

SabaH

BOSNIAN-AMERICAN INDEPENDENT NEWSPAPER

Cijena \$1.50

New York 31. Decembar 1999. Broj 107. Godina III

Price \$1.50

Intervju: Prof. Dr. Aćif Skenderović

SabaH
u posjeti
Chicago

SabaH NA INTERNETU: www.theafan.com/sabah/

Ambasada Bosne i Hercegovine VAŠINGTON

Embassy of Bosnia and Herzegovina
WASHINGTON, D.C.

Svim bh. klubovima i udruženjima u SAD i Kanadi

Svim građanima Bosne i Hercegovine u Americi i Kanadi želimo sretnu i uspješnu 2000. godinu i u njoj ostvarenje osobnih i porodičnih planova.

Ujedno, pripadnicima islamske vjeroispovijesti želimo lake i ugodne započete ramazanske dane, a pripadnicima katoličke vjeroispovijesti čestitamo božićne blagdane.

Ambasada Bosne i Hercegovine

Washington, D.C.

New York, 21.12.1999.god.

GRAĐANI BOSNE I HERCEGOVINE,

Od strane OSCE Kancelarije za glasanje izvan zemlje obaviješteni smo da će svim građanima BiH u inostranstvu, čiji registracijski obrazac ne bude prihvaćen, od strane OSCE Kancelarije biti poslan dopis "o neprihvatanju" njihove registracije za naredne lokalne izbore.

Obavještavamo vas da će svaki takav dopis sadržavati i objašnjenje u vezi sa razlogom odbijanja glasačke registracije.

Svim onim građanima koji dobiju takav dopis o neprihvatanju njihove registracije za naredne lokalne izbore, biće omogućeno da podnesu žalbu Kancelariji za glasanje OSCE-a u Sarajevu.

Krajnji rok za podnošenje žalbe je 15 januar 2000 godine.

Žalbu možete uputiti na sljedeće brojeve faksa u Sarajevu:

011 - 387 - 71 - 292 - 415

011 - 387 - 71 - 292 - 414

S poštovanjem,

Konzul, Asim Čemalović

Bosansko-Američko Udruženje u New Yorku

Organizuje posjetu Vašington D.C. **Januara 15. 2000.** godine, subota. U planu je posjeta Ambasade BiH gdje ćemo biti primljeni od strane Ambasadora i službenog osoblja Ambasade. Takođe je planiran i obilazak nekih drugih znamenitosti Vašingtona D.C.

Cijena prevoza u oba pravca je **25** dolara po osobi. Svima se preporučuje da ponesu svoju hranu. Polazak je isti dan u 7:00 ispred redakcije SabaH-a na adresi 43-07

Ramazan u svijetu CLINTONOVA ČESTITKA I ALBRIGHT IFTAR

Početkom mjeseca posta - Ramazana, predsjednik USA William Bill Clinton muslimanima u Americi i svijetu uputio je toplu čestitku sa željom da u "Mjesecu pročišćenja duše i tijela svoje molitve upute za više pravde i slobode, za manje gladnih i napaćenih u svijetu"...

Gospođa Medleine Albright, Secretary of State, ili kako mi govorimo - ministrica inostranih poslova, sredinom Ramazana priredila je iftar i primila šesdeset istaknutih muslimana USA. U prijateljskom razgovoru, uz voćne napitke i odabrana jela, bilo je riječi o problemima muslimana u Americi, a već ih je sedam miliona, od 1,5 milijardi muslimana u svijetu.

Administracija predsjednika Clintona mijenja stereotipe pogleda na religije i odnos prema njima. Osnovni cilj je borba protiv nedaća u svijetu, terorizam i onih režima koji terorizam podstiču ili podržavaju. Kada su u pitanju muslimani, upravo Clintonova administracija pružila

im je najviše i pomoći i zaštite. Spriječila mnoge zločine nad njima; zaustavila je rat u BiH a enrgičnom akcijom i najveći zločinac nad muslimanima, Slobodan Milošević, prisiljen je da poklekne i digne šape od Kosova. Zahvaljujući sadašnjoj diplomatskoj aktivnosti gospođe Albright, došlo je do dogovora između vođa naroda Izraela i Palestine a nedavno su otpočeli ponovni razgovori između diplomata Izraela i Sirije. Bliski istok je tako stabilniji nego bilo kada. No javljaju se i svjetski problemi u sprečavanju svih vidova terorizma. Normalno, kada se dugogodišnja žarišta smiruju, taj problem za svjetske razmjere postaje veći i opasniji. Teroristi naime u ratnim zonama obavljaju prljave poslove i kada mir zavlada, napuštaju zone djelovanja i traže utočišta drugdje i druge poslodavce.

M. KOPIC

Smjena na čelu Federacije BiH GANIĆ OD 1. JANUARA PREDSJEDNIK

U Federaciji BiH ulazak u novi milenij znači i kadrovske promjene. Tako će od prvog dana naredne godine funkciju predsjednika Federacije BiH obavljati dosadašnji potpredsjednik Ejup Ganić, a Ivo Andrić Lužanski, nakon predsjedničkog mandata preuzima mjesto drugog čovjeka Federacije. Ceremonija primopredaje dužnosti upriličena je u ponedjeljak u prisustvu velikog broja domaćih i stranih gostiju, predstavnika javnog, kulturnog i političkog života Federacije BiH, kao i stranih ambasadora akreditiranih u BiH. Ni novi stari predsjednik Ganić ni potpredsjednik lužanski, nisu u svom obraćanju iznijeli pokazatelje o trenutnoj situaciji u Federaciji

BiH, nitu su prezentirali šta je to što je moglo biti urađeno, a nije. Uglavnom, obojica su javnosti predočili samo ono što je pozitivno. - Prije svega želim iskaknuti kako je pored teškog i tmovitog puta često posutog nerazumijevanjem i nepovjerenjem stanje u Federaciji BiH znatno unaprijeđeno u odnosu na prethodne godine - kazao je Lužanski. Ejup Ganić, predsjednik Federacije BiH u svome je obraćanju ponovo naglasio značaj dobivanja kredita od međunarodne zajednice, kao i pokušaj eliminisanja podjele u finansijskom sistemu Federacije BiH, prenosi "Dnevni avaz".

Broadway a povratak - polazak u 8:00 naveče iz Vašingtona. Za sve informacije možete se obratiti na tel:

718 267-9131 "The black Bull", gdje možete izvršiti i svoje uplate najkasnije do **četvrtka janura 6. do 5:00** sati naveče.

Svi ste dobro došli. Istovremeno koristimo priliku da vam čestitamo Novu 2000 godinu i nadolazeće Bajramске dane sa Bajram - Šerif Mubarek Olsun.

Bosansko - Američko Udruženje New York

SabaH: Bosnian - American Independent Weekly Newspaper, New York - Publisher i glavni urednik: Šukrija Džidžović

Tehnički urednik: Mirsada Džidžović * Sportski urednik: Elvir Kolenović * Koordinator u redakciji: Rašid Nuhanović * Marketing: Ertana Kolenović

Savjet lista: dr Nuriya Medunjanin-Preljvukaj, Asim Čemalović, dr. Ismet Osmanović, Ms. Rouse Mc. Guinness, Dipl. ing. Iva Vukman, Rašid Nuhanović
Saradnici: Bedrudin Gušić (Boston, Ma); Izet Čerimagić (Canada); Ibrahim Begić (Boise, ID) Esad Krčić (New York) Muhamed Kopic (Utica, NY) Zijad Bećirević (Burlington, VT) Begović Amir (Nashville, TN) Osman Guzina (Alexandria, VA) Sead Numanović (Columbia, MO)

Svako lično mišljenje nije i mišljenje redakcije. Rukopisi, fotografije i vijesti se ne vraćaju. Redakcija zadržava pravo objavljivanja svih prispijelih priloga na našu adresu bez nadoknade, ukoliko ne postoji pismeni ugovor o visini honorara.

Adresa redakcije: SabaH 43-07 Broadway - Astoria, New York 11103 Tel: (718) 267-1299 ili (718) 267-1242 Fax: (718) 267-1257

SabaH na Internetu: www.theafan.com/sabah/ *** WEB MASTER - Afan Pašalić *** E-mail: sdzidzovic@aol.com

List je registrovan kod State of New York pod rednim brojem: EIN 11- 3482491 od 7. aprila 1998. godine.

Pred izbore u BiH 2000.

ZAŠTO GLASATI?

Piše: Sead NUMANOVIĆ

Bh. dijaspora mora glasati i zato da bi sačuvala svoju vezu sa maticom, ali i - mnogo bitnije - bila i ostala relevantan politički faktor ne samo u BiH već i na američkom kontinentu. Registracija nekih 13.000 birača sa područja koje pokriva Konzulat BiH u Njujorku što je ogroman prostor koji obuhvata tri kontinenta i nekih skoro 250.000 ljudi, te sve ono što se nakon toga desilo (istraga OSCE-a i odluka ovog evropsko-američkog organa koji provodi već pete izbore od 1996. godine) otvorili su jedno od najbitnijih pitanja bosanske dijasporu danas - politička pozicija bh. državljana u raseljenju. Nije više pitanje da li je mahinacija prilikom registracije birača sa američkog kontinenta bilo (OSCE tvrdi da vjerovatno jeste, ali da ne može personalizirati odgovornost), nije čak - ni bitno što je broj registriranih glasača ove godine malo veći nego li je to uobičajeno pa je i to jedna od stvari što je službenicima OSCE zapela za oko - koliko jeste bitno da se i preko ovog događaja politička svijest bh. dijasporu na američkom kontinentu ako ne budi, ono keće u nekom dinamičnijem pravcu. Nije nikakva tajna da su bh. državljani u Americi prilično zaboravljeni od svoje matice. Ona ih se sjeti u dosta rijetkim prilikama koje podrazumijevaju određena materijalna davanja. Komunikacija BiH - vrlo brojna dijaspora svedena je na priču ovdašnjih sve brojnijih doseljenika i nekolicine službenika bh. diplomatskih

misija u Njujorku i Vašingtonu. I to je sve. To nije dovoljno ni za bh. dijasporu ni za bh. diplomatiju. I jednima i drugima treba pomoć i češće prisustvo zvaničnog Sarajeva, s jedne, odnosno zvonkiji glas BiH u raseljeništvu sa druge strane. Taj "zvonkiji glas" postiže se upravo izlaskom na izbor i glasanjem. Kroz taj čin, koji ovdje u SAD ima takvo moćno pa i magično dještvo a u BiH gotovo da postaju faktor, već i izbjegavaju sudbinu tipičnu za izbjegličke, odozno raseljene narode u svijetu (poput Palestinaca) koji se ili potpuno pasiviziraju i postaju ljudi bez domovine po vlastitom izboru (što s vremenom postaje prilično frustrirajuće) ili još gore - priklanjaju se radikalnim ideologijama koje propagiraju isključivost, samozadovoljstvo koje - na kraju vodi u samouništenje. Bosna i Hercegovina je ratnim razaranjima platila odviše veliku cijenu da bi se tek tako mogla odreći četvrtine miliona svojeg stanovništva kojega se sjeti samo kada treba napaliti prilično veliki izos za pasoš (koji još i nije nešto baš priznat u svijetu ali je naš, kakav god da je) ili glasati po unaprijed predviđenom obrascu izbora za najmanje loše jer dobrih teško da ima a još teže da su na listama. No, put u neku normalniju BiH od ove današnje vodi jedino preko obrazovanja, stalnog međusobnog komuniciranja i - glasanja! Izgrađivanje kulture glasanja nije bitno samo za buduću status bh. dijasporu na američkom kontinentu u kontekstu njenih veza sa maticom, već i političkog

profiliranja na ovom kontinentu. Preko tog čina ljudi stiču svijest o samom sebi, svom značaju i moći koja izvire iz odluke da se određena ličnost na listi (ne) zaokruži.

Mi što smo iz ovih ili onih razloga u SAD privremeno ili zauvijek imamo priliku već ove godine naučiti, ako to do sada nismo vidjeli, šta znači glasanje i zašto svaki sadašnji iole ozbiljni predsjednički kandidat obilazi i posljednje udruženje penzionera ili ratnih veterana, govori pred 20 ljudi isto kao i pred dva miliona. Njemu treba svaki glas birača i to znaju i kandidati - ali i birači.

Takva spoznaja potrebna je i nama. Kroz to koga ćemo zaokružiti mi ćemo reći šta mislimo o vlasti. Možemo je kazniti glasajući za druge ili drugačije ili joj oprostiti jer - ipak - obzirom u kakvoj je situaciji, ipak dobro radi.

Odnos prema pravu glasa primarno je odnos prema samom sebi. Ako ga cijenimo i upražnjavamo, u krajnjem, cijenimo i sebe. Ako ne... stoga, na bh. državljanima na ovom podneblju jeste da se morjau početi navikavati na glasanja koja jesu česta i postaju dosadna, ali imaju svoju svrhu. Ona izgrađuju političko biće u svakom Bosancu i omogućavaju mu da počne graditi instrumente demokratske kontrole isto tako demokratski izabrane vlasti. To je u današnjem svijetu ako ne najbolji, ono zasigurno najmanje loši sistem.

Odluka Roberta Farranda

BRČKO SA BRČACIMA U EVROPU!!!

Sredinom decembra Supervizor za Brčko Robert Farrand konačno je saopštio Statut Distrikta Brčko. Po odluci "guvernera" međunarodne zajednice svi oni koji su na području ove opštine živjeli 1991. godine imaju apsolutno pravo na povratak na svoje i u svoje. Istom odlukom ukidaju se tri sada postojeće vlasti: Srpsko Brčko, Rahići Bošnjacko i Ravne-Brčko, Hrvatsko. Mladići predratne opštine Brčko neće biti obavezni služiti vojsku niti u Federaciji niti u Republici Srpskoj nego u Distriktu. Takođe, vojnici koji su sada u jednoj od triju vojski, moraću se pokoravati, pravilima ulaska i kretanja prostorima Distrikta. Ono što je bitno, vijećnici u skupštini Brčkog neće biti niti iz jedne političke sada u BiH postojeće stranke ili partije. Sudije i javni tužioci biće na svoje funkcije birani doživotno tako da neće morati strahovati da ih mogu mijenjati vođe nacionalnih ili inih partija. Tak ako učine veliku pravnu grešku, biće smijenjivani. Distrikt Brčko imaće sve ono što jedna, narodu toliko potrebna, građanska država Evrope već ima. Statut Brčkog zvanično će biti proglašen 28. februara 2000. Predsjednik multietničke Skupštine Brčko. Član SDP-a izjavio je: - Ovim aktom definisan je tipičan građanski koncept vlasti

u Brčkom. Munib Jusufović iz djela Brčko-Rahići, tkaode je zadovoljan: - Statut distrikta Brčko ima izuzetan značaj. Sa ovim aktom Brčaci ulaze u nove perspektive takva sudbina čeka i ostatak Bosne i Hercegovine. Eto, nacionalne stranke su udaljene od jednog, vrlo značajnog dijela države BiH. Svijet Zapadne Evrope i Amerike odlučio je po svojoj mjeri da mjeri sudbinu Brčaka. Odbornici, da tkao napišemo, njih 29, biće isključivo oni pojedinci triju naroda koji imaju moderne poglede na svijet a nikako samo nacionalističke i naci-fašističke. Naravno, svi u Brčkom imaće i daleko bolje uslove za rad i život jer svijet tamo gdje upravlja daje novac siguran da će mu biti vraćen. To će uticati i na promjenu ponašanja u ostalim dijelovima Bosne i Hercegovine. Naravno, nije nimalo beznačajna i odluka po kojoj su svi Brčaci državljani BiH.

SabaH Brčacima, uz čestitke za Novu 2000-tu godinu, želi sretan povratak u mjesto gdje su rođeni i odrasli. Od narednog proljeća prepreka za taj povratak neće biti jer u Brčkom je na svečanosti bio i Wolfgang Petritsch i izjavio da snage kojima on raspolaže neće dozvoliti bilo kakve spekulacije oko sprovođenja Statuta Distrikta Brčko!

M. KOPIC

ZA BAJRAM - BOSANSKA TELEVIZIJA U NEW YORKU

Kako nas je obavijestio direktor bosanske televizije u New Yorku,
Adnan Rudanović

BATV (Bosnian American Television) ž
počinje emitovanje svoje prve emisije
baš na Bajram 7. januara 2000.

O tačnom vremenu i frekvenciji emitovanja,
bićete naknadno obaviješteni

MAGAZA HALLAL MEAT CATERING
"LJULJHAMI"
BRAĆE Age, Dina i Hajra Redžica
ŽELI SVIM A
RAMAZAN ŠERIF
MUBAREK OLSUN
44-08 30.Avenue
ASTORIA, NY 11103
Tel: (718) 545-6566

HOME - SLATKI HOME

Pripremio: Š. Džidžović

U prethodnom broju SabaH-a smo pokušali da pronađemo odgovor na pitanje da li se odlučiti za kupovinu kuće, ili ne. Ovoga puta ćemo poći od pretpostavke da ste se već odlučili da je kupite jer ste stekli neke od, u prošlom broju, navedenih uslova. Dakle, rekli ste sebi i svojoj porodici ono veliko "DA". Sada ćemo pokušati pronaći odgovore na sljedeća pitanja: Hoću li kupiti novu ili staru kuću, koju lokaciju da izaberem, koju veličinu kuće...i tako dalje. Pa krenimo redom.

Novu ili staru kuću

Neki ljudi kažu: "Novo je novo", ali naravno novo je i skuplje. Obzirom da smo mi navikli i da smo sposobni od starog napraviti novo, nama više odgovara kupiti staru i urediti je onako kako mi to želimo. Nije loše lično znanje iz oblasti zanatskih znanja kao što su krečenje, stolarija, struja itd. pojačati knjigama i video kasetama koje možete nabaviti u prodavnicama "Home Depot". Vidjećete da će se to isplatiti jer te knjige i video-kasete obiluju mnogim idejama.

Lokacija

Za većinu ljudi, lokacija na kojoj se kuća nalazi je jedan od najbitnijih faktora. Pri donošenju takve odluke treba razmisliti o sljedećem:

- Želite li da vam kuća bude u neposrednoj blizini posla?
- Kuća bi trebala biti u blizini sredstava javnog prevoza.
- Nije loše ako je kuća u blizini obdaništa jer, ako su vam sada djeca velika - uskoro je vrijeme i za unuke.
- Koliko će od kuće biti udaljena škola i kako do nje doći?
- Hoće li kuća biti blizu vašeg omiljenog tržnog centra gdje se obično snabdjevate?
- Dali je u blizini kuće neki rekreacioni centar?

Veličina kuće

Što se veličine kuće tiče prvo pitanje koje se nameće je dali želite u kući živjeti sami sa svojom obitelji ili želite bar jedno vrijeme dio kuće izdavati da bi na taj način plaćali kredit koji ste uzeli. Da li kuća, odnosno dio kuće u kojem ćete živjeti zadovoljava vaš kriterijum o potrebnom prostoru u zavisnosti od broja članova vaše obitelji? I Imajte na umu da djeca rastu i svakim danom osjećaju potrebu za većim prostorom.

Posebne potrebe

Dali kuća ima ili postoje mogućnosti za ispunjenje sljedećih uslova kao što su: Prostorija za pranje i sušenje veša, prostorija za parkiranje automobila - garaža, drugo kupatilo, balkon, klima uređaji.

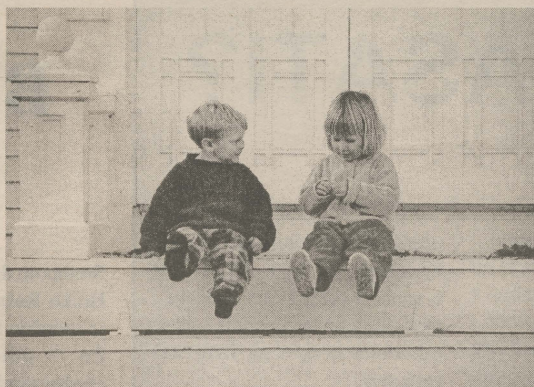
TRAŽENJE KUĆE

Koji je redoslijed traženja prave kuće koja će zadovoljiti vaše potrebe? Da bi pronašli kuću morate imati strpljenja i koristiti što više izvora informacija kao što su natpisi "For Sale", oglase u novinama, reklamne biltenne. Nikad se ne zna kada i gdje će te pronaći "onu pravu". Nemojte dozvoliti da nakon konačne odluke kažete sebi: "da sam samo ranije znao". Sa kim god od poznanika stupite u kontakt slobodno mu recite: "Tražim kuću da kupim. Ako negdje vidiš nešto što bi me moglo zainteresovati, slobodno me nazovi". Nikad se ne zna, možda baš on naiđe na ono što vama treba. Možete obići neku od "Real Estate" kancelarija u sredini gdje živite i radite.

ŠTA JE TO

"MORTGAGE" ili kako mi to kažemo MORTGIČ?

Morgič vam omogućava da

vašu kuću stavite u zalog pozajmljivaču tj. kreditoru kao sigurnost da će te na vrijeme otplaćivati vaše kreditne rate. Kreditor, ili pozajmljivač "drži" vašu kuću kao zalog dok ne isplatite kredit plus kamatu na kupovinu kuće. Ukoliko po ugovoru, u datom vremenskom periodu ne isplatite kredit koji ste uzeli, kreditor - u većini slučajeva banka, ima pravo da oduzme i proda kuću u cilju namirenja preostalog duga. Svakako, vi ste do tada otplatili jedan dio duga i kamate. "Mortgage principal" je u stvari suma novca koji ste pozajmili. Kamata je suma novca koji ste dužni platiti na ime pozajmice bankara.

FAKTORI KOJI ODREDJUJU PLAĆANJE MORTGIČA

Postoje četiri faktora koji vam kazuju dali možete financijski podnijeti kupovinu kuće:

- Iznos pologa ili "Down payment"
- Iznos duga ili "Mortgage"
- Iznos i veličina kamate ili "Interest rate" i,
- Vremenski period na koliko ste godina dobili kredit ili "Repayment terms"

KAKO IZABRATI MORTGIČ?

u Americi postoji nekoliko vrsta "Mortgiča", i vi tebate odlučiti koji da uzmete shodno situaciji u kojoj se vi nalazite. Pokušajte naći odgovor na sljedeća pitanja:

- Koliko je važno

isplatiti Morgič prije nego što mi djeca stasaju za fakultet ili prije nego što vi odete u penziju kada će vam se prihodi bitno umanjiti.

- Vodite računa da izaberete fiksni iznos Morgiča umjesto da njegova vrijednost varira u različitim vremenskim periodima.

Fiksni Morgič

Ukoliko namjeravate živjeti u vašoj kući dugi vremenski period, najbolje je da izaberete fiksni Morgič koji će vam obezbijediti fiksnu kamatu sve dok ne isplatite kredit. Fiksni morgič je vezan sa vremenskim periodom otplate i obično je "vezan" sa periodom od 15, 20 i 30 godina.

Promjenjiva vrijednost Morgiča

Ukoliko smatrate da će vaši prihodi rasti u narednom vremenskom periodu ili ukoliko se u budućnosti mislite seliti pa vas se ne tiče to što će rata kasnije rasti onda se odlučite za ARM (Adjustable-rate mortgages). Važno je napomenuti da u promjenjivoj vrsti Morgiča, shodno ekonomskoj situaciji u zemlji, visina kamate raste ili opada. Obično ARM nudi početnu nisku kamatu koja kasnije raste svake dvije godine. Taj stopa porasta je obično između 2 i 6 procenata godišnje. Takođe je važno napomenuti da promjena kamatne stope utiče i na

promjenu iznosa Morgiča.

Biweekly, fixed-period ARM, and balloon mortgages

Konačno, vi se morate odlučiti za jednu od sljedeće tri vrste Morgiča:

- Biweekly mortgages - zahtijeva plaćb) anje rate svake dvije nedjelje pa shodno tome isplata ide brže a na taj nać) in se smanjuju izdaci za kamatu koja je pred vama.
- ARM with an initial fixed period - je specijalna vrsta promjenjivog Morgiča) a koja vam nudi nekoliko godina fiksnog plaćb) anja rate prije nego što dođe do promjene kamatne stope ili interesa. Morate izabrati jednu od tri opcije. tri, pet, sedam ili deset godina fiksnog interesa pa onda nakon isteka odabranog vremena kamatna stopa ili interes poć) inju rasti ili opadati u zavisnosti od ekonomske situacije u zemlji.
- Balloon mortgages - obići) no nudi u poć) etku nisku stopu interesa u kratkom vremenskom periodu obići) no pet, sedam ili deset godina a onda, po isteku ovog perioda dužni ste ostatak duga isplatiti odjednom ili kako ovdje kažu "LUMP - SUM PAYMENT".

Specijalni program

Specijalni programi nude neke povlastice za one koji kuću kupuju prvi put tj. "First - time buyers". U sklopu ovih programa vi možete uzeti novac potreban za "Down Payment" ili "Closing" kao pozajmicu od vaših rođaka, ili od lokalnih "Non-profit" organizacija ili od državnih agencija. U nekim slučajevima možete dobiti i neka nepovratna sredstva u

**BUDITE
OBAVIJEŠTENI
ČITAJTE
SabaH**

vidu Granta. Dakle trebate pronaći nekoga ko će vam u ovoj situaciji izaći u susret. Naravno organizacije koje se ovim bave traže vašu kreditnu istoriju. Ukoliko je nikako nemate, tj. ukoliko do sada niste uzimali nikakav kredit, biće dovoljno da dokažete da ste do tada sve vaše račune za struju, TV, telefon i rentu plaćali redovno i na vrijeme. Jedan od ovih programa je "Federal Housing Administration" - (FHA) ili Department of Veterans Affairs" (VA). Kuća kupljena u sklopu ovog programa mora zadovoljiti neke osnovne kriterijume ovih organizacija i imaju financijska ograničenja. FHA daje kredite za kupovinu kuće sa kamatnom stopom od samo 3-5 procenata. VA garantuje kredite bez "Down Payment" uplate ukoliko imate dokaz da ste Veteran. "Rural Housing Service" (RHS) program omogućava kupovinu kuće onima koji zadovoljavaju njihove uslove o minimalnom prihodu i žele kupiti kuću na selu. U ovom slučaju se ne zahtijeva "Down Payment".

U NAREDNOM BROJU:
*Gdje tražiti "Mortgič"?
*Kako uporediti ponude za kredit?
*Kako do prave informacije?

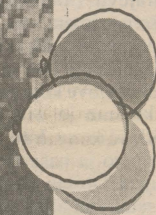
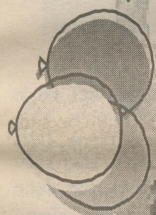
ODBOR BRATSTVA KOLENOVĆ

2000

ŽELI SREĆNU NOVU GODINU

SVOM BRATSTVU I PRIJATELJIMA

U AMERICI I DOMOVINI

Intervju s prof.dr. Aćifom ef. Skenderovićem

DŽAMIJE SU CENTRI GDJE SE MUSLIMANI OKUPLJAJU

Ne može biti fudbal preči
od namaza

Intervju vodio: Rašid NUHANOVIĆ

Prof.dr.Aćif ef. Skenderović je dugogodišnji profesor na Gazi-Husref begovoj Medresi u Sarajevu. Do u oči rata je predavao više predmeta i to: aktajit, fikh, a povremeno ahlak i hadis. Rat je svoje učinio i on se opredijelio da radi poslove koje su diktirali uvjeti u kojima je živio u Dobrinji. Uključio se kao aktivni vais, obilazio je naše Bošnjake diljem svijeta. Obišao je u toj svojoj misiji desetak zemalja i održao na stotine predavanja govoreći i o onome šta je bilo aktuelno za odbranu naše zemlje. Sada radi na okupljanju Bošnjaka i kako on kaže: "Srpeman sam da im odem na noge i da s njima porazgovaram ma gdje oni bili".

Govori arapski jezik, malo poznaje engleski i turški. Bio je u Kairu deset godina na El Asharu je završio Teološki fakultet gdje je takođe i magistrirao. Potom uzima tezu za doktorsku disertaciju i vraća se 1975. godine u domovinu. Gdje se uključuje u rad Islamske zajednice a kasnije počinje raditi kao profesor na Gazi-Husrefbegovoj Medresi gdje ostaje sve do 1992. godine. U međuvremenu, odnosno 1985. je doktorirao a tema doktorske disertacije je bila "Ulema na prostorima Jugoslavije od dolaska Turaka do 1985. godine". Doktorsku disertaciju je tkođe odbranio na Al Asharu u Kairu. Prof. dr. Aćif Skenderović i prof. dr. Šefik Kurdić su za vrijeme ramazana gosti u Ali-pašinoj džamiji Plav - Gusinje u New York-u i svojim poznavanjem islama a putem predavanja koja drže svake noći u ovom džematu su svakako obogatili i upotpunili znanje brojnim džematlijama koji se nađu svake noći u ovoj džamiji. Otuda i prvo pitanje:

SabaH: Prof. Skenderoviću, Vi rekoste da ste puno putovali po našim džematima širom svijeta evo došli ste i ovdje u New York . Recite

nam da li ste Vi zadovoljni svojom posjetom i svojom ramazanskom misijom među Bošnjacima New York-a?

Prof.dr. A. Skenderović: Došao sam upravo pred Ramazan. Prvo sam svratio kod mog rođaka Rožaja Redže. Osjećam se kao kod kuće. Ja ovdje imam svoje bliže i dalje rodbine i tu sam među svojom Bošnjacima, zemljacima i ne osjećam neku nostalgiju. Osjećam se fino. Uočavam neke probleme koje naši Bošnjaci imaju na ovim prostorima. Pokušat ćemo ja i moj kolega Šefik Kurdić da im pomognemo kao ljudi i to vjerski obrazovani u onome što im možemo pomoći u ovom mjesecu Ramazana.

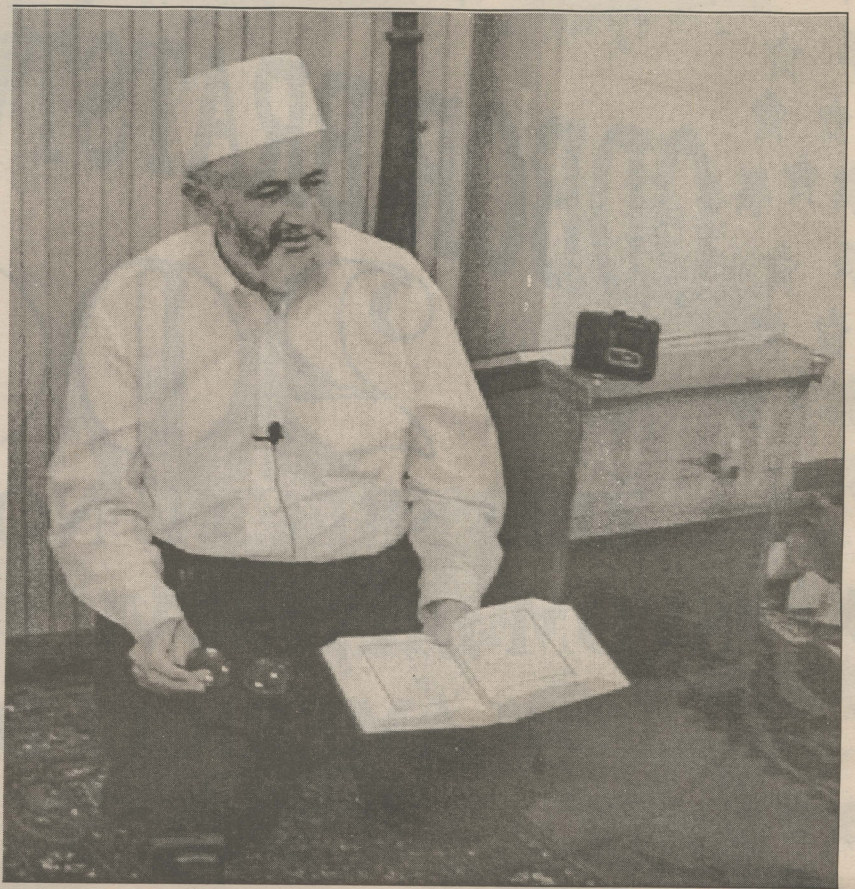
SabaH: Možete li neke od tih problema istaći i reći kako bi ih trebalo prevazići?

Prof. dr. A. Skenderović: Prvi i osnovni problem jeste da naša braća koja su došla trbuhom za kruhom nađu zajedničku riječ i da žive kao braća, jer i jesu braća. Bez obzira što su oni Bošnjaci, iz Plava, Gusinja, Bijelog Polja ili drugih mjesta Sandžaka ili Sarajeva, Zenice, Visokog i tako dalje. Mi smo braća Muslimani koji treba jedni drugima da pomognemo i izađemo u susret. Koliko ja vidim ima ljudi koji se potpomažu no taj broj može uvijek i treba da bude veći. Primijetio sam da su ljudi teritorijalno udaljeni jedni od drugih, ne žive u istom naselju. I ovaj susret u Mesdžidu Ali-paša me zadivljuje i ljudi koji dolaze čak šta više iz nekih drugih susjednih država, tako da ja ipak vidim dobar pomak ka ostvarenju zajedništva. No ima tu nekih koliko sam primijetio neslaganja. Nadam se da će se ta neslaganja prevazići. Prije svega mislim na neslaganja između nekih sportskih društava. Džamija treba da bude centar za sve Muslimane

a sport je rekreacija. U džamiji se okupljaju džemati koji treba da se dogovaraju i da bratski žive. Ne može biti fudbal preči od namaza. To ne može i ne možemo se složiti s tim. I u sklopu Islamske zajednice postoji određeni klub. Po mom mišljenju trebamo imati jedan fudbalski klub a ne dva ili tri. Ja ne znam zašto je to tako, ja ne vidim tu potrebu.

SabaH: Možete li dati jednu svoju procjenu. U kakvoj poziciji je islam sada u BiH i na Balkanu i kuda ide islam uopšte u svijetu u ovo vrijeme?

Prof. dr. A. Skenderović: Buđenje islama je svuda prisutno. Da je to tako vidimo da su se dušmani islama aktivirali i rade na gušenju tog buđenja. Međutim, moramo biti oprezniji. Što se tiče Balkana, ovaj rat koji je bio na području Balkana najbolje govori koliko su naši neprijatelji bili aktivni u želji da ugase to svjetlo Božije. Međutim, u tome nisu uspjeli. I po mojoj ocjeni ako Bog da nikad neće ni uspjati. Dakle perspektiva islama je tu a na nama je da radimo oprežno, pametno, mudro da pozivamo prije svega naše Bošnjake u Din a Boga mi kasnije, ako budemo mogli i ako budu htjeli drugi da nam se pridruže. To je uostalom i misija islama. Islam poziva miru, blagostanju i sreći a ne razdoru i ratovima. Islam ne emisira ratove nigdje nego ih drugi iniciraju. U islamu se vode odbrambeni ratovi i u islamu se treba braniti ali ne znači ako neprijatelja preduhitrimo i napadnemo u cilju da spriječimo njegov napad što ne znači da smo

PROF. DR. AĆIF SKENDEROVIĆ

ga mi napali. Dakle naši neprijatelji su uvijek pokretali ratove i napadali, napadali nas a islam se uvijek branio kroz vijekove i dandanas se brani. To najbolje vidimo na primjeru BiH. Mi nismo imali nikakvo oružje da bi se mogli braniti, ali kada smo se našli u toj situaciji mi smo se latili i krampe i motike i sjekire i stali u odbranu.

SabaH: Veliki broj džamija je u toku ovog rata porušen, muftija mostarski ef. Smajkić u jednom svom reagovanju na ta rušenja je rekao: "Svaki naš čovjek je pokretna džamija, porušeni su objekti koji nisu bili u funkciji islama jer su bili prazni. Napraviti će mo mi nove koje će biti pune". Možete li Vi ovo komentarisati?

Prof.dr.A.Skenderović: Slažem se sa svojim kolegom, jer džamija treba da služi svojoj svrsi. Ako je džamija stajala decenijama i u nju niko nije ulazio a takvih džamija je bilo u Mostaru to je poznata stvar i muftiji i meni. Rušenjem tih džamija neprijatelj nije postigao svoj cilj, naprotiv on je probudio kod nas želju i osjećaj da te džamije obnovimo i da ih napunimo džematom a mislim da smo na dobrom putu.

SabaH: Često čujem od našeg naroda a i od naše uvažene uleme da smo mi Bošnjaci bili zaboravili na Allaha dž.š. i zato nam se dogodio ovakav zločin koji je izvršen nad nama, šta Vi mislite o tome?

Prof. dr. A. Skenderović: To je Kur'anaska postavka koja kaže: "Zaboravili su na Allaha dž.š. pa je Allah učinio da i sebe zaborave". Mi smo stvarno neke stvari bili izgubili iz vida nismo bili svjesni šta nam neprijatelj sprema nego smo se bili opustili. Smatrali smo da je neprijatelj naš prijatelj a on je ustvari ovo zlo spremao dugo godina ili decenija da bi ovaj genocid izvršio nad nama. Prema tome naša neprivženost islamu je dovela do ovih iznenađenja u Bosni.

SabaH: Kako je onda tako mali narod koji nije bio privržen Allahu dao toliki broj šehida, ljudi koji su dali svoje živote na Allahovom putu i koji direktno idu u Džennet a samo odabrani ginu na tome putu, a takvih je u BiH bilo puno koji su dali svoje živote u borbi za svoju zemlju kućni prag i odbranu časti svoje i svoje porodice?

Prof. dr. A. Skenderović: To pitanje o šehidima je malo opširnije pitanje i ja ne bih ulazio u detalje. Samo moram napomenuti ovo: Šehid je pravi onaj koji u ime Allaha na Allahovom putu pogine i on će dobiti nagradu na budućem svijetu ako Bog da. Onaj koji je stradao

(nastavak na slijedećoj strani)

Intervju s prof.dr. Aćifom ef. Skenderovićem

DŽAMIJE SU CENTRI GDJE SE MUSLIMANI OKUPLJAJU

starci, žene, djeca često ih zovemo šehidima a ne ulazeći u detalje ko je od njih bio šehid. Onaj koji je naprimjer bježao sa bojnog polja i nije pokazao dovoljno interesovanja da se odupre neprijatelju to je svakako druga stvar i to je pitanje o kom treba u nekoj drugoj prilici govoriti. Ali činjenica je da je dobar dio šehida bio dobrih boraca i junaka koji su se suprotstavili neprijatelju i mi upravo zahvaljujući njima imamo sada ovo što imamo, elhamdulillah. Mi molimo Allaha dž.š. u ove dane Ramazana da im da ono što su zaslužili a i njihovim roditeljima suprugama sinovima, sabura jer su bez svojih najbližih.

SabaH: Ja bih Vas opet zamolio da komentarišete ove dvije suprotstavljene konstatacije. Kažemo da smo loš narod sa aspekta vjere i da nam se moralo desiti ovo i drugo taj isti narod daje veliki broj šehida koji ginu u borbi sa neprijateljem i tako obezbjeđuju direktno mjesto u Dženetu?

Prof. dr. A. Skenderović: Nama se ne može dogoditi ništa mimo onoga što nije propisano. No budući da smo mi imali propusta i živjeći u jednom periodu lažnog bratstva i jedinstva u periodu kada su komunisti vodili tu zemlju kada je bilo toliko licemjerstva i toliko toga neiskrenoga da smo mi Muslimani u to povjerovali iskreno a oni nisu u to vjerovali. Nikad oni nas Muslimane nisu smatrali svojom braćom a mi smo vjerovali da su oni nama braća i to nas je iznenadilo. Allah dž.š. kaže izgubili smo iz vida i nismo htjeli Allaha da poslušamo. No ako mi iz ovog rata uzmemo pouku pa budemo u budućnosti oprezniji to će biti dobro.

SabaH: Neki Arapi nas smatraju da smo mi loši Muslimani a opet jedan dio Evrope i svijeta nas ubraja u islamske fundamentaliste. Šta Vi o tome mislite?

Prof.dr.A.Skenderović: Pa i Arapi imaju problema. Ja sam živio među njima jednu čitavu deceniju. Kad se sjetim daleke 1967. god. kada sam otišao u Kairo, ja sam tamo nailazio na mnoge oprečnosti koje su se mogle uočiti sa islamom. Oni takođe imaju svoje probleme Palestine koje nisu uspjeli riješiti za pedeset godina a mi smo za manje od pet godina na neki način riješili svoj problem u Bosni. Što se tiče islamskog fundamentalizma to su kojekave izmišljotine jer pojam fundamentalizma je vrlo širok pojam. Ako neko ide u džamiju ili je pustio malo brade ne znači da je on fundamentalista. No ti koji

PROFESOR AĆIF SA DŽEMATLIJAMA

govore o fundamentalizmu uzimaju i to kao razlog da je neko fundamentalista. Prema tome to su nedobronamjerne kritike koje ne prihvatamo i ne uvažavamo.

SabaH: da li se slažete da je teže biti Musliman u Saudijskoj Arabiji, Iranu i Egiptu i nekim drugim muslimanskim zemljama tamo gdje gotovo svi prakticiraju islam, nego biti Musliman kod nas posebno u prijašnja vremena?

Prof. dr. A. Skenderović: Tako je. U islamskim zemljama se živi punim islamskim životom i na svakom koraku to čovjeka upozorava na svoje obaveze prema islamu. Tamo je teško biti loš Musliman, jer si uočen. Međutim, kod nas nije bilo lahko biti dobar Musliman, jer si opet bio uočen i bio si nepoželjan.

SabaH: U ovom džematu se puno govori o Hadždžu možete li Vi nešto reći?

Prof. dr. A. Skenderović: Hadždž je svakako islamska obaveza. Ali, ja ću vam ispričati jedan primjer kako ne treba raditi, i da ne treba

često ići na Hadž, jer postoje i druge obaveze prema ljudima. Poznavao sam jednog čovjeka koji je umro prije dva - tri mjeseca. On je radio u Njemačkoj i imao je njemačku penziju. On je smatrao da te pare koje ima da treba da potroši za Hadždž i da treba da ide svake godine na Hadždž. Imao je jednu kćerku na Dobrinji i poginuo joj je muž, sin, kćerka. I ona je ranjavana, i drugi joj je sin ranjavan. Četnici su je istjerali iz njenog stana i ona je ušla u neuslovan stan koji nije imao ni prozora ni vrata ni poda. Njen otac je mogao njoj da pomogne, međutim, on je čekao donatore da joj daju pare da bi ona na taj način nešto minimalno obezbijedila. On je te svoje pare potrošio idući dva tri puta na Hadždž. To je primjer kako ne treba raditi. Čovjek može otići na Hadždž jednom uz Ramazan na primjer i to je sasvim dovoljno. Mi trebamo davati naša sredstva u korisne svrhe, ja ovdje znam dosta ljudi koji dobro finansijski stoje. Jednog jetima školovati i izvesti ga na salamat možeš zaraditi Dženet. Muhamed a.s. kaže: "Ja i jetim na Sudnjem danu ćemo biti zajedno".

SabaH: Prilika je da se

Prvi i osnovni problem jeste da naša braća koja su došla trbuhom za kruhom nađu zajedničku riječ i da žive kao braća, jer i jesu braća. Bez obzira što su oni Bošnjaci, iz Plava, Gusinja, Bijelog Polja ili drugih mjesta Sandžaka ili Sarajeva, Zenice, Visokog i tako dalje.

neposredno u ove mubarek ramazanske dane obratite se jednom svojom porukom našim Bošnjacima u Americi i Kanadi i da im istovremeno čestitate Bajram.

Prof. dr. A. Skenderović: Ja želim mojim Bošnjacima u Americi i Kanadi da preostale dane Ramazana provedu u Allahovu zadovoljstvu u klanjanju i obavljanju ibadeta i da dočekaju Bajram Šerif u rahatluku i Božijem zadovoljstvu i da oni koji žele da se susretnu sa svojim bez obzira bilo to ovdje ili u našoj Bosni. To mi je iskrena želja a prije svega moja želja je da se naši Bošnjaci ako ikako mogu vraćaju u svoju domovinu i da je ne napuštamo i ne ostavljamo je голу, jer naši dušmani to hoće i to bi za mene bila najveća čestitka. Da ona j ko želi da se vrati u svoju domovinu da nam na taj način svima u Bosni pričinu zadovoljstvo. Ja sam jedan od onih koji zagovarano da ne smijemo opustiti svoju domovinu a neka nas ima i ovamo gdje smo došli

SabaH

Američke kontroverze

DOBRO JUTRO - "SabaH"

Piše: Mugdim KARABEG

Gospodine Šukrija Džidžoviću, izdavaču i glavni urednički sedmičnog (heftičnog) lista "SabaH", (jutro ili zora). Nedavno smo, posredstvom Osmana Guzine, mog Mostarca sada nastanjenog u Alexandriji, razgovarali telefonom o mojoj mogućoj saradnji za vaš list. Cijenim Vaš napor da okupite oko svojih stranica i profesionalne novinare sa boravištem - da li privremeno ili trajnim? na tlu SAD. Prije pola godine gospodin Mensur Seferović, poznati publicista i novinar, doturio mi je tri primjerka "SabaH"-a, uz kratku napomenu: "Nisu loši. Ne pretjeruju niti su zapjenušani." Pročitavši te primjerke došao sam do istih ocjena. Ne volim idjeno - političku zapjenušanost bilo koje vrste, makar prividno išla i u moju korist, recimo našu. Iz ekstremnih stavova uvijek na kraju ispane šteta, više zijana nego čara. Ja Vas priupitah: Odakle vam snage i sredstava da izdajete u Americi čak sedmični list? Uzvratili ste: To najbolje znamo ja i moja žena, hanuma, Mirsada, koja je upisana kao tehnički urednik lista. Upitao sam sa razlogom. Mi ovdje u Chicagu izdajemo mjesečnik "Zambak", odnosno u prevodu "Ljiljan", već petu godinu. Nije lako, moram priznati. Svi bi da čitaju novine, ali da ipak izbjegnju kupovinu. Ali nekako se krpimo, zahvaljujući entizijazmu članova redakcije - volonteru, ponajviše energiji Ismeta Berbića, od nedavno direktora, likovnog kao i tehničkog uređivača našeg mjesečnika. U svkaom slučaju vaš trud zaslužuje pažnju, sigurno i pohvalu.

Ovisna nezavisnot

Rekli ste mi da mogu sam birati teme i imati svoj vlastiti pristup. To je u skladu sa nepomenom u impresumu vašeg lista gdje piše "American independent Weekly Magazin, New York" - što će reći da se nezavisni a ne jednopartijski odnosno jednomnui, uz redakcijsku nazanku da "Svako lično mišljenje nije i mišljenje redakcije" Oboje mi odgovara jer ne bih htjeo bilo kome da solim pamet i da ostavljam dojam kako je moje mišljenje izneseno u novinama posljednja riječ istine, pravde i idejno - političkih opredjeljenja. Ono je samo jedno do mnogih i kao takvo ga treba ili prihvatiti ili odbaciti odnosno kritikovati. Ja polazim od ličnog stanovišta da se ne može naći ista kapa za dvije glave blizanace koje se čine potpuno istim, a kamo li ista misao i ista ideja u moždanim ćelijama mnoštva ljudskih glava. Zbog toga sam protiv kalupljenja mozgov a umova bilo kojom jednosmjernom idejom, ma koliko se činilo ili tvrdilo da je ona naj, naj ideja.

Želio bih, međutim, reći da nema apsolutne "nezavisne nezavisnosti" jer je i ona ovisna. Vašu nezavisnost smatram kao slobdu iznošenja mišljenja i stavova koji ne moraju biti po svačijem čefju, ali ne i kao potpuno obezličeni nezavisni pristup svim pitanjima politike i ideologije, na način koji bi bio kontradiktorn interesu Bosne i Hercegovine, njene posebnosti, složenosti, multietničnosti i budućnosti. Mislim da kada bi mi, zemljaci u dijasporama, Bošnjaci, Bosanci i Hercegovci, uzeli tja parametar kao osnovni kacioni putokaz zajedničke akcije, da bi bilo daleko više složenosti i zajedništva u

našim nastupima djelovanjima i rezultatima. Nažalost, mnogo je kontroverzi koje unose zabune, raskorake i netrpeljivosti, sve u ime jedne proklamovane, neprikosnovene, navodno sveobavezne ideje kao najidealnije, zbog čega trpi naša cjelokupna dijaspora u SAD, a vjerovatno je isto i u drugim zemljama gdje nas je sudubina posijala i rastjerala. Jer iza tih tvrdih stavova uvijek se kriju grupe ili lideri koji monopolisu pravo na apsolutnu čistotu svojih stavova i ideja. Zbog toga vašu nezanisnu orijentaciju ne shvatam kao vizu da autori mogu neodgovorno metanisati o svemu što im padne na pamet.

Sa tim u vezi kratko bih se osvrnuo na razgovor "SabaH"-a sa gospodinom Huseinom Pilicom, autorom knjige "Bosna i Bošnjaci". Tu ediciju imam kod kuće i koristim sam njene dijelove nedavno kada je u "Zambaku" tebalo napraviti komentar o 25. novembru kao Danu državnosti BiH, što samo po sebi govori da u knjizi ima vrijednih stvari. Ali da li je na mjestu kada Pilica u vašem listu (i u svojoj knjizi) navodi kako Bošnjaci i Hrvati nikada nisu imali nesporazuma između sebe i nikada nisu ratovali između sebe, a posljednji rat je, prema njemu, inscenirala vladajuća grupa oko Franje Tuđmana. Pilica dalje kaže kako je takozvana Nezavisna država Hrvatska pod vodstvom doktora Ante Pavelića bila - "naučno posmatrano. - uređena kao moderna država i "da su Bošnjaci imali sreću što je Bosna potpala pod NDH i ušla u njen sastav iz tog razloga što tamo gdje nisu stigle Ustaše i Domobrani da zavedu svoju vlast mi smo pretrpjeli velika razaranja i stradanja bosanskog življa od strane četnika. A zna se da je "nezavisna" progutala BiH, kao što je trebalo da je proguta i za velikohrvatske interese i svari sporazum Cvetković - Maček 1939. godine. Zna se da su svojevremeno Ustaše i Domobrani nenajavljeno napustiti položaje Višegrada, perpuštivši muslimane četničkoj osveti i klanju.

Možda nezavisnost vašeg lista dozvoljava iznošenje i takvog ekstremnog, apsolutno nenaučnog stava. Ali, SabaH se morao ograditi od te antiistorijske, dokraja nenaučne floskule, jer zna se šta se dogodilo sa Srbima gdje su stigle Antine Ustaše i zna se da su upravo muslimani - to "hrvatsko cvijeće" - ponajviše na Drini i u Hercegovini, platili krvavi danak toj "moderno uređenoj" državi endehaziji i njenim u inostranstvu dugo pripremanim Ustašama. Veoma je rizično prosuđivati ko je bliži i veći prijatelj muslimanima - većina hrvatskog puka ili srpskog naroda i iz vlastitih pobuda i iskustava izvlačiti zaključke kako su nam Hrvati "ipak bliži". Jedno je, dakle, skupljanje i prezentiranje istorijske građe, sasvim druga stvar ocjenjivanje istorijskih tokova, pri čemu treba imati mnogo znanja i refinjenog naučnog sluha.

Zašto "kontroverze"?

Povremeno ću, nadam se, saradivati sa SabaH-om pod stalnim nadnaslovom "Američke kontroverze". Ima više razloga za takvo opredjeljenje. Eto, već i moja početna polemika sa stavovima gospodina Pilice ukazuje na kontroverznost naših pojedinačnih mišljenja i ocjena. Pored toga ja sam nekoliko godina pred ovaj posljednji rat pisao svake sedmice za sarajevsko

"Oslobođenje" kometare pod naslovom "Hercegovačke kontroverze". U njima sam, 1991. godine, opisao scenarij za skori mostarski rat, godinu dana prije nego što je počeo i najavio rušenje Starog mosta pet godina prije nego što je srušen. Ne zbog toga što sam naročito mudar i izuzetno vidovit, već zbog nastojanja da zamišljenim slikama ratnog krkljanaca uplašim ratnohušakače i rušitelje svega što je dobro. Ali, ispostavilo se, kada je zlo u pitanju, oni su "neustrašivi"!

A i Amerika je puna kontroverzi, i naš život u njoj je takođe kontroverzan. Zar nije Kolumbo doplovio do Novog svijeta tražeći Indiju, a otkrio je "naopačke" dva američka kontinenta. Svojevremeno sam, na pedavanju za grupu čikaških intelektualaca, rekao kako smo, uistinu, sa Balkana i da, bez sumnje, bolujemo do balkanskog sindroma. Ali i Amerika je bila "najveći Balkan na svijetu" čitava tri stoljeća. Novi doseljenici koji su počeli stvarati kolonije na oblama Atlantika stotinu i kusur godina poslije Kolumba, bili su željni brzog uspjeha, gladni blaga i slave. Prodirali su sve dublje prema zapadu, ka Pacifiku, tamaneći domoroce - Indijance, porijeklom Mongole, koji su otkrili ameriku prije 25.000 godina. Desetkovali su nemilice biozne zbog mesa, dabrove zbog skupocjenog krzna, dvilje čurke zbog gozbi, misleći da će zemaljska blaga novog kontinenta trajti vječno. Zavaralo ih je Kolumbovo obećanje da će otkriti preboga podoručja Dalekog istoka, odnosno naći kraći put za Indiju, gdje se zlato i dragulji kupe rukama sa zemljinog tla. U njoj su, u periodu brzog razvoja kpaitalizma, skazakljke na satu istorije vraćene desetak vijekova unatrag, u period prije feudalizma, - uspostavljanjem robovlasničkog sistema za afričke Crnce. Paje, za predsjednika Linkolna, došlo do krvavog građanskog rata Sjevera i Juga, u kojem je, tokom pet godina, poginulo pola miliona ljudi, milion ih je ranjeno, milioni ostali bez igdje čega.

I danas u Americi ima itekako kontroverznih stvari. Samog šefa Države prodijevaju kroz iglene uši čitave dvije godine zbog "seksualnih dodira" sa mladom djevojkom, za koje se ispostavilo da i nisu bili onaj pravi, naški seks. I pored postojanja moćnih agencija kao što su Čija, Efbij, lokane, okružne, državne i federalne policije, moćna sila kao što su SAD nije u stanju da stane ukraj mafiji i ševercerima, odnosno rasturačima droga...

Ipak taj pojam "kontroverze" na završava se isključivo u kružnici negativnog. Mislim da Amerika izrasta u društvo istinske demokratije i poštivanja ljudskih prava, da je ona i pored svih istorijskih stranputica uzela kurs koji odgovara svakom čovjeku, jer u njoj svako ima jednake šanse na uspjeh i samo od njega zavisi da li će uistinu i uspjati. Ali u toj težnji da se kreće prema idealnom i u SAD je mnogo neidealnih, kontroverznih stvari.

Sve to naši zemljaci, poput miliona drugih imigranata, osjećaju na vlastitoj koži. Analize američkih analitičara za imigraciju i imigrante dokumentovano dokazuju da smo se na tlo SAD spustili padobranom, doživjevši stanje potpunog šoka. Psihološkog, tradicionalnog, kulturološkog, radnog, ekonomskog, zdravstvenog, pravnog, obrazovnog itd. Jer u Americi je sve "Z" što je u našem socijalizmu bilo

"A". Pa ipak naši zemljaci uspješno savladavaju te kontroverze, već su cijenjeni kao dobri, vrijedni i snalažljivi radnici. O tome ću, međutim, jednom drugom prilikom, jer ovaj tekst je namijenjen nešem međusobnom upoznavanju.

O jeziku, rode!

Dobro jutro, dakle, SabaH! Sabah-hajrosam, dakle, "Jutro"! Naziv vašeg sedmičnog lista me podsjeti na jednu epizodu iz proljeća devedeset druge godine, kada je SDA Mostara pokrenula svoj list, u jeku grmljavine armijskih topova sa planine "Velež" Ismet Hadžiosmanović, u to vrijeme još uvijek privržen interesima Bosne i Hercegovine, sazva nas desetak novianra iz socijalističko - komunističkog perioda i predloži da pokrenemo list "Mostarski sahab" mi najprije značajno čutimo, onda neko reče: "Zašto, gospodine Hadžiosmanoviću, da uzimamo stranu, arpasku riječ za naš naziv jutro, odnosno zora? U stvari predsjednik mostarskog ogranka SDA je terminom "sabah" htjeo da podcrta muslimansku pripadnost lista, što je nama, žurnalistima stare škole izgledao pomalo arhaično. Ipak popustio je pred našim argumentima, prihvatio je "Mostarsko jutro". Vjerovatno je u sebi pomislio kako smo mi već prevazišene idejne i političke kreature, kako će doći vrijeme da list ipak postane "Sabah".

Sve me to navodi da ovdje malo promehabetimo i o jeziku. Postoji, naime, tvrda teza nekih naših ljudi i krugova da se istinski musliman, Bošnjak, mora potvrdivati izvornim bosanskim, neki ga nazivaju i bošnjačkim jezikom. Prije svega međutim, jezik ne trpi silovanje. On je kao izvorišta voda nakon velikih kiša u kraškim područjima naše i drugih zemalja. Svakog proleća ti izvori pronalaze druge otvore, vodotociima izlokavjau dube nova mala korita, na drukčiji način žubore i uvijek novom maštovitostu srebrnasto iskre. Tako je i sa jezikom, on je kao živa voda, stalno se i obnavlja i nadograđuje novim izrazima i nearječjima, oslanja se na tradiciju, ali prati i prihvata dah novih vrmena. Zastavljati nasilno tu okomitu spiralu znači isto što i dlanom priječiti tok matici nabujale rijeke. Jer i arapski jezik, koji sam bliže upoznao boraveći nekoliko godina kao novinar u Kairu, čijom sporadičnom upotrbom neki u nas mjere patriotizam, ima stotine varijacija, svoje ijekavice, ekavice, ikavice, štokavštine, čakavštine, makedonštine, crnogorštine, slovenštine, hercegovštine, sandžakštine, hrvaštine, srbštine, dalmatinštine itd. Za pojam deva imaju stoitnu temrina. Pitaju "kako ste" najrazličitijim riječima: izzejek, kejfe haluk, kan kwais tid. Nasera su u Egiptu zvali Gamal, u Palestini i Siriji Džemal, jer egipatsko G kod drugih Arapa je Dž. kad bi oni mjerili privrženost arabizmu u islamu upotrebom sasvim određenog kruga riječi, svaki čas bi se hvatali za vratove.

Nemam ništa protiv kada neko govori ili piše "lahko" ili "mekho" umjesto "lako" ili "meko". Ali imam protiv ako neko ili neki mejre odanost Bosni i Hercegovini, bosanstvu ili bošnjaštvu, sa onim "h" umetnutim u te dvije i mnoge druge riječi. U Mostaru se od vajakada govorilo lako i meko, pa mi je to ušlo u uho i jezički moždani centar kao najbosanskije i

najhercegovačkije riječi.

Moram, međutim, reći da ono "h" ima blagotvornu moć umekšavanja i oplemenjivanja mnogih naših riječi i da mi nije mrsko čuti kada ga upotrijebe i mimo mojih i inih navika. Riječ "lahor" je pravi biser prema izrazu koji ubije smisao onog što označava - "laor" Ja govorim "kafa" ali znam da sma u Mujinoj kafani u centru Ljubuškog gdje su se s mjerom ispržena zrna stupala u na pločniku ispred kafane, pa kofeinom uzmiriše cijla čaršija, uvijek naručivao: "Mujo, daj ovamo četiri kahve" jer Mujina kahva je bila nešto izuzetno, eliksir pravljen arabljanskom zemzem - vodom, pa bi riječ kafa bez onog "h" jednostavno vrijedala Mujino remek djelo od našeg svakodnevnog umirujućeg i merakličkog napitka. Znam da sam u Brelima, na tlu hrvatske, za vrijeme izbjeglištva, danonočno rješavao križaljke kako bih ubijao praznu izbjegličku dokolicu. Pa sam nailazio na enigme tipa: muslimansko ime Muamed ili Abdula. Bio sma u velikoj neodumici kako to drukčije glase ta česta imena. Konačno rješenje je davlao: Muhamed i Abdulah, dakle original a ne uskopljeni surogat tih imena. Neki hrvatski ultranacionalistički kulturmjaci nastoje, dakle, izbjeći slovo "h" gdje je god to moguće i nemoguće. Oni bi, kako je često pisao splitski šeret Smoje, i Hrvatsku nazvali "Rvackom, samo kada to ne bi promijenilo suštinu njihovog državnog naziva. I eto kada dođemo do diže da mi se jezičke finese nameću kao neprikosnoveno pravilo ili zapovijed, onda se u meni sve pubuni pa bih iz inata stavljao "h" i tamo gdje mu nijako nije mjesto. Uz "hrdavo" govorio bih i "hpohabano" odnosno "hderutno"

Nisam, znači, za određivanje norme vrednovanja pripadnosti svome rodu i zavičajnom tlu na temelju unaprijed zadatih, krutih šema. To će nas i dalje dijeliti, razdvajati, svadati i unositi među nas nepotrebno kontroverze. Još jednom da ponovim: neka mejra našeg patriotizma, onog iskrenog, bude misao, izraz i čin koji idu u korist Bosne i Hercegovine onakve kakva je istorijom i nama ispisivana i određena. Toliko, glavni uredniče i publišeru SabaH-a odnosno Jutra.

Naredne prilike ću šire o Chicagu, Americancima i nama u tom velegradu na oblama velikog Michigan Lake, što će reći Mičigenskog jezera. Vi ste mi, gospodine Šukrija, telefonom napomenuli kako u našem megaloplisu sigurno nije takva luda trka kao u vašem New Yorku. Tu se ljuto varate. Opisaću vam kako ta trka izgleda gledano iz moje veteranske (vaš takođe saradnik Kopoć u šali primjećuje kako ga ne treba zvati novinarskim veteranom, jer to miriše na starost, ali bilo kako bilo obojica smo i veterani i pomalo mladenački stari), penzionerske perspektive, dok svkaodnevno gledam kroz prozor mog stana u kući sa šest apartmana i šest porodica zahvaćenih, evo već petu godinu, u tom ludom čikaškom, bolje rečeno sveameričkom generalnom trkom u kojoj se cilj, što ste mu bliže, sve više udaljava. Hajde da se bolje upoznamo!

Nadam se da će SabaH i Zambak sa vašom redakcijom i našim uređivačkim timom koji sve bolje sarađuje - gospodom Amirom Berberkićem, Senadom Agićem, Mirsedom Kurtagićem, Zlatanom Buzaljkom i Ismetom Berbićem - u budućnosti nalaziti tačke dodira i saradnje, rasterećujući se predrasuda da jedni drugim konkurišemo.

HOROZOVIĆI NA VJETROMETINI

HOROZOVIĆI U ZAJEDNIČKIM SRETNIM TRENUCIMA

Sa rušenjem banjalučke znamenite Fernadije, srušile su se i nade brojnih Banjalučana. Morali su ostaviti svoj svijet i sa koferima uspomena krenuti u novi nepoznati život. Među njima je bila i familija Ilijaza Horozovića. Žena Džemka, sin Emir i kećerka Lejla. Višemjesečno progonstvo u Hrvatsku, pod šatore otoka Odojena, a potom put u daleku Ameriku, državu Vermont, u Burlington.

Skoro šezdesetogodišnji, Ilijaz se uhvatio u koštac sa izazovima novog vremena. U fabrici za izradu metalnih cijevi postao je jedan od najboljih na teškim poslovima pjeskarenja, a u kratkom vremenu njegovi radni rezultati su više puta nagrađivani. Dokazani stručnjak ekonomije iz Bosne morao je transformisati svoja umijeća i energiju usmjeriti na jačanje porodice. Njegova Džemka se zaposlila u Hemisjku čistionu, a djeca na fakultete. Sin Emir se već dokazuje na polju informatike i dokumentarnog filma, već prezentiranog američkom TV auditorijumu, a kećerka Lejla želi psotati zubar. Sa dolaskom u Vermont ova porodica nije zastala, jer nema mjesta ni vremena za predah. Poslali su papire brojnim rođacima prijateljima i znancima i uz njihovu ruku spasa mnogi su došli u Ameriku. Jedna od tih porodica su Bećirevići. Nakon petogodišnjeg progonstva u Njemačkoj morali su na put novog progona. Sa njima je došla slijepa 95-godišnja starica. Poseban sevap za Horozoviće. Sa njihovim blagoslovom odnijela je svoje teško breme i preselila na Ahhired. Nakon pet godina boravka u

Vermontu porodica Horozović, kao i mnoge druge bosanske familije, našla se na novoj raskrsnici. Sin Emir se oženio, a potom dobio bebu. Roditelji su sa kećerkom Lejlom morali na drugu stranu Amerike, u grad Sacramento, u Californiju.

Užasne daljine ih dijele i paraju njihova srca. Još nisu vidjeli svoje unuće, svoju novu radost. Svake sedmice na njihovu adresu stiže gomila slika sa velikim Ennisovim osmijehom u "američkoj" kolijevci i poznatim "svrtkom" u bujnoj kosi, kakav krasi i obilježava samo Horozoviće. U prezimenu ovih Banjalučana, ovih Bošnjaka, ima nešto više od pjetlova zova, od "horozova", ponosa. Satkani su od ljubavi prema drugom, od komšijske pažnje, od dobročinstva drugima. Neka im dragi Allah dž.š. nujihova dobra u sevap upiše u ove "lipe" ramazanske dane.

Familija Bećirević, kao i mnoge druge, ostaje im zahvalna za dobročinstva koja joj učiniše, a posebno za nezaboravne riječi utjehe u teškim trenucima tuže i žalosti. Znajući ambicije Ilijaza i Džemke, duboko vjerujemo, da nije daleko dan kada će njihov Emir snimati dirljive filmove o Bosni, a njihova Lejla popravljati prve zube bošnjačkoj unučadi širom velike Amerike.

Do tada Ilijazu i Džemki ostaje da usklađuju sojve čežnje sa tempom vremena kojim svi gazimo. Da mislima prošetaju Gospodskom do Mujine čevabdžinice, svrate u BOSKU, nezamjenjivu banjalučku Robnu kuću, ili dok ona sjedi na obali Vrbasa, da on koji put zabaci udicu u njegove brzake. Vjerovao je da će svoje poodmakle godine, kasnije, kad bude u penziji, tješiti

sa brojnim prijateljima, uz bosansku kafu i ribarske dogodovštine...

Njihova djeca će na jednu, a oni na neku drugu stranu. Niko ne zna koliko blizu ili daleko od sretne generacije bosansko-američke unučadi, koja će se radati. Poneko pismo i poznati glasovi sa telefona sjećat će ih na braću i sestre širom svijeta, u Hrvatskoj, Švedskoj, u Njemačkoj, Americi i Kanaci. I svako od njih nosiće svoju čežnju i svoju priču za generacije koje dolaze. Mnogo godina kasnije naći će se neko da "ekranizira" story o bošnjačkim biznismenima, koji uzdišu za hladnim Vrbasom, dok ih zapljuskuju vode toplog oceana. Možda to bude njihov sin Emir.

Zijad BEĆIREVIĆ

100 NA HILJADARKU

U ovom broju je kraj liste Stotinu ličnosti u 1000 godina! No nije kraj SabaH-a. biće zanimljivo da u narednim, zimskim danima, čitaoci "zavire" u 100 Skandala koji su "obilazili" zemaljsku kuglu. Ovog puta godina i skandal. Znači 100 na prema 100...

No, vratimo se okončanju objavljivanja već započete liste onih koji su zapamćeni od hiljadite do evo sutrašnje - 2000-te godine!

12. Sigmund Frojd, 11. Leonardo (Monaliza) Davinči, 10. Galileo Galijel, 9. Nikola Kopernik, 8. Albert Anštajn, 7. Karl Marks, (nema Engelsa) 6. Kristofer Kolumbo, 5. Vilijam Šekspir, 4. Čarls Darvin, 3. Martin Luter, 2. Isak Njutn i na kraju, ili početku, onaj kome možemo zahvaliti što čitamo knjige i SabaH - I.Johan Getenberg...

M. KOPIC

BOŠNJACI U TRCI ZA BOLJOM SATNICOM

Najveći broj nas Bošnjaka, koji smo ne tako davno doselili u SAD, vodimo konstantnu borbu za povećanje satnice. Obično startujemo sa 5-6 dolara, neki sa 7-8, a oni koji imaju sreću da im uvažavaju prethodnu kvalifikaciju zarađuju već u startu preko 12 dolara. Naravno, u početku i ne možemo očekivati veće zarade, jer uglavnom slabo poznajemo jezik pa nam poslodavac obično povjerava jednostavnije poslove, koji su u pravilu slabije plaćeni, dok se vremenom sami ne nametnemo i dokažemo radom i sposobnošću. Obično počinjemo raditi u restoranima, hotelima, pekarama, fabrikama prljave tehnologije, kao pomoćno osoblje

ustanova serviseri, mehaničari, a ima i onih koji brzo dobiju sitne činovičke poslove u bankama i uredima. Ipak, najviše zaposlenih je u trgovinama i resotranima. Marljivošću i ambicijom za kratko vrijeme mnogi postaju mašinski operatori, supervajzeri, sa satnicom od 12 i više dolara oni promućurniji otvaraju male privredne objekte i ulaze u američki poslovni biznis, a najambiciozniji studiraju, verificiraju svoja ranija znanja i diplome, te postaju zubari, doktori, profesori.

Takve ambicije Bošnjaka su logične i poželjne. Danas u SAD, van visoke politike i nauke, najviše zarađuju doktori (\$148.000 godišnje), profesori fakulteta (\$70.000), advokati (\$60.500), avijatičari (\$56.500), nastavnici i učitelji (\$32.500), te policijski oficiri (\$32.900). Većina ovih poslova je veoma stresna i maksimalno opterećuju, naročito poslovi college profesora, poslovi u policiji i zračnom saobraćaju. U trci za brzom zaradom Bošnjaci moraju dobro izvagati svoje mogućnosti i predispozicije, te se orijentirati u smjeru koji će imati brže ali i trajnije efekte. Novac nam treba jer za kratko vrijeme moramo riješiti pitanje stana ili kuće, namještaja u stanu, jednih ili obično više kola, te nabaviti kompjuter i steći za njega neophodna znanja. Uz to treba stvoriti dobru kreidtnu istoriju, jer keša nema dovoljno, a i ako ga ima treba nešto ostaviti za neke teže trenutke, na koje nas je život, nažalost, navikao. Kreditom se u ovoj državi gradi egzistencija, ali se na njemu i propada ako se raiconalno ne uloži. Uz život koji moramo stvoriti u jednom dahu dužni smo i dio naše makar i skromne zarade odvojiti našim najmilijim u Bosni, barem do tada dok ne postanu malo sposobniji za samoodržavanje. Zbog svega toga predstoji nam oštra "borba" za više satnice, za dohodak od preko 30.000 dolara, kako bi mogli obezbijediti sebi pristojan život i neku egzistenciju. Uz to se treba čuvati velikih stresova, jer mi smo "jaka stabla", ali "uzdrmana" u krojenu.

Zijad BEĆIREVIĆ

NASMIJTE SE MALO

NA KRATKOM VALU

- *Dala sam u frizerskom salonu \$ 70 dok sam došla do svog apartmana, svaka mi se dlaka ispružila na glavi.*

SINGELICE

- *Draga moja, tvoje obadvije ćerke rade, ti imaš para.*
- *Šuti, vode ih kao singelice, uzimaju im puno za takse. Ah, šta ja tu mogu! Neka ih taksira dok im ne dotuži.*

NUČILA JEZIK

- *Komšinice, sutra ti dođ kod mene.*
- *Okay - potvrđuje komšinica*
- *Dođ pred akšam.*
- *O kay - odgovara komšinica.*
- *Nemoj da žuriš, da se dobro ispričamo*
- *Okay - slijedio je isti odgovor*
- *Postala si mi plaho tuhaflji. Nisi nikada takva bila, šta je s tobom? - pita je njena vizitorka.*

OREGONSKE KIŠE

Sav mi moj evlad kaže: "Ti si bona prepatila, bar mi te razumimo. Od teškog telefuka insanu se zna i avaz oduzeti."
Ja im velim: "Teško mi ide ova dismiliacija, guše me. Vidite ovog kijameta: Kiša pa kiše.

I. Sijerčić

Ušli smo već u posljednju trećinu Ramazana u kojoj je i Noć objave

ISPRAČAJUĆI NAJDRAŽEG MUSAFIRA

U jednom od prošlih brojeva smo prigodno najvili "najdražeg musafira", ukazali mu istinsku, islamsku dobrodošlicu i očitivali se da smo spremni više nego u ostlim mjesecima na pojačani ibadet, oštrenje našeg duha, bogobojaznost te na svekolika dobročinstva. Takvo očitovanje se očekuje od muslimana. Ramazan i sve njegove čari koje nam donese u naše domove, duše i srca, polahko uzlazi u svoju završnu etapu. Upravo samo u njegovoj trećoj, posljednjoj dekadi. U njoj će se desiti i Noć u kojoj je objavljena Knjiga - noć Lejlet-ul-Kadra. "Noć Kadr je bolja od hiljadu drugih mjeseci" (surra Al-Quadr, 3. ajet). Neka nam i ona bude inspiracija da činimo dobra djela u ime Njegovo i za ljubav Njegovu! Istrajmo još ovih nekoliko dana mjeseca posta u napojanju svojih spoznajnih čula sa najčistijeg vrela. Izučavajmo poruke Knjige i hadise posljednjeg Poslanika a.s. kako bi ih prakticirali u svom svakodnevnom životu, budimo na pravom putu, na putu Istine! Jer islam je utemeljen na Istini! Jedan od brojnih hadisa Muhammeda a.s. nas eksplicitno na to upućuje: "KULLIL HAKKA MURREM, VE KJANE MUSSHUDA"! (RECI ISTINU, PA MAKAR TI BILA GORKA!)"

Ako se već pozivamo ponekad na islamsko učenje, budimo u tome precizni, nemojmo biti nedorečeni, nemojmo generalizirati neke poruke ako se one odnose samo na jedan segment, a pogotovo nemojmo ih krivo tumačiti. S tim u vezi nebi trebalo da se u našem listu pojavljuju citati tipa "O mrtvima sve najbolje", pozivajući se na islam. Nije problem ako se pozivamo na amenete naših majki ili nena, ali islam je u ovom

slučaju izričit u smislu da "O mrtvim muslimanima, sve najbolje"), što znači da se to ne može odnositi i na druge pogotovo one za koje možemo meritorno svjedočiti da su za svog života činili nepravde upravo nama i upravo zato što smo muslimani. Ne, ne sudimo nikome. On je taj koji će i nama i svima drugima vrednovati sve učinjeno ili propušteno na Ovome svijetu, ali govorimo uvijek istinu, ne zaobilazimo je nikad, "ma koliko bila gorka"! Cijenim da je imalo potrebe i u ovom prigodnom tekstu napraviti izvjesnu digresiju, s obzirom na izvorno opredjeljenje našeg lista da uvijek bude na pravom putu. Kao što prigodno najavimo "najdražeg musafira", red je da ga častan i dostojanstven način i ispratimo. Ostaje nam da vjerujemo kako smo u toku ovogodišnjeg Ramazana uistinu izbalansirali svoj duhovni i materijalni ego, da će nam Svevišnji ukabuliti sva naša dobra djela što ih učinismo upravo u ime Njega, da će nam oprostiti grijehe i da smo svoje duše još više pripremili za posljednji poziv Njegov, koji doslovno glasi: U ime Allaha, Milostivog, Samilosnog!

"A ti dušo smirena, vrati se Gospodaru svome zadovoljna, a i on tobom zadovoljan, pa uđi među robove Moje, i uđi u Džennet Moji"! (Sura "Noć - Al Lay!", 27-30 ajet)

Istovremeno, budimo jednako spremni da dočekamo najdražeg musafira i naredne godine i da mu opet, iz sveg srca kažemo: BUJRUM!

Bedrudin GUŠIĆ

Listamo naše časopise - Bošnjačka proza

UKOČENI POGLED

Aziz NUHIĆ

Pitaš me, prijatelju, moj dragi šta ti to bješe sa očima? Znam, buni te nijemi krik bola u njima, zakovan objektivom života u trenutku strašnom, trajno uhvaćen. Teško je, kažeš, gledati kako zjapi ubitačna praznina ovih okamenjenih duplji, ali znaj da je to tek dio onoga što kao teška noćna mora dušu moju razara. Čim oči zatvorim - plamen! Strašni plamen, do neba. Oči mi noć izgara. U glavi, slika zapaljene džamije kao na ekranu, Vatra žestoka, guta staru zadužbinu. Nestaje duhovno stjecište pet generacija. A nas pohvatalo i povezalo. Kao stoku. Dotjeralo nas pred časni hram Božiji, mjesto gdje smo vijekovima duhovnu snagu sticali. Znali smo šta to znači. Nema vas više, gotovo je! A još jučer u istom rovu, na istom kaznu. Naši saveznici!?

"Cvijet" za jednu noć uvehlo. Kuću bih radije gledao da gori. Kuću koju sam godinama podizao, od usta svojih i nejači svoje zalogaj otkidao. Neka je neka izgori, halal vam bilo, ali nemojte mi džamiju dirati. Znali su dobro naše osjećaje i zato su nas ovdje i doveli. Nema vas, veli, više prije nego li i umrete.

I dok je crveni plamen nemilosrdno proždírao dragu građevinu u odsjaju su sablasno djelovala cerekanja krvoloka. Vučji zubi, visoko uzdignute ruke, resko štekatanje rafala....

Kao poslije dobijene bitke. Samo pitam se koje bitke? Ovdje nije bilo nikakve bitke. U akšam, ko vuci, nagnulo sa svih strana na selo. Nešto pohvatalo, nešto pobilo, a poneko je uspio i pobjeći. Niti smo pružali otpor, niti smo se ovome nadali. Mislili neće nas komšije, nismo ništa skirvili. Ta i na liniju idemo skupa.

A nu šta bi! Rastjeraše, pobiše, pohvataše, selo u crno zaviše. I ne bi im dosta, nego nas ko stoku ovdje dotjeralo, da gledamo kako nam džamiju pale. Nije šala, džamiju zapaliti. Nismo plakali na kad su nam kuće gorile, nikada su nam ukućani ginuli, ni kundacima kad su nas tukli, ali kada je džamija zapaljena niko nije krio suze. - E, grdna rano, šta nam katili uradiše! - čuo sam šapat iza svojih leđa. - E, dosta ih ljuta jada ubilo, šta im je džamija smetala! - dodade tiše drugi glas. Zbilja, upitam se, što im je džamija smetala? I u prošlim vremenima ratovi su ovduda tutnjali. Mnoge vojske ovduda prolazile, čizma tudinska gazila. Tukle se vojske i krv se lila nemilice, ali niko nikad ne upali džamiju. U ratoivma, kada moral pada na onu najnižu granicu, uvijek se zadržavao negdje u dubini duše onaj slični dio poštovanja prema bogomoljama. Čija god da je u njoj se Božije ime spominje i ne treba je dirati. A gledaj ovi, još i vrište, raduju se što su džamiju zapalili. Bože moj dragi, pa zar ovako nešto na dunjaluku postoji? Zar danas

na ulasku u dvadeset prvi vijek postoje i takvi ljudi koji tuđe bogomolje s radošću ruše? Imaju li, Bože moj, oni svoje bogomolje i čemu im služe? Čemu ih u njima uče?

Da li im njihovi duhovni učitelji ikada rekoše, kako treba svoje voliti a tuđe poštovati?

Otkuda ovolika mržanja i šta potače bijes životinjski; klanja i paljenja? Zaista, otkuda ovolika mržnja, po kozna koji put pitam se, ali dogovora ne nalazim. Zalazio sam u najudaljenije prostore svoga bića, tamo gdje, čak i ne dolikuje zalaziti, ali dogovora ne nađoh. Jezike životinjske ne razumije, i tamo bi možda valjalo po odgovr poći, tamo gdje Stvoritelj nagon umjesto razuma odredi.

... Evo, i na trenutak oči zatvorim, odmah onaj strašni plamen... A često su mi dok sam u zatvoru bio i mrtvi znali na san izlaziti. Sanjam, ko otvorili se kaburi, a lica bijela ko kreč. Drhtave ruke grčevito uprlji prema ogromnom plamenu vičući koliko ih grlo nosi.

- Džamija gori!... Džamija gori! Ugasite vatru, pobogu, izgoriče džamija! Zovite komšije, neka pomognu! A onda bih, slomljeno kao za sebe tiho progovorio - Izgorila je!... - Gotovo je!...

Nije se zapalila sama. Komšije su je zapalile... i onda bi nastao muk. Neki bi se kaburi odmah počeli zatvarati, mrtvi bi bježali u zemlju; sakrivali se od novog doba, bježali od civilizacije. Najduže bi se zadržao lik dede Alije, preko stotinu ljeta mu bijaše. Godinama, za života, bijaše mučevlja, dorotvor, hizmećar, najmudrija seoska glava. Čilime i kandilje on je poklonio, krov izmijenio, struju doveo o svom trošku. Neka! Neka! Prekidao me je u daljem razmišljanju Alija. - Bilo pa prošlo! Biće još Alija inša Allah! Gledam nur lica. Oko glave mahram, a bijeli se ko behar, a suze mu se niz obraze staračke slijevjau na bijelu bradu. - Teška vremena sine - veli, nije lahko. Neka vas Uzvišeni Allah dž.š. čuva i podari vam dovoljno snage i sabura. Morate ovo izdržati...! Ovo jesu teška iskušenja, ali i nagrada će velika biti, ako Bog da. Ovdje su naša mezarja, trajni biljezi prošlosti. Njive, duvarom ograđene, naše su ruke krčile... Mostovi, česme, puteve. džamije..., naše su zadužbine. Na ovome kamenu tvrdom, naša su vjekovna staništa. Davno, davno se užilismo i korijenje pustismo u zemlju bosanskoj. Mnogi je junak pao ko šehid braneći vjeru, i topak. Eno, vidiš doli da dnu harme, vrijeme je biljege odnijelo, ondje leže kosti strašnih junaka, što sabljom ljeutom i mišicom snažnom, junači u starom zemanu ove krajeve braniše. Vi ovo morate izdržati, din i topak morate sačuvati. Kada sve ovo bude prošlo, a proći će ako Bog da, jer nikakva muka nije davičeka, prvo što morate uraditi, to je da džamiju obnovite. To je prvi i najvažniji uslov opstanka. Gdje nema

džamije i gdje nema vjere, nema ni ljudskosti i nema morala, i tu, u stvari, nema budućnosti. Neka ljudi dolaze u džamiju, nek se djeca odgajaju u dinu. Samo čestita generacija može graditi čestito društvo. Živite i radite kroz život onako kako vam vaša vjera nalaže; pošteno, čestito, dostojanstveno u slozi i miru s drugim čuvajući svoje a poštujući tuđe. I nemojte, vala, njihove crkve nipošto paliti. Jer porci će ovo i nije daleko dan kada će zbog nedjela svojih mnogi od njih u vrhove opanaka gledati... Eto, tako bi mi govorio stari Alija, a onaj njegov duboki smireni pogled i nur na licu toliko mi je puta dao snagu da izdržim žestoke zatvoreske torture. I još nešto o svojim očima. Zbog njih sam najviše vremena proveo u samici. Kad god bi nas vodili na "sledovanje", tako bi zvali kad tuku, onaj brkati, što bi kad bi se napio ljudima glave ko lubenice motkom razbijao, derao bi se na čuvare - Vodite tog ukočenog pogleda u samicu! - Ne mogu nikako da ga gledam! Probode me očima ko kopljem! Vodite mrcinu dole!

Zbog njega sam odradio samicu, i bubrezi su mi počeli otkazivati. Ali, eto, bilo pa prošlo, što bi rekao Alija. A ja bih, vala, još dodao, ne ponovilo se. I ne bi trebalo, ako Bog da, ako poslušamo njegov savjet.

Eto, neku noć mi opet došlo na san. Ko mi se vratili u svoje zapaljeno selo. Da Bog dž.š. na hajr okrene. Ko razapeli najlone, ali opet nam brate lijepo. Kakav hotel. Dotužilo, moj sinko, pet godina se vucati pod tuđom strehom. Nek je svoje, makar i zgarište. U tuđem hakku nema selameta. I ko napravismo džamiju, od dragosti, čak, dvije munare ozidali. A bijeli se, brate, ko behar u proljeće. Za podne, onaj moj mali, što je pred rat pošao u medresu, zauči ezan. "Jah" kad se razli glas s obje muanre, brate moj, dragi!

"Ma"... bih se zakelo i brda i drveće i zemlja... sve ući! Plačem naglas. Gura me žena, u neko doba noći, - Šuti, veli, šta ti je, što plačeš, bolan ne bio, probudišće selo!"

- Ništa - velim - dobro mi je.

Ujutro, za sinijom, vele mi djeca: - Nu u babe oči nisu više onako ukočene. - Šutim, a znam šta je. Onaj ih san raskravio.

E, vala prijatelju, da ti kažem pravo i da završim, ako me Allah dž.š. poživi pa dočekam da se vratimo u svoje selo, napravice džamiju sa dvije munare, ako Bog da, makar po čitavoj Bosni priloge sakupljali. A neće trebati, ja mislim, ima nas dosta rasutih po svijetu i daće ljudi koliko bude trebalo. A i zemlja nam je plodna. I prijer rata smo bili najjače selo u čitavom kraju samo da mi je dočekati, Allaha Milosnog molim na svakome namazu. Čini mi se pogled bi mi se odledio i druga bi mladost došla.

Pripremio:

Osman GUZINA

Iz drugog ciklusa "SabaH-ove priče - mahsuzije"

DOKTOR HABIB

U ona vremena, skoro svako veće preduzeće ili radna organizacija, kako su je samoupravljački zvali, je imala svoj marksistički centar. To mu dođe nešto kao istureno odjeljenje općinskih komiteta tada jedine, ali neprikosnovene i nedodirljive partije. Nije bilo dovoljno samo ispiranje mozgova radničkoj klasi odozgo, trebalo je to činiti i iznutra, po preduzećima.

Helem, u radnoj organizaciji u kojoj sam ja radio ta "praona mozgova" je imala status odjeljenja, sa četiri do pet zaposlenih. Šefa su bili doveli čak iz Foče. U Marksističkom centru je radila Gordana, rodom iz okoline Prnjavora. Zaposlila se kod nas tek što je u Beogradu bila završila studij političkih nauka. Već na samom početku je krenula ofanzivno, svugdje bi zalazila, u sve radne jedinice naše velike radne organizacije. Djevojka je radnim ljudima, bilo da su bili u partiji ili ne, zorno i bučno važila o prednostima marksističke misli, samoupravljanju, bratstvu i jedinstvu, te drugim unikatnim tekovinama tog vremena i prostora. Kada bih je sreo negdje na krugu radne organizacije, ili bilo gdje drugdje, te pozdravio je sa - Zdravo, drugarice Gordana! - imao bih dojam da pozdravljam samog Marxa ili Engelsa jer sam na njenom, tada još mladom, ali ozbiljnom licu, prepoznavao čitavu jednu ideologiju kojoj je bila tako odana i revnosno je tumačila drugima. Bilo je još marksista u tom Odjelenju, ali ona se mnogima od nas učinila nekako - najdosljednijom. U svojim rijetkim trenucima opuštenosti, pričala bi nam kako ima momka, da ga čeka da završi medicinu u Beogradu pa će se onda udati za nejga. Rekla nam je već tada da je S o m a l i j a c . I t a k o , samoupravljašmo i nadalje, naročito uz pomoć drugarice Gordane i ostalih marksista u radnoj organizaciji i narednih mjeseci, a potom, ostade i pokoja godina samoupravljačkog staža iza nas.

Jednoga dana sretom najrevnosniju radnicu Marksističkog centra na krugu preduzeća, te, uobičajeno je

pozdravim:

- Zdravo, drugarice Gordana!

Ona me ne otpozdravi, već me ozbiljno pogleda i reče:

- Ja više nisam Gordana, već Lejla! Udala sam se nedavno za

je to, posebno, bila neobična slika. Ali, stvarnost je stvarnost, ma koliko se čudili njoj ili je teško prihvatili. Doktor Habib je ubrzo postao jedan od najpoznatijih ginekologa u gradu.

Habib ga je počeo dovoditi u džamiju. Na teravijama se pojavljivala kompletna familija Abashek.

Dvije godine prije agresije, banjalučka Islamska zajednica je

dječak predškolskog uzrasta, ponekad naglas proučio neko sure u džamiji. Ako bi se to dešavalo na tevhidima ili mevludima, kada se okupi najviše žena, rijetko koja od njih nebi zaplakala. Trebalo je zaista čuti tog slavlja kad izgovara Božije riječi! Kako mu se ne diviti i kako ostati ravnodušnim!?

Pregmilo je i vrijeme agresije, doktor Habib je s familijom izdurao do kraja. Tri godine nakon potpisanog mira, čitam u jednom bosanskom heftičniku reportažu o juanku ove priče. Jeste, još je tamo! Nisu ga vratili na posao, Tahir već ide u školu, a njemu i Lejli Allah dž.š. podari još jednog sina, Tahiru brata! Priča moj dobri doktor Habib za te novine da mu najteže pada što Tahir pohađa srpsku školu. Sada je u "Merhametu" šefzdravstvene službe, koja je prilično opremljena, zahvaljujući donatorima izvana. Priča da su dobili kao donaciju od naših muhadžira iz Švedske jedno sanitetsko vozilo, s kojim obilaze i pružaju medicinsku pomoć starim i bolesnim po našim mahalama i prigradskim naseljima. Idu čak i po selima. Njegovu stručnu pomoć sve više traže i Srkinje. On ih, naravno, ne odbija! Doktor Habib je bio i ostao humanista, oplemenjen najfinijim ljudskim vrlinama. Pravi insan, pa eto ti!

Prošle godine, imadoh priliku da gledam kasetu sa posljednjeg tvhida i mevluda, održanog u Ferhad-pašinom mesdžidu, što ga je predvodio posljednji banjalučki gazija. Do njega i još jednog imama su bili doktor Habib i njegov sin Tahir. Nakon što je doktor proučio svoj dio, muftija prozva slijedećeg učača:

- Bujrum, Tahire!

Momčić je počeo da uči. Riečima se ne može dočarati ljepota njegovog glasa te lika, niti atmosfera u prepunom mesdžidu. Ali, umjesto riječi, jecaji i suze onih što su bili tamo te nas ispred ekrana, bijaše više nego dovoljni za idilu, san i - nezaborav!

Bedrudin GUŠIĆ

doktora Habiba, primila islam i promijenila ime.

Prvo sam bio malo zbunjen, onda sam joj čestitao i razišli smo se. Ubrzo potom je u cijelom preduzeću procurila ta vijest. Lejla je i dalje radila u istom odjeljenju, doduše, nije više nastupala onako ushićeno i bučno kao nekad, malo se k'o - primirila. Zapravo, otad se više bavila administrativnim poslovima, u kancelariji, što znači da je manje nastupala na javnim skupovima u preduzeću. Mnogi su pitali kako uopće može da radi u takvom odjeljenju kada je službeno primila islam, odnosno - ideologiju. No, već smo ubrzo svi shvatili da su to bile godine kada je i Marx malo "omekšao", valjda sluteći svoje umiranje, po drugi put! Lejla je, doduše, u to vrijeme češće bila na trudničkim odsustvima, ali bi se nekoliko njezinih uzastopnih trudnoća nešto iskompliciralo, pa je imala pobačaje.

Pričali su nam očevici da je njen suprug, doktor Habib, kada bi vršio abortuse, plakao što to mora profesionalno da čini, a protiv svojih vjerskih uvjerenja, te što ima i takvih koji mogu imati dijete, ali ga ne žele, dok on i njegova Lejla to iznad svega žele, ali...

Upoznao sam ga u džamiji. I meni i drugim džematlijama je bilo izuzetno zanimljivo s njim voditi razgovore. Iz njega su zračili iman, plemenitost, te, iznad svega - skromnost. Bio je jedan od rijetkih liječnika što je išao u džamiju. U toku ramazana, na teravijama bi se pojavljivala i njegova supruga Lejla. Za mene

Mnoge žene bi mahsuz zahtijevale preglede upravo kod njega. Živio je skromno. U to vrijeme je bio jedan od vrlo rijetkih doktora sa statusom podstanara. Nekon nekoliko godina, Svevišnji im podari sina Tahira! Ja sam ga prvi put vidio kad je imao godinu dana. Kovrčava crna kosa, krupne garave oči i bijeli ten, su dominirali kod te slatke bebe. Kada bih god sreo doktora Habiba u džamiji, te pitao za Tahira, toliko bi o njemu nadahnuto pričao da bi se i ja, te drugi koji su ga slušali, uživali u njegovu priču, dijeleći radost s njim. Kako je vrijeme odmicao i donosilo naše sve češće susrete, s poznatim banjalučkim ginekologom i našim vrlim džematlijom, sam postajao sve prisniji. Nije proteklo mnogo vremena kada smo shvatili da doktor Habib nije tek obični džematlija, ne zbog titule, već zbog toga što se često uključivao u učenje ezana, mujezinio bi ponekad, učio ašere, te predvodio namaz, u odsustvu imama. Divno ga je bilo slušati kako uči. Osim melodičnog glasa, koji je snažno prodirao u naše duše i srca, njegov arapski je bio ipak drugačiji - prirodniji nego kod drugih. Za vrijeme ramazana, redovno bi u Ferhadiji učestvovao u učenju mukabela. Skupa sa muftijom te dvojicom imama - učača. Jednokratno, doktor Habib je spontano postao članom banjalučke uleme. Učio je čak i na dženzama, tvhidima i mevludima. To je sve radio - volonterski! Kada je malom Tahiru bilo dvije godine, babo

izdala jedan svoj upražnjen stan doktoru Habibu. Otad je naš vrli doktor i džematlija stanovao u istoj kući sa muftijom i mujezinom Ferhadije. Naime, ta vakufska kuća, veoma blizu Ferhadije, ima tri stana. Visina stanarine je bila simbolična, s obzirom da su se cijenile doktorove dotadašnje zasluge za Zajednicu. Radio je i dalje kao ginekolog, ali je svaki slobodan trenutak provodio u ibadetu, bilo u džamiji ili kod kuće. Ni njega ni Lejlu nije zaobišla fašistička metla koja je odradila jedan od najprljavijih poslova za pomračene umove tog vremena i prostora. Ostali su oboje bez posla. Tada smo ga oslobodili plaćanja ionako simbolične kirije, otvorili mu do kraja svoja srca i ponudili da bratski dijelimo sudbinu koja nas strefi, te sve ono što nam ona donese. Tada smo ga i ptiali hoće li ostati u gradu ili će, kao i mnogi, otići. Odgovorio je da je čvrsto odlučio da ostane, iako je mogao da ode u Italiju, odakle su ga zvali. Inače, čovjek govori pet svjetskih jezika! Da, vrstan ginekolog i - poliglota! Nije htio da ode, ostao je. Ubrzo se uključio u medicinski tim "Merhameta", gdje je, u teškim vremenima po naš narod, njegova stručna, ljudska i islamska pomoć bila više nego dragocjena. U "Merhametu" nije radio samo kao ginekolog, već i kao liječnik opće prakse, apotekar, član patronažne službe našeg humanitarnog društva. Uz cjelodnevni predan rad u "Merhametu", redovno je odlazio i u džamiju, kasnije u mesdžid, nakon što srušiše Ferhadiju. Sada bi i njegov Tahir,

Pripremila: I.V.

31.12.

- Stara Godina
- 1781. Otvorena 1. banka u Americi
- 40. rođendan glumca Val Kilmera
- 1880. Rođen George Marshall (američki državni sekretar 1947. godine, tvorac tzv. Maršalovog plana, također na čelu administrativne uprave za vrijeme 2. svjetskog rata)
- 1943. Rođen kantautor John Denver
- 1948. Rođena pjevačica Donna Summer

1.1.

- NOVA GODINA (prilog)

- 1863. Abraham Lincoln donosi Proklamaciju o Emancipaciji kojom se ukida ropstvo u Americi

- 1959. Fidel Castro preuzima vlast na Kubi, nakon 3-godišnjeg gerilskog rata ljevičarskih revolucionara protiv diktature Fulgencija Batiste, koji bježi u Dominikansku Republiku. Castro je već 1953. pokušao izvršiti vojni puč, ali nije uspio, uhapšen je i zatvoren. 1955. je pušten s robije, odlazi u Meksiko gdje osniva gerilu i sa njom vrši invaziju na jugoistočni dio Kube godinu dana kasnije. Sa njim je i brat, čuveni Raul Ernesto Che Guevara. 1958. Amerika prestaje vojno podržavati Batistu, ne znajući za Castrove komunističke namjere, pa sa njegovim dolaskom na vlast u početku ga podržava, da bi ubrzo prestala zbog poteza Castrove vlade kao što su nacionalizacija američkih posjeda, na Kubi, agrarna reforma, strogo ljevičarska vlast. Mnogi bogati Kubanci bježe u Ameriku, pridružuju se u CIA (Central Information Agency) sa ciljem da svrgnu Castra. 1961. Kubanski egzilanti vrše neuspješnu invaziju na Kubu, ta se akcija zvala "Bay of Pigs" - Zaljev svinja. Rusija podržava Castra i 1962. postavlja svoje projekte na Kubu. Kad Amerika sazna za to, dolazi do čuvene "Kubanske krize projektila". U to vrijeme predsjednik je John F. Kennedy. Rusi pristaju na povlačenje nakon pregovora s Amerikom, uz američko obećanje da neće izvršiti invaziju na Kubu.

AMERIČKI ALMANAH

(Između 31. decembra i 6. januara)

2.1.

- 1788. Georgia postaje 4. Sjedinjena Američka Država
- 1967. "That's Life", pjesma Franka Sinatre, najslušanija u Americi

3.1.

- 1961. Amerika prekida diplomatske odnose sa Kubom
- 1945. Rođena glumica Victoria Principal ("Dallas")
- 1951. Rođen glumac Mel Gibson
- 1966. "Sounds of Silence", pjesma Simona & Garfunkela, vodi na top listama Amerike

4.1.

- 1896. Utah postaje 45. Američka država
- 1980. Američki odgovor na sovjetsku invaziju na Afganistan. Predsjednik Jimmy Carter prekida izvoz žita i tehničke robe u Sovjetski Savez, zaleđuje diplomatske odnose i prijeti bojkotom Amerike na ljetnim Olimpijskim Igrama u Moskvi te iste godine. Rusi se tek 1989. godine povlače iz Afganistana, nakon dugog pritiska Amerike i ostalih zemalja, da bi 2 godine kasnije Rusija i Amerika potpisale sporazum o prekidu bilo kakve vojne pomoći zaraćenim stranama u Afganistanu.

5.1.

- 1643. Prvi zabilježeni razvod braka u Americi, u jednoj od tadašnjih kolonija na području današnjeg Masačusetsa.
- 1945. Rođen Jimmy Page, gitarista grupe "Led Zeppelin"
- 1946. Rođena glumica Diane Keaton

6.1.

- 1912. New Mexico postaje 47. Američka država
- 1919. Umire Theodore Roosevelt, 26. predsjednik Amerike, u New York-u. Roosevelt je dobitnik Nobelove nagrade za mir 1906. godine zbog zalaganja oko završetka Rusko-Japanskog rata. U svoja 2 predsjednička mandata zaslužen je za znatno ojačanje američke mornarice, zalagao se za nezavisnost Paname i izgradnju Panamskog Kanala, proglasio je prve nacionalne parkove i spomenike u Americi, a zalagao se i za što veća prava američkih farmara, radnika i biznismena.

Čitajte SabaH da bi ste bili obaviješteni!

NOVA GODINA

1. januar se od 1582. godine slavi kao početak Nove Godine, što je prihvaćeno na svjetskoj razini. Te godine je stupilo na snagu računanje vremena po gregorijanskom kalendaru (ime po Papi Grguru XIII). Dotada se Nova godina slavila 25. marta. Gregorijanski kalendar vuče porijeklo od Rimskog kalendara, kojeg je stvorio Julije Cezar 46. godine prije naše ere.

Osim Gregorijanskog kalendara, koji je danas općeprihvaćen u svijetu kao jedinstven za mjerenje vremena, postoje i drugi kalendari, po kojima se danas također računaju goidne, kao na primjer Kineski (Nova godina pada u januaru), Islamski kalendar (lunarni, pa početak Nove Godine uvijek pada drugačije), Židovski (septembar/oktobar).

F. K. BOŠNJAK ORGANIZUJE TRADICIONALNO BAJRAMSKO VESELJE

Svi za Bošnjak - Bošnjak za sve

**9. JANUAR 2000
6:30PM**

**VELIKA SALA
CRYSTAL PALACE
BROADWAY - ASTORIA**

**Uz bogat kulturno-umjetnički program
uživajte i veselite se uz promociju najnovije
kasete NIHADA ALIBEGOVIĆA**

Osuđen bivši borac sarajevske Desete brdske brigade

Tri godine zatvora zbog zlodjela na Kazanima

**Presuda Suadu Omanoviću izrečena zbog pomaganja u ubistvu dvoje ljudi pod-
nom Trebevića * Većina od aktera ovih ubistava odležali svoje kazne * Osuđenom
produžen pritvor**

Veliko vijeće Kantonalnog suda u Sarajevu kojim je predsjedavao sudija Muhamed Podrug, jučer je proglasilo krivim Suada Omanovića zbog pomaganja u ubistvu Vasilja Lavriva i Milene Drašković u oktobru 1993. godine na Trebeviću u rejonu Kazana. Bivšem pripadniku sarajevske Desete brdske brigade izrečena je kazna zatvora u trajanju od tri godine, te produžen pritvor do pravosnažnosti presude. U kaznu će biti uračunato vrijeme koje je Omanović boravio u pritvoru. Na izrečenu presudu, okrivljeni ima pravo žalbe Vrhovnom sudu FBiH.

Negodovanje u publici

Prva reakcija na izrečenu presudu stigla je iz publike odakle se mogla čuti samo jedna riječ "nepravda". No, sudija Podrug je pojasnio da je djelo počinjeno sa umišljajem. Iako je na suđenju okrivljeni negirao svoju umiješanost, sud je povjerovao njegovoj izjavi u istrazi, gdje je decido i bez prisile opisao da je drškom krampe udario Vasilja Lavriva po glavi, kao i da je tijelo ubijene Milene Drašković bacio u provaliju Kazana. Sud je smatrao da je Omanović svjesno pomagao u izvršenju ubistva.

Tokom ovog pretresa malo se toga moglo čuti o samom događaju kada je nekoliko boraca 10. brdske brigade, po naređenju svog komandanta Mušana Topalovića "Cace", sredinom oktobra 1993. godine u Komandu na Bistriku privelo bračni par Anu i Vasilja Lavriva. Nakon što su ih pretukli, zajedno sa Milenom Drašković su ih odveli na Kazane, gdje su ih ubili, a tijela im bacili u provaliju. Većina od živih aktera ovog ubistva su izdržali svoju kaznu. U postupku protiv Omanovića su kao svjedoci izjavljivali da se ničega ne sjećaju. Zastupnik optužbe, Nedžad Čorović, je jučer rekao da su njihove izjave bile krajnje tendenciozne da bi se olakšalo okrivljenom. Optužba se pored ostalih dokaza oslanjala i na presudu sarajevskog Kantonalnog suda od 26. oktobra 1996. godine.

Tražio oslobađajuću presudu

Osvrćući se na tu činjenicu, Omanovićev branilac, advokat Mithat Kočo, je izjavio da presuda u kojoj su osuđeni saizvršiocima, ne može biti osnov za izvođenje bilo kakvih dokaza. On tvrdi da nije sporno da je Omanović dao

izjavu u istrazi koja je obavljena prije nekoliko godina, ali je po njemu sporno pod kakvim uvjetima je ona data. - Javna je tajna da su svi okrivljeni u ovom slučaju bili žestoko prebijani, pa onda odvođeni na saslušanje i davali iskaze - izjavio je Mithat Kočo, koji je za svog branjenika tražio oslobađajuću presudu obzirom da saslušani svjedoci nisu ničim teretili Omanovića. Sud je bio drugog mišljenja. Ipak, na osnovu mišljenja vještaka da je Omanović bio bitno smanjeno uračunljiv, te činjenice da nije osuđivan kao i uz primjenu drugih olakšavajućih odredbi, sud se odlučio za trogodišnju kaznu. Ona je daleko ispod minimuma od deset godina, koliko je zakonom određeno za djelo koje se okrivljenom stavlja na teret.

Amnestirano neprijavljanje

Suadu Omanoviću je obustavljen postupak za krivično djelo neprijavljanja djela i počinioća koje mu se stavlja na teret u slučaju ubistva Predraga Salipura i Branislava Radosavljevića u oktobru 1993. godine. Postupak je obustavljen po rješenju sarajevskog Kantonalnog suda od 13. decembra ove godine, a na osnovu primjene Zakona o amnestiji.

Nakon sedam godina aktuelizirano
ubistvo porodice Ristović

Uhapšeni osumnjičeni Osman Hodžić i Meho Ibrišević

**Da slučaj Ristović nije zaboravljen
potvrdio je i Mustafa Bišić, Kantonalni
tužilac, koji kaže da se o identitetu
osumnjičenih nije izlazilo u javnost
zbog složenosti predmeta, ali i zato što
su bili u bjekstvu**

Sučaj ubistva šestočlane srpske porodice Ristović koje se dogodilo 8. jula 1992. godine u sarajevskom naselju Gornji Velešići, nakon više od sedam godina ponovo je prije nekoliko dana aktueliziran hapšenjem dvojice osumnjičenih za pomenuti zločin. Riječ je o Osmanu Hodžiću iz Sarajeva i Mehi Ibriševiću iz Olova, protiv kojih je od ponedjeljka na Kantonalnom sudu u Sarajevu ponovo otvorena istraga u ovom predmetu, saznajemo od istražnog sudije Nermine Mutevelić.

Smrt za ručkom

Prema njenim riječima, Hodžić je uhapšen 11. decembra, a Ibrišević 27. decembra ove godine i isti dan je saslušan. Istražni postupak u slučaju ubistva porodice Ristović bio je obustavljen 1993. godine, jer su dvojica osumnjičenih bila u bjekstvu. Pred sudom je sada dugo trajan istražni postupak koji zahtijeva i saslušanje svjedoka. No, već na početku postoji sumnja da će neke od njih biti teško pronaći, jer je od ubistva proteklo dosta vremena. Kao što je poznato, porodica Ristović ubijena je za vrijeme ručka, a stradali su majka Radosava (62), njena dva sina, Pero (42) i Obren Ristović (37), te kćerka Bosa (31). Također smrtno su stradale njihove rođake Danila (14) i Mila (42). Preživjeli su teško povrijeđeni Milin muž, Duško i djevojka Stojanka Mastilo.

Istraga ponovo otvorena

Nakon ubistva, prošlo je dosta vremena do istrage. Za zločin su u prvo vrijeme bile osumnjičene četiri osobe. U to vrijeme dok je bjesnila ratna stihija nije se raspolagalo sa punim identitetom osoba koje su bili mogući izvršiocima. Da slučaj Ristović nije zaboravljen, potvrdio nam je i Kantonalni tužilac u Sarajevu Mustafa Bišić. Po njegovom zahtjevu je i pokrenuta istraga protiv uhapšenih Hodžića i Ibriševića. - Iako je naknadno utvrđen identitet dvojice osumnjičenih, s tim podacima se nije izlazilo u javnost, kako zbog složenosti predmeta, tako i zbog toga što su pomenute osobe bile u bjekstvu - kaže Mustafa Bišić.

Nastavljeno suđenje u "Tuzlanskom slučaju"

Izjava bivšeg ministra nije ušla u zapisnik

Iako je branilac prvooptuženog Hazima Vikala insistirao da u zapisnik uđe izjava o navodnim pritiscima OHR-a na bivšeg ministra Ferida Hodžića, Sudsko vijeće nije udovoljilo njegovom traženju

Nakon prekida zbog bolesti prvooptuženog Hazima Vikala jučer je pred Sudskim vijećem Općinskog suda Tuzla nastavljeno suđenje u tzv. "Tuzlanskom slučaju". Pred Vijećem svjedoci su Abdulah Hodžić, pomoćnik ministra za obrazovanje,

Dijana Arapčić, službenica u Tuzlanskom kantonu, te Čamil Isaković, nekadašnji direktor "Auto-centra" Tuzla. Jučerašnji nastavak suđenja bio je u znaku "Dnevnog avaza". Naime, Vikalov branilac, advokat Josip

Muselimović, koji se već duže vrijeme ne pojavljuje na suđenju, uputio je "podnesak" u kojem je zatražio da se u zapisnik dopuni izjava svjedoka Ferida Hodžića, bivšeg ministra u Vladi Tuzlanskog kantona. Muselimović je naveo da je u "Avazu"

pročitao da je Hodžić izjavio kako su predstavnici OHR-a vršili pritisak na njega, te mu za uslugu nudili i nagradu, ali da tog dijela nema u zapisniku. Hodžićeva izjava nije sporna, što su potvrdili i akteri suđenja. Na kraju je i drugi Vikalov brani-

lac Faruk Balijagić priznao da je u pitanju njegova greška. Sudsko vijeće je međutim odbilo zahtjev da se zapisnik proširi Hodžićevom izjavom, odnosno da se unese dio u kojem on govori o pritiscima iz OHR-a.

O DOČEKU NOVE GODINE

Ova nadolazeća Nova Godina je jedinstvena po mnogo čemu. Prvo, o čemu se svugdje najviše priča, komentira, pa i brine, je to što sa njom ulazimo u novo desteljeće, stoljeće i, najimpresivnije, novi milenijum. Onda, kao i na svakom kraju tisućljeća, tu su i neki strahovi od mogućeg kraja, smaka svijeta, pa upozorenja naučnika o problemima zvanim Y2K, odnosno o mogućnosti da svi ili neki kompjuterski sistemi jednostavno otkazu poslušnost čovjeku i krenu nekim svojim brojčanim stazama i logikama, ostavljajući nas ljude u tami, u strahu od aktiviranja neke rakete ili satelita kojem je bilo dano samo da čeka i miruje, sa izgubljenim podacima u nekim bankama podataka i tome slično. Ali, što je meni lično najdraže, vrlo značajno, itekako simbolično na ovom prelasku iz 1000-tih u 2000-te godine, je to da su baš ovog mjeseca, posljednjeg ovog milenija, 3 velika religijska praznika, momenta: Hanuka, Božić i Ramazan, sa kojim i ulazimo u 2000-tu godinu, došla u isto vrijeme, dotakla se, upoznala, i kao da su nam dala neki znak time, o potrebi da se i mi, ljudi, isto tako međusobno izmirimo, prihvatimo, razumijemo, i učeći od ovog Božjeg sklada i čudesnog "tajminga" ovih događaja, uđemo vredniji u ovo novo doba, u novi milenijum.

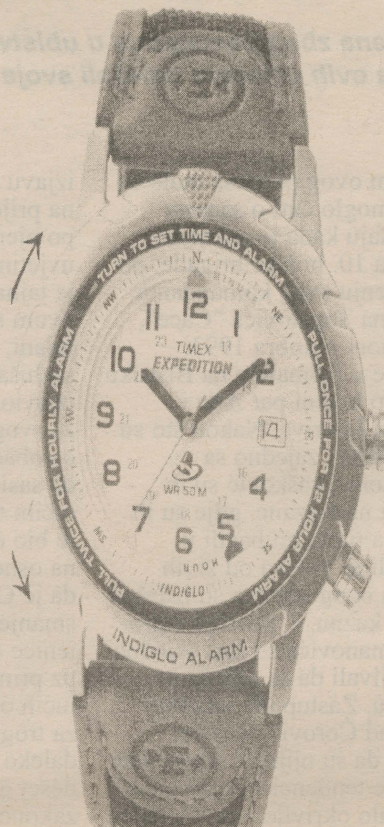
A sam trenutak prelaska jedne godine u drugu, u ovom slučaju milenijski, iako očekivan bučno i sa bezbroj priprema, planova, ekskluzivnih dočeka širom svijeta, biti će samo još jedan prijelaz kazaljke iz

jedne minute u drugu, odnosno jedne sekunde u slijedeću. Vrijeme, taj neuhvatljiv, nevidljiv i ustvari neobjašnjiv pojam, i dalje će, istom brzinom, istim tempom, ići dalje. Ni brže, ni sporije. Jedinice mejrenja vremena će i dalje imati istu dužinu, jedino što ćemo mi, ljudi, kao i dosad, sa svog vrlo subjektivnog gledišta neke događaje, momente života, proživljavati brže, a neki će nam se činiti dugotrajni, dosadni. Pa mi sad na pamet pada njemački književnik Thomas Mann, koji u romanu "Čarobni brijev" upravo razmišlja o prolasku vremena, pa kaže otprilike ovako: kada nam je lijep, čini nam se da vrijeme prolazi brzo, brebrzo, a pak kad nam se događa nešto neugodno, ili bolno, ili dosadno, izgleda kao da je vrijeme stalo, nikako da prođe. Ali, kada to prođe, i kad se nekad kasnije u životu prisjetimo tih trenutaka, upravo je obratno. Jer, sa tog nekog budućeg aspekta, čini nam se da su ti lijepi trenuci, upravo zbog njihove ljepote i bogatstva, trajali dugo, dok nam oni manje lijepi i dragi, izgledaju kao da su samo proletjeli, jer nemaju punine kojom bi nas ispunili i razveselili. Kad se osvrnem na svoj život i pokušam primijeniti ovo o čemu Mann priča, vidim da je zaista tako. Ali, da se vratim temi. Dakle, vrijeme će svojim normalnim, ustaljenim tokom ići dalje. i život će ići dalje. jer, konačno, mi ovo vrijeme mjerimo po nekom od ljudi prihvaćenom i utvrđenom kalendaru, što ne znači da smo time stavili neke granice na njega ukrotiti ga, razumjeli. Jer, život i postojanje je nastalo puno, puno ranije od

ovih, sa aspekata budućeg svijeta i njegovog trajanja, vrlo kratkih 2000 godina. Pa, tu su i drugi kalendar, druga mjerenja tog istog vremena, čije Nove Godine padaju u sasvim drugim danima, mjesecima, godišnjim dobima. Kinezi će svoju Novu Godinu, Godinu Zmaja, dočekati u januaru, Islamska 1421. godina po hidžretskom kalendaru dolazi u aprilu, Židovska Nova Godina je bila u septembru. Dakle, ovaj naš Milenijum je stvarno vrlo relativan.

A, što se tiče samog Dočeka, svatko od nas će, kao i uvijek dosad, pokušati da taj prijelaz godina dočeka sa svojim najbližima, sa ljudima koje voli i cijeni, sa kojima će se moći opustiti, zabaviti, razveseliti. Pa će netko tko Novu Dočeka kući, uz dobro društvo, muziku, dobru hranu, ugodnu atmosferu, opuštenost i umjerenost u svemu, imati zasigurno bolji provod nego netko tko će za tu priliku platiti i preplatiti neki prestižni doček u nekom prestižnom hotelu, ekskluzivnom jet-set otoku, ili najnovijem klubu, uz ljude koji će zaboraviti na sebe, pretjerivati u svakom pogledu, i samo raditi na tome da imaju "good time", ma šta da podrazumijevaju pod time. A slijedećeg jutra, uz triježenje i mamurluk, biti ljuti na sebe i na cijeli svijet. Kako to već biva. A ja, tvorac ovih Momenata Života ću, ako Bog da, te dane provesti u svom rodnom gradu, dočekati novi milenijum u najužem obiteljskom krugu, sa roditeljima, sretna i neizmjereno zahvalna na još jednoj godini koja će ostati iza mene, puna novih susreta, događaja, iskustava saznanja o životu, svijetu i ljudima, i samo ću zamoliti Boga da me i dalje budno prati kako bi i dalje bila ovako sigurna na Njegovom putu.

I.V.

**AKO STE IZBJEGLICA
AKO ŽELITE POČETI RADITI
AKO STE VEĆ KRENULI SA NEKAKVIM MALIM
PRIVATNIM BIZNISOM
OBRATITE NAM SE,
JER MI VAM SIGURNO
MOŽEMO POMOĆI**

**SAMO NAZOVITE (212) 966-7328
CHINA TOWN MANPOWER PROJECT INC.
PITAJTE ZA REFUGEE MICROENTERPRISE PROGRAM
KOJI VAM OBEZBIJEĐUJE \$7.000.00
VRLO POVOLJNOG KREDITA ZA RAZVOJ BIZNISA**

DO KREDITA - BEZ KREDITA

NAUČITE ENGLISKI BRZO I LAHKO

s a n a š i m n a j n o v i j i m
m o d e l o m

Language Teacher® ESC600T

ENGLESKO ↔ BOSANSKI ELETRONSKI RIJEČNIK
sa mogućnošću govora i poslovnim rokovnikom
od 128K

- Funkcija govora za Engleski jezik
- Riječnik sadrži 475 000 riječi i izraza, uključujući: 36 000 medicinskih termina, 33 000 tehničkih riječi, 29 000 termina za biznis, 28 000 pravnih termina • Elektronska knjiga za Englesku gramatiku sa funkcijom traženja tema • TOEFL test • Priključak za PC-vezu za brzo komuniciranje sa PC
- 128K Englesko/Bosanska baza podataka sa telefonskim direktorijumom i rasporedom susreta • Funkcija uvođenja novih riječi • Momentano reverzivno prevođenje
- Funkcija kontrole pravopisa Vector Ultima™ • Brzo prepoznavanje riječi • Više od 200 popularnih idioma • Nepravilni glagoli • 1 200 korisnih izraza • Igra "Pogodi riječ" • Valutno i metričko prevođenje • Svjetsko vrijeme
- Sat • Budilnik • Digitron • Osvjetljene ekrana i tastature za operacije kad nema dosta svjetlosti • Priključak za napoljni izvor energije za operacije bez baterije

NEW

GOVORI!

Free
CD

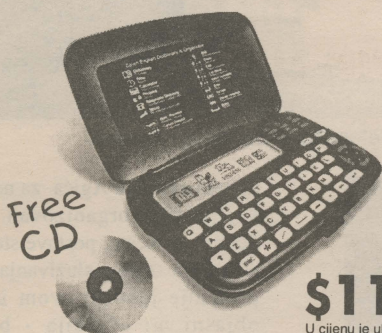
\$249.95

U cijenu je uključena poštarina

CD sa Language Teacher® 98
za Windows 95/98/NT
i program za komunikaciju
PC-Veža za Windows 95/98/NT

Please visit our specialized store:
LINGVOBIT.COM

31-21 31Str., Astoria, Queens

Free
CD

\$119.95

U cijenu je uključena poštarina

CD sa Language Teacher® 98 za Windows 95/98/NT
i program za komunikaciju PC-Veža za Windows 95/98/NT

Language Teacher® ESC2000

ENGLESKO-BOSANSKI
BOSANSKO-ENGLESKI

Riječnik i Dvojezični poslovni rokovnik

- Glavni riječnik sadrži više od 450.000 riječi uključujući opšte riječi i idiome, medicinske, tehničke, pravne, poslovne termine kao i sleng i opšte izraze • 128K dvojezični poslovni rokovnik uključuje Telefonski imenik, Raspored, Beleške i spisak Godišnjica • Funkcija zapisivanja novih riječi za proširenje riječnika • Momentano reverzivno prevođenje • Sistem kontrole pravopisa Vector Ultima™ • Sistem brzog prepoznavanja riječi • 200 najpopularnijih američkih idioma • Engleski nepravilni glagoli • Više od 1000 opštih izraza • Igra sa rečima
- PC-Veža za razmenu podataka sa PC-jem • Upravljač računala
- Kalendar • Valutno i metričko prevođenje
- CD sa Language Teacher® 98 za Windows 95/98/NT i program za komunikaciju PC-Veža za Windows 95/98/NT
- Lokalno i svjetsko vreme • Digitron

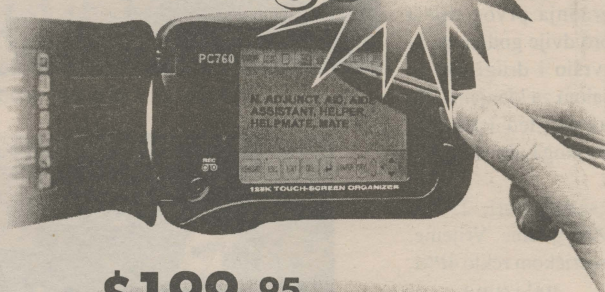
Language Teacher® ESC760T

ENGLESKO ↔ BOSANSKI ELETRONSKI
RIJEČNIK SA IZGOVOROM

i poslovnim rokovnikom
i telefonskim imenikom od 128K

- Preko 450.000 riječi, fraza i profesionalnih izraza
- Čisto izražavanje bilo koje Engleske riječi ili fraze
- Dopunjavanje riječnika sa novim riječima
- Provjera napisane riječi
- 128K Englesko-Bosanski organizator
- Velika brzina PC-Link za Windows 95
- Idiomi i iregularni glagoli
- Nekoliko vrsta zabavnih igara
- Digitron i organaizer
- Personalni ekonomski program
- Sat sa vremenom iz cijelog svijeta i alarmom

GOVORI!

\$199.95

U cijenu je uključena poštarina

NAPRAVI SVOJ KOMPIJUTER
DA GOVORI TVOJ JEZIK

LANGUAGE TEACHER® V. 2.4 - najveći
englesko-bosanski/bosansko-engleski riječnik,
ikada napravljen za kompjuter

\$49.95
sa poštom

Ovaj CD ima sadrži sljedeće programe:
LANGUAGE TEACHER® V. 2.4 - za Windows™95/98 & NT.
Program **LANGUAGE TEACHER® PC-LINK** za razmjenu podataka sa kompjuterom.

Za Narudžbine pozovite naš besplatan telefon

USA: **1-800-710-7920**
Lokal 124

Germany 028221-21454;
U.K. 171-5151492; Greece 301-9935707

Primamo čekove, Visa, MasterCard, AMEX i novčane uplatnice
Naša adresa je: ECTACO, Inc., P.O. Box 5764
Long Island City, NY 11105

Riječnike možete nabaviti u RadioShack

Sabah Bosnian-American Newspaper, 43-07 Broadway, Long Island City, NY
Bosnia House, 1931 Rocky Mill Drive, Lawrenceville GA
Sunny Electronics, Inc., 827 8th Avenue (*50 St Lf) New York, NY
Moon Electronics, 30-69 Steinway St Long Island City, NY
Consumer Best Choice Electronics, 30-44 Steinway St, Long Island
Resource Electronics, 1725 Kings Hwy, Brooklyn, NY
Z&Z Music Store, 6908 Fresh Pond Rd, Ridgewood, NY
Archer Electronics, 5310 S. Archer Ave, Chicago, IL
European Electronics & Music, 103 Broad St, New Britain, CT
Euro Music, 6021 Belmont Ave, Chicago, IL
Global Trade, 1628 Ottawa St, Windsor, ON, Canada
Kisegama Sezam, 1200 Joseph Campau, Hamtramck, MI

**Language
Teacher®**
www.ectaco.com

SabaH u Posjeti:

MALA BOSNA U CHICAGU OD 1902 - 1999

Text i Foto: Šukrija Džidžović

Blagi šum avionskog motora, i more svjetala ispod, prenu me iz dubokog razmišljanja. Gore nebo, dole Chicago. SabaH polahko ali sigurno osvaja Ameriku. Prošlog mjeseca posjetili smo Bosance i Hercegovce na Floridi i gradove Jacksonville, Orlando i West Palm Beach, a danas državu Illinois koju krase ogromni grad Chicago u kojem su prvi Bosanci našli svoje utočište još davne 1902. godine. Naime, davne 1906-te je osnovana prva Islamska Zajednica u Čikagu i to baš bosanska. SabaH-ovi domaćini, Glavni imam Bošnjaka Islamske Zajednice za Ameriku - Senad ef. Agić i starosjedilac Čikaga velikog srca - gospodin Halil Puškar pričaju o istorijatu ove Bosanskohercegovačke zajednice u Čikagu. Dok obilazimo muzej o kome brigu vodi Muharem hadži Zulfić, fasciniraju me sljedeće činjenice: Da je još davne 1923. godine bila formirana "Muslim Benefit Society" sa svojim rukovodiocima koji su se bavili organizovanjem rada naše zajednice; Da je 1930. godine u Čikagu svirao bosanski tamburaški orkestar koji je u to vrijeme punio američke dvorane poblikom željom dobre muzike - bosanske muzike. Samo pet godina kasnije, njima se pridružuje i Kolo djevojaka Džemijatuel - Hajrije. Kao rezultat odličnog rada vjernika tadašnje džamije, tadašnje džematlije odlučuju prodati staru džamiju i kupiti zemlju za izgradnju nove. Godina 1974. ostaće zapisana kao godina kada je položen kamen temeljac i počela izgradnja sadašnje džamije u Čikagu. Izgradnja prvog dijela trajala je skoro dvije godine da bi se 1988. završio i drugi dio sa ogromnom salom za klanjanje. To bi bio kratki pregled istorijata nastanka Islamskog kulturnog centra u Čikagu.

Vratimo se sadašnjosti, 25-om decembru 1999. godine. Vrijeme, što bi se po američkom reklo 4PM. Pošto se nalazimo u blagoslovljenom mjesecu Ramazana, do iftara je ostalo još samo 26 minuta. Dok stojim u hodniku i gledam postavljene panoje sa fotografijama i člancima o aktivnosti ove Islamske zajednice, pored mene prolaze hanume koje pronose zamotane tepsije sa hranom prema trpezariji. Po mirisu, i obliku tepsija prepoznajem zeljanicu, burek a Boga mi i hrmašice i tulumbe. Ubrzo, u moja usta kanu opojni ukus dženetske hurme a zatim mi se u dušu sliše topli zvuci ezana, najavljujući klanjanje akšama. Dok smo čekali u redu, primjetivši bogatu trpezu, iskoristih priliku da

Chicago: Bošnjački Islamski Kulturni Centar

Imam u Chicagu od 1982-1986.
Mustafa ef. Cerić

Vjenčanje u džamiji: mladenci Mevludin Husomanović i Sabina Greder sa efendijom Senadom Agićem

Mladenci Osman Omerinović i Jasmina Pršeš sa ef. Agićem

upitam efendiju Agića za način na koji je iftar organizovan. - Svi donesu po nešto, postave stolove i sistemom samoposluživanja svako pronadje jelo po svom ukusu, objasni mi efendija - blagim smirenim tonom, kako samo on to umije. Primjetivši u redu, a i za stolovima, nekoliko djevojaka i žena nepokrivene glave, upitah ga za objašnjenje. - Meni je najvažnije od svega da one dođu i zavole džamiju, da se u njoj lijepo osjećaju, a kada te djevojke osjete toplinu ovog mjesta onda nije nikakav problem skrenuti im pažnju da, u skladu s islamskim propisima pokriju kosu. Većina njih to ubrzo same shvate, a i kad im se direktno kaže one tako i učine. Vrijeme izmedju iftara i teravih -

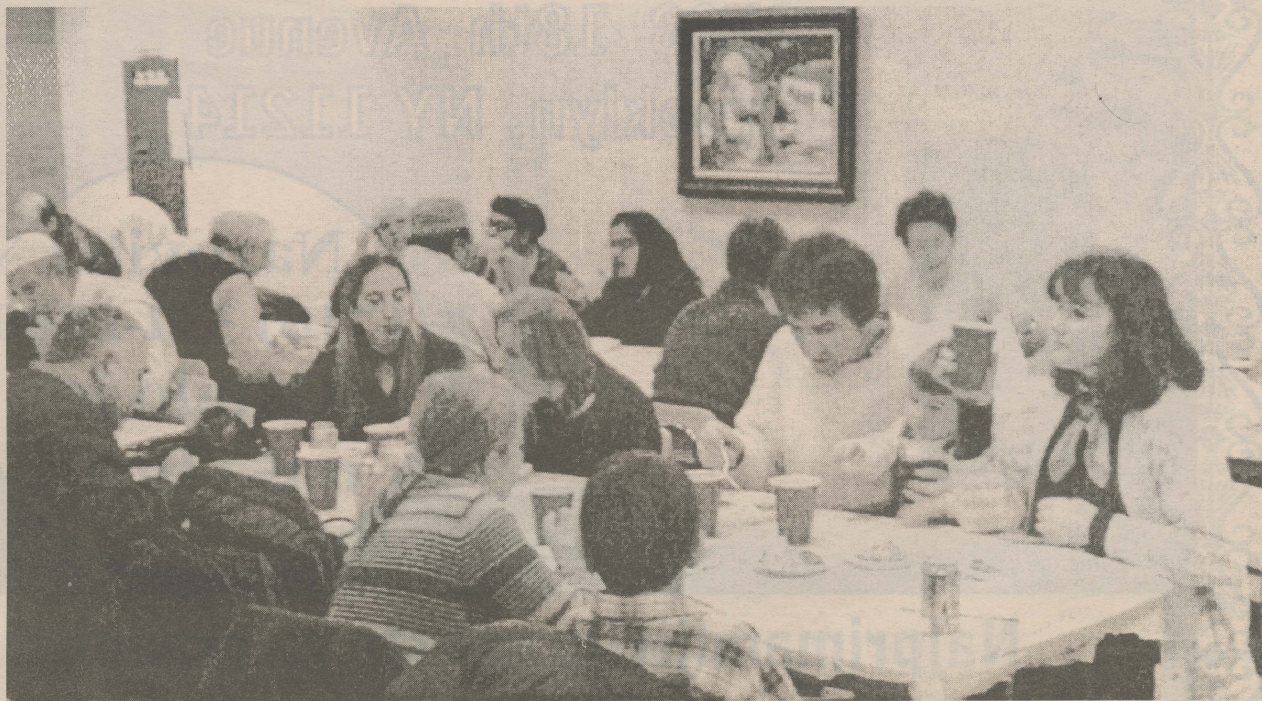
SabaH u Posjeti: MALA BOSNA U CHICAGU OD 1902 - 1999

same shvate, a i kad im se direktno kaže one tako i učine.

Vrijeme između iftara i teravijah - namaza iskoristih da malo porazgovaram sa Halilom Puškarom, čovjekom čijeg se lika dobro sjećam iz vremena rata u Bosni i Hercegovini. Čovjek, koji je u toku rata, u ime Allaha zapostavio biznis u Americi, zapostavio svoju šestoročlanu porodicu, kratko rečeno - zapostavio sve osim Allaha i Bosne i Hercegovine. Kako i sam kaže, jedino na šta je mislio bio je Allah dž. š. i njegov napaćeni narod. Ponijevši sav svoj teško uštedeni novac, i novac prikupljen od svih onih koji su se pridružili njegovoj akciji krenuo je u Bosnu iz američkog rahatluca u vrijeme kad je tamo najteže bilo. Dijelio je narodu, komandirima, komandantima i kome sve nije - samo da im olakša. Nosio je i lijekove, i garderobu i.....mnogo toga. I tako 5-6 puta odlazio i dolazio. Napravio je nekoliko hiljada foto i video zapisa, napisao nekoliko knjiga i na još mnogo načina širio istinu o Bosni. Pročitavši njegove ratne putopise: "Slušam Bosnu kako diše", obuzeo me osjećaj divljenja i poštovanja prema čovjeku koji takve poduhvate može napraviti samo u Njegovo ime.

Allahovo ime usmjeri nas ka mjestu klanjanja Teravijah-namaza. Prepuna dvorana, sljedeći imama Agića pade na sedždu, klanjajući 20 rekata. Nakon teravije nastavilo se sa druženjem do iza ponoći.

Sutradan, u nedjelju iz razmišljanja me prenuše sirene pristiglih automobila. Pogledah kroz prozor. Bijela vjenčаница mi "objasni" šta je po srijedi. Svadba - šerijetsko vjenčanje u džamiji. Dograbiš svoju kameru i krenuh u prelijepu salu da zabilježim i ovaj događaj. Mladoženja, Osman Omerinović - inače iz Prijedora sklopio je brak sa svojom izabranicom Jasminom Pršeš iz Sarajeva a nešto kasnije mladoženja Mevludin Husomanović iz Rudog rekao je svoje "DA" svojoj izabranici Sabini Greder iz Prijedora. Nakon što je obavio vjenčanja, efendija Agić uz osmijeh se obrati prisutnim, riječima: "Da bi se obavilo šerijetsko vjenčanje potrebni su mladenci i svjedoci. Vi, kao svatovi ste svakako dobrodošli. Ali ponekad, bez neke zle namjere svatovi mogu i pokvariti opšti utisak pred Allahom, ako na primjer dodju na vjenčanje bez abdesta ili žene nepokrivene kose. To je meni nepotrebno govoriti, jer bih ja više volio da njoj to muž kaže. Ako joj to muž kaže, ona se na svog muža neće naljutiti - a na mene, hoće. Najlakše se na hodžu naljutiti. Naljutiti se na hodžu i nećeš više u džamiju." Ove riječi propraćene simpatijama i smjehom prisutnih svatova ostaše u srcima kao mehlēm.

Zajednički iftar u džamiji

Snimak iz 1935. godine: Kolo djevojaka Džemijatu-el-Hajrije

Halil Puškar u ratnim danima BiH

Kustos muzeja: Muharem hadži Zulfić

Orkestar Tamburica of Bosnian: Chicago 1930.

Restoran DE BAL GARDENS

8708 18th Avenue
Brooklyn, NY 11214

Nazovite:
(718) 331-2800
Ostalo je
naša briga

Najprimamljivije mjesto za organizovanje
svadbenih veselja, kane, rođendana, koncerata...

14 East 38 street, 12 Floor, New Zork, NY 10016

*** U Novi Vijek sa
Cijenama iz

Prošlog Vijeka ***

- Docekajte novu 2000 god.
u zavicaju
ili obezbjedite kartu
za dolazak vaših najdražih -

NUDI NAJJEFTINIJE KARTE ZA PUTOVANJE U DOMOVINU

Od 1. Novembra - 12. Decembra & 25. Decembra - 31. Marta

NYC - SARAJEVO - \$ 400 + tax

NYC - ZAGREB - \$ 400 + tax

NYC - SKOPJE - \$ 400 + tax

NYC - TIRANA - \$ 400 + tax

NYC - PRISTINA - \$ 445 + tax

U
OBA
PRAVCA

SPECIJSLE CIJENE

*** U JEDNOM PRAVCU ***

*** IZ DOMOVINE ZA USA ***

Nema dodatnih
troškova za
mjenjanje datuma

"Vaše je samo da nazovete - ostalo je naša briga"

Tel: (212) 686-2424 Fax: (212) 686-9431

Sa "Beharom"

u Novi Milenij

ZABAVNO VEČE

**GDJE? CRYSTAL PALACE
ASTORIA, New York**

**KADA? Subota, 1. Januara
7:30PM**

ULAZ: \$25.00

**Dodjite da zajedno
udjemo u Novi Milenij
uz pjesmu, igru i uz bogat**

PROGRAM

- *** Izbor najljepše djevojke**
- *** Primamljiva lutrija**
- *** Iznenadjenje večeri**

Izvodjači programa:

**Ćazim Čolaković i Mersa Miljković
uz pratnju orkestra "BOSNA"**

SabaH-ova Bajramska Čestitka

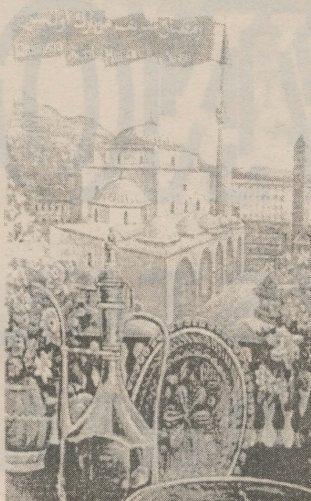
“USTAJ, SINE - SABAH JE, USTAJ, SINE - BAJRAM JE!”

**“Majka sina budila,
u sabah probudila,
ustaj sine, sabah je,
ustaj sine - BAJRAM je!
Hajde sine, ustani,
lijepo mi se obuci,
bajram-namaz, klanjaj ti,
mezare zijareti...”**

U gornjih nekoliko stihova ove naše prelijepe pjesme je sublimirano toliko toga što evocira, simbolizira, nadahnjuje i poručuje. Što je, možda, dovoljno samo po sebi rečeno. No, ipak, riječi poput bujice, same, nezaustavljivo naviru. I pitanja! Kako dočekati predbajramsko ozračje, a ne biti u Bosni, ne evocirati uspomene na sabahska i bajramska jutra u njoj, na majku - Bošnjakinju, to plemenito, bezazleno, skromno i više nego saburli ljudsko biće!? Ta majka je u svim vaktima, najčešće surovim za nju, ostajala uspravna, nju je zemlja Bosna uspravila! Jer,

**“Bosna je duša svijeta,
kaljena hiljadu ljeta,
carstva propadala
Bosna opstajala...”**

Bošnjačka majka je u svim bajramima bila i ostala paradigmom duhovnog stožera u našim kućama, ona je ta koja je iz svog predobrog srca uvijek pozivala na dobročinstva i pokornost Njemu. Kao što vidjesmo, ona je svoje evlade budila i u sabahsko-bajramska jutra. Zato je, s velikim razlogom, stavljamo u samo pročelje ovog prigodnog teksta. Dok protiču posljednji dani testiranja i brušenja naše duhovnosti, razmišljamo već i o danu koji će biti muhur na sva djela učinjena za ljubav Njegovu i u ime Njega u toku mjeseca kada nas je zijaretio najdraži musafir. Razmišljamo o Bajramu, tom danu istinske i iskonske radosti svih muslimana. Nama, Bošnjacima, emocije su tim povodom pomiješane - od

I. Ramljak

radosti u nama što dočekujemo naš najveći mubarek dan, ponosni na to što jesmo i što u danu kojeg obilježavamo, kao i uvijek, iz dna naših duša, iz kompletnih svojih bića, šaljemo poruke mira i tolerancije svima, pa do neizbježne tuge što mnogi od nas nisu - “tamo”, što nismo u prilici da zijaretimo mezarja naših najmilijih, što tu nemjerljivu i neizrecivu bajramsku radost ne

obilježavamo kao nekad, u svojim kućama, avlijama, mahalama. Što... Ali, odagnajmo tugu! Bosne nejma oko nas, ali je ima u nama! Zamislamo samo koliko su prazni i uistinu nesrećni oni što su u Bosni, ali Bosna nije u njima! Jer, oni su je pokušali ubiti, ubiti vlastitu domovinu! Kako li je njima i kako će im tek biti?! Odagnajmo tugu i zato što treba da smo svjesni da smo ionako u prelazu, da sve draži što ih bajram nudi, zapravo, nosimo duboko u svojim srcima, u kompletnim svojim bićima! Stoga, svoju bajramsku radost podijelimo sa svojim najbližim oko sebe, članovima familije, komšijama i prijateljima. Ima načina da je, ipak, podijelimo i sa onima koji su fizički daleko od nas. Svojim merhumima uputimo uobičajane bajramske hedije, moleći Svevišnjeg da njihove duše nagradi džennetskim ugođajima. Jer, On je svugdje, On nas čuje, bez obzira odakle mu se obraćamo,

jedino On može usmjeriti naše molbe adresirane na duše naših najmilijih. Zato, u predvečerje ovogodišnjeg RAMAZANSKOG BAJRAMA, budimo ponosni i radosni što nam dolazi, unatoč sjeti što nam odlazi lijepi RAMAZAN! Ali, znamo da odlazi privremeno, da će nam opet doći. I, bajrami poslije svakog ramazana, inšallah! Nadu da će ovih nekoliko redaka stići na pravo mjesto - u srca pripadnika Din' ul islama, potkrepljujemo jednom arapskom poslovicom: **“Ono što dolazi sa usana, stiže do ušiju. Ono što dolazi iz srca, stiže do srca!”** Ovaj prigodni tekst je u cjelosti bio iz - srca! Neka je svim našim čitaocima, pripadnicima islama BAJRAM ŠERIF MUBAREK OLSUN!

Bedrudin GUŠIĆ

VOICE OF BOSNIA AND HERZEGOVINA
GLAS BOSNE I HERCEGOVINE
P.O. Box 8091
Paramus, NJ 07653-8091
Phone/Fax: 201-670-0759
E-mail: VoiceofBH@yahoo.com

Glas Bosne i Hercegovine zeli Vam
srecne nastupajuće praznike i sve najljepse u
Novoj 2000. godini.

Upravni Odbor
Radio BiH.

*Esselamu Alejkum poštovano uredništvo SabaH-a,
(Za SabaH-ov jubilej sa malim zakašnjenjem)*

SABAH

Sabah je izvor zemnoga života
na sedždu se istom pada
ideje se svemirske rađaju
Sabahom se otvore, materina vrata.

Sabahom se sunce probudi
horizontom brda porumene
ljiljani žuti osmijehom se javljaju
uz rijeku se riba penje.

Sabahom se SabaH čita
uz fildžan kahvu prava slast
uredništvu našega SabaH-a
dao Allah zdravlje, rahatluk i lijepu čast.

Miralem RESULOVIĆ - Trebinjac

Iz knjige “Ne možeš živjeti vječno”, prof. dr. Ante Ćosića

ČUVAR BAKINOG SNA

Noćne svjeće su se pogasile. Jutro osvaja rosna polja zasuta tišinom. Iz Šusterićevog gaja izvire svježina a iz dimnjaka se dižu plavkasti pramenovi. Po kućama se vari vernika. Selo je probuđeno. I proteže se. Krave odlaze na pašu. Volim poraniti jer onda mogu gledati baku Mandu kako još snena otvara crvene kapke na dućanskim vratima. Iznad vrata piše: sitničarska radnja. Dok se baka i ja motamo ispred dućana, ujak i djed još spavaju. - Gotovani! - gunda baka. Ljuta je i zbog sna koji nije dosanjala. Tako je to skoro uvijek: na njljepšem mjestu se prekine. Čim baka širom otvori vrata, iz dućana zamiraju cigarete, rakija, globini i kolomaz. Baka svako jutro mete pod popločan ciglama. Cigle posipa vodom da se ne diže prašina. Pred dućanskim vratima zastane, podigne glavu i baci pogled prema krošnji velikog hrasta. Sluša zujanje pčela koje s lišća sakupljaju mednu rosu. Miče usnama. Moli se.... prvog, koji naiđe putom, baka će častiti rakom. Pij i daj drugima da piju. To je njezina deviza. Težaci je je vole jer je široke ruke i široka srca. Pomaže sirotinju. Djeci dijeli bonbone. - Bog joj dao rajsko naselje! - kaže Kukica kartaš. Baka ih sve voli, časti ih, šali se s njima, ali nekad zna i da se naroguši: - Nema gorih ljudi od Jablančana! Sve sam kartaš, pijanica i neradnik! Prevaranti! Kurotresine... Baka ne voli žene. Jedino poštuje starije ljude: kneza, kafedžiju, Iliju, mlina Peju koji svakog jutra žuri na novom biciklu da kupi “Pravdu”. Kasnije, kad se vrati s “Pravdom” u džepu, sjedne pod hrast i glasno čita najnovije vijesti. Sakupljeni neraadnici slušaju. Zatim govore o ratu. Pejo je sveznadar koji vodi glavnu riječ kad je u pitanju politika. On uživa sveopće poštovanje nepismenih. Samo nekoliko seoskih hrmpalija i besposličara stoje po strani i psuju “Pravdu”. Kakva pravda! Gdje je danas pravda!... Mom ujaku Pejo je jednom rekao: - Za svoj novac sve možeš kupiti osim kulture! Poslije te mudre izreke, koju je vjerovatno negdje pročitao, ugled mu je još više porastao. Sve više ga osvajalo ludilo sujetne uobraženosti. U selu je prvi počeo nositi novi, bijeli šešir...

Ponekad me baba Manda pusti za tezgju da joj pomažem. Ja se tada osjećam kao pravi gazda. Ali, nakratko. Baba se plaši da ne bih došao u iskušenje i posegnuo za novcem u ladici. Da ne bih svoju ogriješio dušu, ona kaže: - Izidider van! Poigray se! Hajde!

Nevoljko odlazim preko livade do mladog, sjenovitog gaja u kojem se nalazi jezgro najčistije tišine. Svježina mi hladi lice i čelo. Uživam... Baba osluškuje graktanje vrana. Mršti se. ona u svemu vidi neki znak. Moglo bi bito oluje. Ujak je ustao i glasno pozdravlja prolaznike s dućanskog praga. On je za mene trgovac u crnom prsluku. Uljudno je neiskren. Djed je ukoljica. Zaviruje u svaki kutak. Jedva čeka da se s nekim posvađa. Još tada sam želio postati spisatelj ili slikar-umjetnik da sve te pojave, kako se kaže, uobličim. Zato sam svako jutro zajedno s bakom ustajao rano da gledam život. Jednom sam na papirmatj kesi nacrtao lualicu Savana s obješenim breima. Dobro ga je potrefio! - govorili su seoski uglednici mjerajući Savanov portret koji sam prikucio ekseričem na dućanska vrata. Tako je to počelo. S crtanjem. Baba bijaše ponosna što ima unuka-umjetnika.... Svima je govorila: - Ima nešto u njemu!

Baba Manda bijaše dobi duh kuće. Kao patkica tapka obilazeći oko zgrada svojim kvrgavim, iskrivljenim nogama. Zamišljao sam kako je baku neki div pritiskao rukom u tje, pa su se bakici pod tim pritiskom noge iskrivile kao duge na buretu. Iz skustva znam da je bolje dirnuti u osinjak nego u bakin san. Teško onom svkaome junaku koji babu probudi iznenada. U tom slučaju je najpametnije, bježati što dalje. Zato sam govorio: - Ne diraj lava dok spavava! Baba, zapravo, bijaše lavica. U podne se kapci na dućanu zatvaraju, a baka i ja odlazimo kući koja se skriva u zelenilu stotinjak metara udaljena. Čeka nas obilan ručak: pileća čorba, veliki komadi kruha, krompir, pečenje i pita razljevuša. Dok jedem, ujak me promatra kroz trepavice. Ljutito. Osjećam da mi broji zaloga. Najradije bih ustao iza stola i pobjegao u Šusterićev gaj... Povodeći se za bakinom navikom poslije ručka sve spava: i krave, i krmci, i kokoši, pa čak i golubovi na uskom krovu košane. Djed i ujak također bijahu opsjednuti tom gospodskom navikom - da se izležavaju. Djed za zavuče u košanu, ujak u polumračnu sobetinu nove kuće, a baka legne na staro mjesto - pod krošnjatu jabuku. Iz kuće donesu pustekiju, a uz put otikine lipovu grančicu. Na pustekiju se ispruži, a meni predaje lipovu granu: - Branit ćeš me od muha. Stražarenje nad usnulom bakom doživljavam kao kaznu. U početku, dok se baka ne probije do dubljeg sna, štitim je od muha. Kasnije, kad zahrče, mogu i da odahnem. Da se prepustim sanjarenju. Iznenađa zaželim da bakicu raspalim grančicom po fizionomiji. Zamišljam kako bi babac izbezumljeno skočio. Dosadno mi je pored uspavane ljepotice. Noge mi utnule od čučanja. Žmarci ročkaju. Promatram bakinico lice. Mnogo je ružnije dok spava. Sva je zbrčkana... muhe se spremaju za napad. Raspoređuju se po lišću. Možda se muhe i dogovaraju. Kuju ratni plan. Ali, ja ih ne čujem... Baba miriše po kiselim mlijeku. Taj kiselasti miris izbezumljuje muhe. Svakog trenutka očekujem atak. Invaziju. Evo prve! To je vlada izvidnica! Kruži nekoliko puta oko nas, a onda ravno babi na nos. Velikodušno je pustim da zaviri u babinu puhaljku. Baba tvrdo sapava, Muha virka u oba okna, u naslage lignita.... Oko mene Božja ljepota. Evergrin. Trčao bih za skakavcima, leptiririma, bubamarama. Skoknuo bih do rječice da gledam ribe kako u bistroj vodi kormane srebrnim repovima, ali ne smijem napustiti stražarsko mjesto. Baba je osjetila muhu, te počinje stenjati i mrdati nosom. Neću da otjeram muhu. Puštam je da se naužije. Da se izdovolji. Baba po drugi put mrda nosom ali muha se ne plaši bakinog mrdanja. Već se privikla na taj mali zemljotres. Opet stenjanje. Postoji opasnost da se baka probudi. Brzo odlučujem: ako baka mrde nosom treći put, otjerat ću dosadnicu. Evo, baka mrda po treći put. Odmah mašem grančicom i napasnica napušta teren. Bakica se smiruje i zadovoljno puka istjerujući gas kroz kut usana. Zabavljam se gledajući bakin obraz koji polahko raste kao balončić, a onda najednom splasne: puh! Otjerana muha izvodi lupinge kao pravi avion i - nakon nekoliko krugova - evo je opet. Približava se žrtvi. Konačno, aterirala je na čelo. Šeće po znojnim borama. Slab sm čuvar. Ali, svemu je kriva znatiželja, koja potiskuje revnost čuvara bakinog sna i muholovca pretvara u promatrača. Ponižava me

uloga stražara. Nisam stvoren za muholovca. Zato kažnjavam baku nemarnim odnosom prema svom poslu. Njeno stenjeanje mi više ne uzbuđuje. Ravnodušan sam prema njenim patnjama. Muha slobodno krstari uzduž i poprijeko. Dokle će babin organizam moći podnositi muhu - mučitelja? Dosadujem se preko svake mjere. Ali znam: ako želim opstati, moram razvijati smisao za život u jednoličnom... Prepuštam se nježnosti kasnog ljeta. Privlače me zelene šikare pune tajnovitih sjena. Želio bih se izgubiti u njima. Pomišljam čak i na to da bacim lipovu granu i baku prepustim na milost i nemolost muhama. Moja nepokretnost postala mi je nepodnošljiva svi spavaju samo ja bdijem. I borim se sa narsrljivim dvokrilcima. Pobjegao bih, ali se bojim. Mrzim svoj strah. Pogled mi se zaustavlja na prozorčiću stare kuće. Iza tog prošnjivog okanca je prostorija puna zemljanih lonaca s mlijekom. Mogao bih! Pa da! Kako se nisam ranije sjetio. Uvuci se odmah, sada, dok svi spavaju. Nitko me neće vidjeti! Brzo napušta baku, pronalazim slamku, uvlačim se u hladovinu male prostorije, hitro dižem poklopac s prvog lonca i kroz slamku uvlačim slatki, tečni kajmak a koji se razliva mojom unutrašnjosti. Užitak mi prekida misao o baki. Ako se probudi? I vidi da me nema?! Prekidam sisanje, bacam slamku i na prstima se vraćam pod jabuku. Na stražarsko mjesto. Baka blaženo spava, kao da se ništa nije dogodilo. Baš ništa! Šretan sam! Tako se valjda osjeća čovjek kad se sve dobro završi... podižem oči prema krošnji. Puna je krupnih jabuka. Više kao bombe. Kad bi se jedna otkinula i trsnula babu posred nosa! Zastidjeh se zbog ove ružne misli. Ipak. To je moja baka. Ne smijem tako. A ako bi se jabuka zaista otkinula? Ja ne bih bio ništa kriv! To bi onda bila “viša sila”. A moja zluradost? Što je s njom? Što će biti ako jabuka krene na put pod utjecajem moje skrovite želje. Nisam zadužen za jabuke! Samo za muhe...

Baka polahko otvara jedno oko, kao kornjača. Možda nalsučuje moje ružme misli. Ili očekuje opasnost odozgo. Ne dišem. Baka spušta kapak. Opasnost je minula.

Oko mene ptice čuore, proljeću pčelice-žujke, mirišu metvica i matičnjak. Nema veće kazne nego biti pritisnut dosadnim poslom. Kako li je tek anđelima-čuvarima?

Ona prva muha, koju sam tojerao sa bikina nosa, obavijestila je ostale o svojoj nezgodi i sad se zajednički raspoređuju za odmazdu. Ljuti me tolika upornost. Rado bih ubio nekoliko tih letećih krvopija. Odlučih da nijednoj muhi ne dozvolim slijetanje na bakin nos. Nijednoj!... Od dućana se spušta neka žena. Korača neodlučno pored strnokosa. Ne poznajem je. Vidim samo da je mršava peplanula. Na polovini njive se zaustavila i tanušnim glasom doziva baku:

- Mandee!

Dajem joj znak rukom da čuti. Pokazujem joj babu kako spava. Ona opet:

- Mandee!

Baba podiže jedan poklopac. Zatim ga spusti, san se nastavlja. Panta rhei. Žena je uporna: - Mandee! Baka se naglo izdiže na lakat: - Tko je to?

- Neka žena!

- Što hoćeš, ženo? - viknu baba ljutito. - daj mi,

Bog ti dao, paklić duhana!

- Štaaaa!?! Zar se u ovo doba dolazi po duhan? Kad pošten svijet spava!

Žena stoji kao ukopana. Više iznenadena nego preplašena. Koleba se duša u tijelu. Videći da se žena ne miče s mjesta, baba se razgoropadi, poerveni i poskoči kao na opruzi. Ščepa kamen. I stuši se prema ženi, koja osjeti da je vrag odnio šalu, te se brzo okrenu i počeo dipati uz njivu. Lijepo se čuje kako u trku ženina suknja pucketa kao zastava na vjetru. Nisam vjeroavo da baka može tako brzo trčati. Baba načas zastade. Mišljah da će se vrtiti. Ali ne! Ona se baci kamenom i zgodi ženu među pleći junacke. Žena tiho jeknu, ali ne prestade bježati. Baba su psujući vraća pod jabuku. Desna ruka joj se trese. Svega me smutila ta neočekivana tragikomična situacija. Žamo mi je nepoznate žene, ali - šutim. Baba je ljuta i bilo šta da kažem mogao bih izjeti batine.

- Slab si ti čuvar! - mrmlija baka. - Ispustit ćeš krave na pašu. I vi iz grada treba nešto da radite. Nije lahko nama težacima. Vidiš i sam. Ne pada nam se neba. Ne može čovjek ni da odspava u miru. Zato pomozi. Potjeraj goveda. To možeš. Pazi da ne odu u zijan. Tebe je mati razmazila. Da! Nije ovo grad! Da si s nama mi bismo tebe već izmuštrali.

- Evo vam što ćete me izmuštrati, šapćem. Stišćem figu. Seljačine! Samo pridikuju! Donosim odluku: sutra bježim u grad!

Baba otvara vrata na štali i krave izlaze. Jedna za drugom. Koračam za njima mašući prutom.

- Ne maši! - kaže baba. - Znaju one i same. Pametnije su od tebe.

Počela je i vrijedati. Babuskara!

Krave pasu čitavu vječnost. Nikad kraja žderanju. A trbušine im se samo njišu, njišu. Čini mi se kao da me gledaju neprijateljski. Još bi me mogle rogom. Najradije bih zaplakao od tuge. I osamljenosti. Krave se svaki čas zaobadaju. Site su i obijesne. Bos trčim za njima preko strnjšta. To je moj hod po mukama. Kada se krave primire, okreću glave prema meni i gledaju me krupnim, začuđenim očima. Kao da se rugaju: - I ti si mi neki čoban! A onda opet pasu. cupkaju... pasu.... balegaju. Čučeći pored krave patim kao pravi umjetnik - tankočutanič. Nešto me bode odozdo. Strnokos! Uživam kao fakir na ekserima. Uzdišem. Snatrim. Pred oči mi izlaze gradske ulice, izlozi dućana, obala rijeke... O, grade moje daleki! Grade mili! Zamrzih selo i prirodne ljepote. Zamrzih travu i korofil. Sve zbog krava i - muha! Zar je meni mladom, perspektivnom umjetniku mjesto uz goveda? Ponosen hirovitim valovima emocija zapjevjuših melankolično: - Ćosi fan tutte... Cijenjeno slušateljstvo, to je jest krave čije su uši navikle na rodni melos počese protestirati mukanje. - Nećemo tu... Druguuu.... Našuuu.... Goveda bi valjda htjela čuti onu: - Vidi momka, vidi mu kaputa... Kravetine vole kić!

Na kraju još jednom čvrsto odlučujem. Čim svane, bježim od krava! U grad! U grad!

Pripremio: Bedrudin GUŠIĆ

Josip Vrbic

BOSNA I HERCEGOVINA POD OKUPACIJOM “NEZAVISNE DRŽAVE HRVATSKE” (1941.-1945.)

(O ratnom vrtlogu, o Draži Mihailoviću i njegovim četnicima, o Titu i njegovim partizanima, o ustašama, Handžar diviziji i borbi muslimana za neovisnost Bosne.)

Drugi svjetski rat

Kada se pročulo da će Saveznici napraviti svoju invaziju u Evropu, negdje u sjevernoj Dalmaciji i Istri, Tito se odmah bio požurio u pregovore s Nijemcima, a što se i dogodilo u martu 1943., jer mu nije nikako odgovaralo da se Saveznici iskrcavaju na "njegovom" teritoriju; time bi bilo odzvonilo njegovoj partizanskoj republici, a kralj bi bio ponovo doveden na prijestolje u Beograd. Zato se to trebalo osujetiti na svaki način, i napravljen je bio ugovor s Nijemcima da će partizani biti na strani Nijemaca i ustaša, ako bi došlo do savezničkog iskrcavanja u Damaciji.

Partizani su bili više zaokupljeni na sve načine onemogućiti Dražine četnike da se učvrste u svojim položajima u Hercegovini i Crnoj Gori, gdje su im Talijani bili saveznici. Tito je uvjerio Nijemce, da je i u njihovom interesu da on nesmetano prijeđe rijeku Neretvu i da se sukobi s četnicima u Crnoj Gori. Nijemci, obračunavši se s četnicima, sami, u maju 1943. kad su razoružali nekoliko tisuća crnogorskih četnika, a onda se okrenu na partizane i uklješte ih na Durmitoru, u ljetu 1943., odakle su se partizani jedva izvukli i probili prema Olovu i Travniku, i konačno uspostavili svoju stalnu bazu u Jajcu.

U septembru 1943., Italija je kapitulirala, a s njezinom kapitulacijom oslabe i četnici, što je partizanima dalo nadmoć nad četnicima. Osim toga u borba na Durmitoru, u Titov logor je bio došao engleski vojni izaslanik *Villiam Deakin*, koji vidjevši odlučnu borbu partizana protiv Nijemaca, uvjerio je Saveznike da umjesto Mihailovićevih četnika prihvate Tita i njegove partizane za svoje saveznike u borbi s Nijemcima. Osim toga, velike količine talijanskog oružja i drugog ratnog materijala je bilo palo u ruke partizana. Sad su četnici počeli direktno surađivati s Nijemcima. U 1944., saveznička pomoć Titu bila je veoma značajna i njegove snage su naglo narasle u veliku armiju i to sve s pomoću Saveznika. I da bude apsurd još i veći, Saveznici primoraju čak i kralja Petra da pozove "narode Jugoslavije" da se priključe borbi partizana protiv Nijemaca za konačno oslobođenje.

Pri koncu 1944., ruske snage, pod komandom maršala *Tolbukhina*, ušle us u Jugoslaviju i okupirale skoro trećinu zemlje; i tako je Tito "dobio" rat; i onda se to opisao u milijun verzija i bogzna u kolko knjiga, slika, filmova, pjesama, a sva ta epopeja "slavnih pobjeda" nad, ne samo Njemačkom, nego i nad "čitavim svijetom", nije bila prestala čak ni onda (1991.) Kada je ta taolika uzvikana Jugoslavenska armija povelu razbojnički rat protiv golorukih slovenskih i hrvatskih ustanika i razoružanih bosanskih radnika i seljaka.

Ustaška "narodna uzdanica" u BiH

Za sve to vrijeme rata ustaše su držali položaje po BiH i to uglavnom, kako sam već bio rekao, po gradovima uz pomoć Nijemaca. Jedan dio katolika u Bosni (i skoro sva Hercegovina, a ipak se ne može reći da je to bila većina), prihvatio je ustaški režim i priključila mu se, dok je druga većina ostala po

strani. Ustaše zapravo nikada nisu imali vlast u BiH, u kojoj su u isto vrijeme partizani imali svoje slobodne teritorije: Foča 1942., Bihać i Jajce 1943. Bosanski pravoslavci su se listom odmećali u šume i priključivali se ili partizanima ili četnicima. I tako ustaški pokušaj aneksije BiH i ta tzv. ustaška zaštita bh. stanovništva, više je štete donijela katolicima i muslimanima u BiH za vrijeme i poslije rata, nego li da se u čitavo vrijeme bili prepušteni četnicima i partizanima poslije rata su za sve to i opet najviše (razmjerno) platili muslimani, nad kojima s u četnici izvršili nezapamćene zločine u drinskom području.

Brat Mehmeda Saphe, Fehim koji je ujedno bio i reis -ul-ulema od 1938. do 1942., i koji se osjećao Hrvatom, igrao je glavnu ulogu u prohrvatskoj muslimanskoj kuturnoj oragniazciji "Narodna uzdanica" koja je bila neke vrste takmaca organizacija prosrpskom Gajretu.

Iako na hrvatskoj strani, reis Fehim Spaho je ipak nastojao sačuvati muslimansku posebnost iz bojazni za njihovu etničku budućnost pa je strogo zabijavao međšovite brakove, pa čak je savjetovao muslimanima da ne zalaze u crkve gdje su se morali skidati fesovi. Ali ipak, muslimani, kad im se bio pružio izbor između Beograda i Zagreba, birali su radije Zagreb sve dotle dok se davala garancija slobde vjera što im je Ante Pavelić velikodušno i obećao, jer i sam rodom iz BiH (baš na granici, selo Bradina). Muslimani su teoretski imali svoju posebnu vlast u BiH sa svim mogućim slobodama, ali to se poslije često zlorabio i muslimani su ubrzo našli opet između "čekića i nakovnja".

Džafer-beg Kulenović postaje čak i potpredsjednik NDH u novembru 1941., mada nije nikada ni bio ustaški zanešnjak, pa nije ni čudo što nije iamo ustaško povjerenje. Kulenović, predratni političar i vođa Jugoslavenske muslimanske organizacije, izgubio je povjerenje u članovima svoje vlastite organizacije koje on zapravo i nije predstavljao u Hrvatskoj vladi, nego samo sebe; a u njoj je služio samo kao svečana figura.

Osim Kulenovića, uz ustaše je bio pristao i Uzeir-aga Hadžihasanović, inače sarajevski poslovni čovjek, koji je nagovorio Kulenovića da pristane uz ustaše kako bi držao u kontroli ustaškog ekstremistu *Hakiju Hadžića* koji je bio ustaški glavni u Bosni. Koncem aprila 1941., Hadžihasanovića se priključio pravoslavno-muslimanskoj delegaciji, koju je sa pravoslavne strane vodio *Milan Bošić*, istaknuti političar bosanskih pravoslavaca, i zatraže od *Hakije Hadžića* da se zauzme za autonomiju BiH. Delegacija je završila tragično: svi pravoslavci u delegaciji, koji su bili pohapšeni i poslije, navodno, poubijani, dok su Hadžihasanoviću savjetovali da se kani protu hrvatskih ideja.

Odmah u prvim godinama ustaške uprave u BiH, došlo je do trzavica, najprije s muslimanskim klerom, a ubrzo i s narodom. Ustaški režim, i sve da je i htio, nije nikada ni mogao, bilo gdje, zavesti zakonodavnu vlast, jer takve vlasti naprosto nije bilo: vlast su predstavljali pojedinci i oni su tumačili zakon kako je njima odgovaralo. U BiH su učestala nasilja, pa krađe i otimanje pravoslavne i židovske imove, prijeki sudovi i sl. Sve je to ozlojedio narod, a osobito muslimane koji su se sve više počeli distancirati od takve vlasti. Učestala su pisma, žalbe, deklaracije u

zaštitu ljudstva i imovine, ali ustaška vlast od takvih stvari nije nimalo držala. Muslimani se opet nadoše u neobranu grožđu, a osobito u Hercegovini, gdje zbog ustaških zločina nad tamošnjim pravoslavcima, nisu se htjeli priključiti partizanima, a četnicima nisu ni mogli sve da su i htjeli, dok ih ustaška vlast nije ni mogla, a ni htjela zaštititi od četničke i partizanske odmazde. Iz istog razloga bh. muslimani nisu bili ni zastupljeni u kraljevskoj izbjegličkoj vladi u Londonu; praktično bez izlaza skoro u najtragičnijim godinama svoje povijesti. Ipak su se mnogi od njih počeli odmećati zajedno s partizanima u šumu i tako je nastala "Mujina četa", sastavljena od bh. muslimana, u augustu 1941. Poslije su nicali i druge organizacije i čete koje su se priključivale partizanima. Jednu takvu je predvodio *Osman Karabegović*. *Nurija Pozderac* je bio jedini muslimanski intelektualac koji se bio priključio partizanima u ranijim godinama, jer bilo je teško uvećiti imame i muftije da im je budućnost s bezbožnim komunistima.

Handžar divizija i nastojanje bh. muslimana očuvati BiH i sebe u njoj

Tijekom rata, mada su četnici napadali i masakrirali muslimane, a i katolike, ipak su njihove pojedine vode pozivale bh. muslimane u svoje redove, kao što je *Dobroslov Jevđević* to opravdao da se mora zbog taktičkih razloga njima obratiti, ali u isto vrijeme "ne smijemo zaboraviti da s njima nema istinskog jedinstva". Ipak je ponegdje i dolazilo do takve suradnje. Jedna takva grupa muslimanskih četnika je poručila Nijemcima da povuku ustaše s treitorija Zenice i da će oni tamo uvesti red u roku od dva tjedna. Najpoznatiji muslimanski četnički vođa je bio *dr. Ismet Popovac* iz Konjica, pa *Fuad Musakadić* iz Sarajeva. Obojica su poslije bili zarobljeni od partizana i ubijeni. Računa se da je već u 1943., oko 8 posto Mihailovićevih četnika bilo muslimana, od oko 4000 vojnika.

I konačno u oktobru 1942. osnovaja je *Muslimanska dobrovoljačka legija* (sa oko 4000 dobrovoljaca) koja je shvatila da se treba ipak sama zauzeti isključivo za bh. muslimane i boriti se protiv svih. Oni su se uglavnom više borili protiv partizana nego li protiv četnika; ustaše nisu voljeli mada su od njih dobivali pomoć u oružju i hrani. Nastojali su surađivati direktno samo s Nijemcima. Ovakve i slične dobrovoljačke legije su počele nicali po Bosanskoj krajini, oko Cazina i Bihaća, koje je predvodio bivši partizan *Huska Miljković*, čije su brigade bile uglavnom sastavljene od razočaranih muslimanskih partizana, i dezertera lokalnih snaga. Huska je ubrzo skupio čitav bataljon ljudi i bio zauzeo veliki teritorij. Sada su ga počeli mamiti i ustaše, a i partizani. Nećkao se sve do februara 1944., kada se konačno bio odlučio na partizansku stranu, ali ga ubiše pro-ustaški borci njegove vlastite armije.

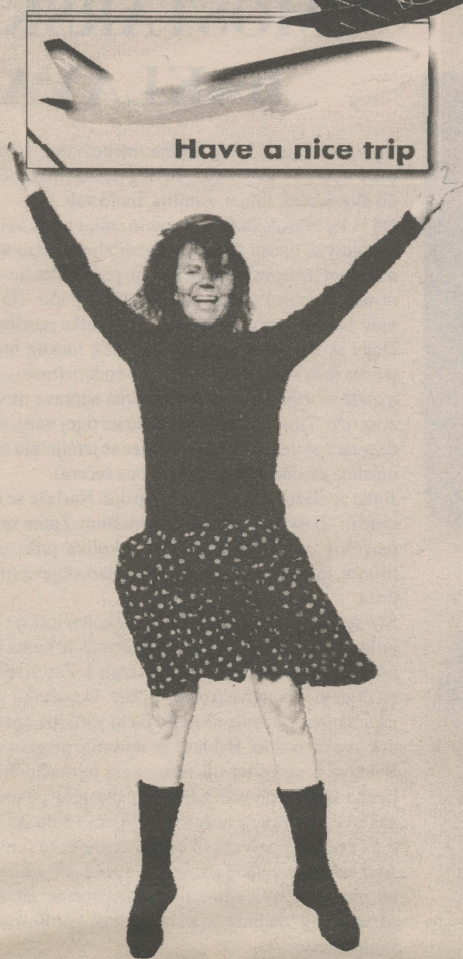
Muslimanima je ubrzo, kako smo vidjeli, postlao jasno da je jedini izlaz iz ove situacije, samostalna i nezavisna BiH. I zato su istaknute muslimanske vođe sastavile svoj famozni memorandum direktno Hitleru u novembru 1942., u kojem se predstavljaju sa svojim tobožnjim gotskim podrijetlom i predlažu Hitleru da im dozvoli proširiti Muslimansku dobrovoljačku legiju i da bude direktno pod njemačkom komandom. U tom memorandumu se bh. muslimani jako žale na ustaške zločine u BiH i nad muslimanima. Ali bh. autonomija nije bila baš u interesu Njemačke, jer bi to izazvalo revolt u Zagrebu. Riješenje je naravno našao *Himmler* predlažući oblikovanje nove SS divizije koja bi isključivo bila sastavljena od bh. muslimana. To je bila *Trinaesta SS divizija* kojoj su dali ime "Handžar" divizija.

Handžar divizija je narasla ubrzo na 21,000 vojnika, ali svi zapovjednici su ipak bili etnički Nijemci. Bh. muslimani su ovdje doživjeli veliko razočarenje jer divizija nije bila ono što su oni očekivali, da će braniti njihove kuće, sela i gradove. Nijemci su slali regrute na dugoročna treniranja van Bosne dok su se njihova sela i dalje pljačkala. Ubrzo dođe do pobune i rasula u diviziji tako od nezadovoljnika se počeo stvarati tzv. "zelena kadar" pod vodstvom *Nešada Topčića* koji je zagovarao bosansku autonomiju. Sličan pothvat je bio poduzeo i član muslimanskog vjerskog odbora u Sarajevu, *Muhamed Pandža* koji je u novembru 1943. pozvao muslimane da zbace ustašku upravu i da proglase samostalnu bh. državu s jednakim pravima za sve njene građane. U isto vrijeme i Tito osniva svoju "Šesnaestu muslimansku brigadu", u septembru 1943. Sve je ovo razorno djelovalo na ostatke Handžar divizije.

Kada je Hitler počeo uvidati i uvidio pogrešku, poslao je Handžar diviziju u Bosnu u martu 1943. da drži mir i red u zemlji, i bila je smještena u istočnim dijelovima Bosne (Tuzla, Gradačac, Brčko, Bijeljina, Zvornik), gdje se odmah počelo s odmazdama nad tamošnjim pravoslavcima življem. Raskid Njemačke s Turskom i sve jače djelovanje Titovih partizana u tim krajevima učinila su svoje. Muslimani su sve više uviđali da su ih Nijemci samo upotrebljavali kao i ustaše, a ustaška nastojanja zastrašivanjem i javnim strijeljanjima muslimana, su učinila da se oko 2000 vojnika iz divizije priključilo partizanima, i tako je u drugoj polovici 1944. Handžar divizija bila potpuno rasuta.

Partizani ulaze u Sarajevo 6. aprila 1945., i za nekoliko tjedana skoro čitava Bosna je bila u njihovim rukama. "Narodna vlast Bosne i Hercegovine" oformila se 28. aprila. Mnogi bh. muslimani su ipak našli idealno rješenje u jednoj takvoj samostalnoj bosanskoj republici, umjesto potpunim nestankom na bilo kojoj drugoj strani. U čitavom tom krvavom ratu, bh. muslimana je izginulo oko 8.1% a Srba 7.3%. Muslimani su se borili na svim stranama i ginuli na svim stranama. Njihova sela i muslimansko stanovništvo je bilo na milost i nemilost svim vojskama. Istina, u ratu (kao i u ovom zadnjem), kojeg nisu ni htjeli, a ni započeli, morali su ući da bi se zaštitili. I tko bi rekao da će se to ponoviti za nepunih 50 godina!

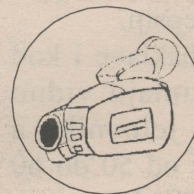
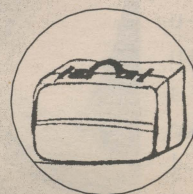
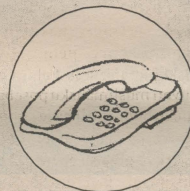
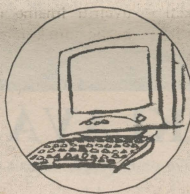
(Nastavak u slijedećem broju)

Pošaljite novac
sa Western Union® za Bosnu
i pokušajte da osvojite luksuzno
putovanje kući za dvoje!*

Welcome

Home
sweepstakes

Bilo ko pošalje novac iz US za Bosnu ili bilo gdje u Istočnu Evropu do kraja Decembra 1999, biće automatski ubačen u Western Union Dobro Došli Kući Nagradnu Igru.

Po svakoj transakciji, pored mogućnosti da osvojite putovanje za dvoje, Vi će te dobiti karticu - zvanu "scratch card". Svaka kartica će iskupiti jedan od hiljade nagrada. Kao što su: VCR-s, set kofera, diskaunt na Western Union servisu, telefonske

kartice. Western Union nudi mogućnost sianja novca u par minuta u preko 75,000 lokacija u 176 zemalja. U Bosni mi imamo 6 lokacija. **Western Union novčana transakcija je najbolji poklon za vaše najdraže i za Vas u vrijeme praznika.**

Za sve informacije na engleskom nazovite:

1 -800-325-6000

Ili nas posjetite na našoj web stranici www.westernunion.com i dobijte još mnogo nagrada.

WESTERN UNION | MONEY TRANSFER®

The fastest way to send money worldwideSM

*No purchase necessary. Open to individuals residing in the United States. Void where prohibited. See Official Rules, by which entrants are bound, at participating Western Union agent locations. Sweepstakes ends 12/31/99. For full text of Official Rules send a self-addressed, stamped envelope to InterAccess, Inc., 845 West End Ave., Suite 1A, New York, NY 10025.

Pozijafetskom jelovniku na četvrtom mjestu, iza jačeg slanog jela, slijedi baklava ili neko jače slatko jelo. Između jačeg slanog i jačeg slatkog jela može svakako doći neko "prelazno" jelo (nešto od hladnih suda).

Baklava (arapska riječ) označava slatku pitu (slatko jelo) koja se peče u tepsiji, a pravi od tankih jufki - do 70 jufki u jednoj tepsiji.

Svečane baklave i kod nas zauzimaju vidno mjesto u jelovniku a sastoje se od 50 do 60 jufki. Baklave za svečanosti prave se u demirlijama, od kojih su neke imale promjer i preko 2 metra. Te velike baklave su nosila po 4 čovjeka. Za sukanje i pečenje tako velike baklave, mutvak je morao da bude tako izgrađen, odnosno da ima veliko ognjište, velike sačeve i veliku siniju za sukanje.

U Bosni je termin baklava vezan za baklavu sa orasima i oblikovanu isključivo "preko tepsije", te rezanu u obliku romba (dilumi ili kusovi).

BAKLAVE

SARAJEVSKA BAKLAVA

Za tepsiju promjera oko 70 cm: 1 kg brašna za jufke, 60 dkg oraha jezgre, nišesta za postipanje jufki (ili oštre nule), masla za začimljenje.

Tirit: do 1 kg brašna, 3 kom. jaja i 25 dkg masla;

Šerbe (zaljev, agda): 2 kg šećera, 1 1/4 litre vode i limunov sok.

Brašno, jaja i msalo se umjese tako da se dobije tvrdo tijesto. Tijesto se protjera kroz devdir i dobiju se sitne mrvice, koje se prosuše. Dakle, tirit se ne prži nego suši.

Rasuču se veoma tanke jufke (kako čat, cigaret-papir). Od 1 kg brašna treba dobiti toliko jufki da se može tepsija prekriti 25 puta.

Orasi se tanko isijeku ili eventualno samleju. Pomašćena tepsija se prekrije 5 puta jufkom i svaka jufka pomasti. Ovaj sloj jufki se pospe tankim slojem (tavan) tirit. Tirit se prekrije 5 puta jufkom, tako da se svaka jufka začini rastopljenim maslom i ovaj sloj jufki pospe orasima. Na orah se složi sloj jufki. Dakle, ukupno 5 puta jufke, 2 tavana tirit i 2 tavana oraha. Naizmjenični slojevi tirit i oraha daju atraktivnu boju baklavi sa strane (kad se izreže). Najgornji sloj jufki se začini maslom i baklava peče na srednjoj vatri. Treba paziti da ne zagori.

Od 2 kg šećera i 1 1/4 litre vode kuha (vrije) se šerbe oko 10 minuta i doda limunov sok. Kada je baklava pečena, topla se zalije šerbetom i ostavi da se upije šerbe i da se ohladi.

MOSTARSKA BAKLAVA

Za 20 komada: 55 dkg brašna (meke nule), 10 dkg nišeste (ili oštre nule), 15 dkg oraha, 20 dkg masla (masnoće), ulja, 1 jaje, 60 dkg šećera, limun, vanilija, malo soli.

Od 1/2 kg brašna, malo ulja, malo soli, i tople vode, pola jajeta, zamijesi se tijesto za jufke. Razdijeljene kupe tijesta se natiru nišestom (oštrom nulom), dok ne postanu nešto tvrde. Jufke se rasuču (razviju) tanko, kao fini tanki papir. (O sukanju jufki vidi: Lakše slane i slatke pite). Tada jufke pustimo da se suhnu. Dotle se srpemi tirit (nadjev): 5 dkg mekog brašna (ostatak) posipa se sa izmiješanim jajetom i vodom (malo vode i 1/2 jajeta), a onda se trljajući među dlanovima naprave mrvice, sitne kao zrna riže. Tirit se poprži na maslu na tigoj vatri, ali samo toliko da ostane svijetao i mekan. Mrvice se izmiješaju sa samljevenim orasima uz dodatak šećera (ili bez šećera).

Jufke se slažu na pomašćenu tepsiju. Naslaže se nekoliko jufki i začini - poškropi rastopljenim maslom. Zatim se pospe tiritom, pa i tirit začini. Opet se složi nekoliko jufki, začini i pospe tiritom, da se na kraju dobije nekoliko slojeva (naslaga) jufki i tirit.

Sve se pokrije gornjom jufkom (nekoliko jufki) i začini. Gornja jufka, koja se naziva "duvak", treba da je tanka i lijepa, tanka, tako da baklava dobije što ljepši izgled. Zatim se baklava izreže na dilume ili kusove (romb) i peče. U početku se baklava peče na umjerenjoj, a onda na nešto jačoj vatri, pa opet na umjerenjoj dok sva ne požuti. Baklava se ne smije prepeći.

Baklava u većoj tepsiji reže se na taj način što se u sredini izreže krug (stavivši određenu okruglu posudu na sredinu baklave i obrezavši nožem) promjera 15 do 20 cm, a onda od toga kruga do pervaza ili usana tepsije režu rombi ili torkuti. Ako je baklava deblja, mora se duže peći, a da ne bi izgorjele gornje jufke, a sredina ostala nepečena, pokriva se čistim papirom. Ili, da bi se ispekla sredina, gornji slojevi vraćali na svoje mjesto.

Dok se baklava peče, ukuha se šerbe (zaliv, zaljev) od šećera i 4 dcl vode. Kasnije se doda limunov sok i vanilije. Šerbe se ukuha toliko da se može lijepo uljevati kašikom, odnosno da ga baklava može upiti.

Pečena baklava se zalije vrelim šerbetom i vruća pokrije, te ostavi da prenoči. Ko voli sladu baklavu, može je posuti tučenim šećerom.

Albania Limousine & Car Service

24 sata 7 dana u sedmici obratite se

Antoniu Dokaju

na TEL-FAX: (914) 234-2343

TOLL FREE: (800) 734-0453

Limousine 6-8 osoba (1999)

Mercedes * Roys Roys * Lexus

Piceria

SABAH

VI. Muzafer Bektešević i Ermin Balić

42-20 30.Avenue

Astoria, New York

Tel. 718-545-9455

Dodjite i probajte naše specijalitete domaće i italijanske kuhinje

- Burek i druge pite
- Specijaliteti sa roštilja
- Jagnjeće pečenje
- Domaći pasulj
- Sarma

NEW YORK - RAMAZANSKA VAKTIJA ZA PERIOD PETAK 31. DECEMBAR - PETAK 7. JANUAR

DAN DATUM	SUFUR	SABAH	SUNCE	PODNE	IKINDIJA	AKSAM IFTAR	JACIJA TERAVIJA DERS
PETAK 31. DECEMBAR SabaH	5:31	5:41	7:20	11:59	2:57	4:38	6:11/7:00
SUBOTA 1. JANUAR SabaH	5:31	5:41	7:20	11:59	2:58	4:38	6:11/7:00
NEDJELJA 2. JANUAR SabaH	5:31	5:41	7:20	11:59	2:59	4:39	6:12/7:00
PONEDJELJAK 3. JANUAR SabaH	5:32	5:42	7:20	12:00	2:59	4:40	6:13/7:00
UTORAK 4. JANUAR SabaH	5:32	5:42	7:20	12:00	3:00	4:41	6:14/7:00
SRIJEDA 5. JANUAR SabaH	5:32	5:42	7:20	12:01	3:01	4:42	6:15/7:00
CETVRTAK 6. JANUAR SabaH	5:32	5:42	7:20	12:01	3:02	4:43	6:15/7:00
PETAK 7. JANUAR SabaH	5:32	5:42	7:20	12:02	3:03	4:44	6:16/7:00

BAJRAM ŠERIF MUBAREK OLSUN

Sajda Kopic

THREE STAR

27-11 21. St.
Corner Astoria blv. & 21. street
Astoria, NY
Tel: 718-726-7286

EDIN HODŽIĆ
Edo
AMAN
AMAN

SA NAMA U NOVI MIENIJ

**DOČEK NOVE GODINE SA KOMPLETNIM
ASORTIMANOM JELA I PIĆA ZA SAMO \$120.00**

Budimo zajedno jer tad nam je najljepse

AHMED BROKERAGE, INC.

A Leading Brokerage Firm in New York, U.S.A.

Dragi Bošnjaci, dragi moji prijatelji,

Prije nego što vam predstavim moj biznis i svrhu mog javljanja, prvo da vas srdačno pozdravim i poselamim želeći da u budućnosti koristite usluge mog offisa u cilju našeg zajedničkog interesa. Istovremeno koristim ovu priliku da vam zaželim sretnu Novu Godinu i Bajram Šerif Mubarek Olsun svim mojim korisnicima usluga. Ahmed Brokerage Inc je u četvrtoj godini svog postojanja i svog života ovdje među vama. Naša želja je da nam ulazak u 21. vijek donese mir za sve, naše familije. Mi se tkaode nadamo da ćemo vam moći pomoći više prije. Ustvari udovoljiti i pomoći više nego prije. Ustvari udovoljiti i pomoći našim korisnicima je naša glavna i prva stvar. Zbog toga mi sa njima i diskutujemo o svim vrstama njihovih problema kako bi vam mogli dati prave savjete. Sada smo mi vrlo poznata Agencija u svim komunitijama jer naš pošten profesionalni odnos prema poslu skrenuo je pažnju na nas i postali smo poznata Agencija.

Drugi važan razlog mog javljanja vama je i promjena adrese mog offisa. Naime, moj offis se prije nalazio na adresi 31-58 Steinway street, 2nd floor, a sada se nalazi vrlo blizu te lokacije i naša nova adresa je **43-07 Broadway, Astoria N.Y. 11103**. Brojevi telefona i faksa su ostali isti.

Ono što vam posebno uz svoje predstavljanje želim napomenuti jeste već uspostavljena veoma dobra saradnja sa Bošnjacima na ovom području kroz dosadašnji rad ovog offisa. Naravno moja želja je da ta saradnja svaki dan bude sve bolja i bolja, sve obimnija i obimnija i sa što većim brojem ljudi ali sa velikom željom da ta saradnja bude na obostrano zadovoljstvo.

Zato i koristim priliku da vam predstavim dio mojih poslova i usluga koje vi možete koristiti. Ahmed Brokerage incom predstavlja "Progressive Insurance Co." a to znači da ima veoma konkretnu i povoljnu cijenu. Mi možemo dobiti informacije, odnosno cijene od kompanija direktno preko kompjutera i faks modema. Dakle, mi možemo ponuditi najpovoljnije cijene za sve imaoce vozačke dozvole za bilo koje godine, mislim na mlade vozače sa novim vozačkim dozvolama ili pak, za vozače čija dozvola nije čista. Takode vam možemo ponuditi najpovoljniju cijenu za osiguranje vašeg auta koju možete plaćati u mjesečnim ratama za 6 ili 12 mjeseci. Za svaki poen u vozačkoj dozvoli možete dobiti progresivnu i povoljniju stopu. Mi imamo veoma povoljnu cijenu za puni insurance (Full coverage) od EMPIRE insurance kompanije, ukoliko se kvalifikujete. Takode nudimo najpovoljnije cijene za Long Island, Suffoc, Nassau Countz preko Newark Insurance kompanije ako ispunite uvjete. Registraciju i tablice možete dobiti isti dan. Kod nas možete dobiti 6 sati defensiv driving kurs koji će smanjiti četiri poena iz vaše vozačke dozvole i na taj način dobiti 10% jeftiniji insurance. Vrijeme škole je prikladno, a škola je locirana blizu Subveja.

Mi smo takode specijalizirani za Tax-return ili povrat income taxe na prihod i garantujemo najveći povrat koji zakon dozvoljava. Naši radnici direktno kontaktiraju IRS rješavaju vaše prošle i sadašnje probleme i tako štedimo vaš novac i vaše vrijeme. Mi vam možemo dati dobre sugestije i savjete za sve tipove DMV i inšurens probleme. Mi možemo riješiti vaše prošle i sadašnje probleme vezano za taxu, možemo vam pomoći i dati vam određena rješenja ako imate saobraćajni udes, problemi sa vlasnikom vašeg stana, u razvodu braka i tome slično. Takoder pripremamo i popunjavamo sve vrste Immigration forme. Mi takder imamo školu za vozače. Naši instruktori su vrlo iskusni vozači. Svoju obuku povjerite nama i ne brinite za rezultat.

Pružamo i advokatske usluge:

- pomažemo vam u rješavanju pitanja državljanstva
- popunjavamo sve zahtjeve i sve vrste od Immigration forme
- rješavamo sve vrste akcidenata, razvode, bankrote, probleme između vlasnika i stanara,
- mi vam možemo riješiti sve vrste problema sa veoma iskusnim i sposobnim američkim advokatom.

Ostale usluge:

Mi radimo - notary, finger print, tax, typing usluge, prevode i sve vrste savjeta.

Kompletnu uslugu našeg offisa nudimo vam i na vašem bosanskom jeziku jer u našem timu radi osoba koja govori bosanski jezik i koja vam može pomoći prilikom rješavanja ovih pitanja.

Za sve informacije našeg servisa vi možete zvati ili posjetiti naš offis, ne morate ugovarati nikakav apointment. Želimo vam još jednom sretnu Novu 2000 - tu god i Eid Mubarak. Molimo da dođete i obavijestite u dovedete u naš offis vaše rodake i prijatelje. U nadi da će naša saradnja biti u budućnosti od obostranog interesa koristimo priliku da vam uputimo srdačne pozdrave i selame.

Hvala na saradnji

Jashimuddin Ahmed, President

43-07 Broadway, Long Island City NY 11103, USA Tel: (718) 777-8236. Fax: (718) 777-8237 E-Mail: Nash948@aol.com

U ČETVRTAK PREDsjedništvo

SARAJEVA BIRA TRENERA

Prijedlog: Pirić

Sarajevo će u novu godinu i novi vijek ipak ući sa stručnim štabom. Pretposljednog dana 1999. održat će se dugo očekivana i najavljuvana sjednica Predsjedništva kluba sa osnovnom temom: izbor novog trenerskog kadra (ili, možda, ostanak starog?). Četvrtak, 19 sati, klupske prostorije, vrijeme su i mjesto dešavanja skupa koji se najavljuje evo već više od dvije sedmice. Jesenu polusezonu tim Sarajeva okončao je sa stručnim triom Nikolić - Nikšić - Mućić na čelu. Po osvajanju sedmog mjesta, što su mnogi ocijenili kao neuspjeh, kormilar Agim Nikolić najavio je (usmeno i podnio) ostavku. Od tada, dakle evo već više od mjesec, po klupskim

kuloarima i medijima povlači se priča o njegovoj smjeni, pa onda mogućem ostanku, te konačna verzija, definitivnom odlasku sa mjesta šefa stručnog štaba. Reakcije klupskih zvaničnika su u tom periodu izostale i jedino što se zvanično moglo čuti bilo je: čekajte sjednicu Predsjedništva. I sjednica Predsjedništva je večeras, a zvaničnih oglašavanja nema. Član Predsjedništva Šefik Lojo, zamoljen za izjavu, kazao nam je da i ne zna sto je dnevni red (!). I, za kraj - kalkulacije. One su - posto Predrag Pasić i Mehmed Janjoš, navodno nisu prihvatili ponudjenu funkciju - ostale malobrojne. Ustvari, prema "čarsi-ji", samo su dvije. Jedna je ostanak Agima Nikolića i aktuelnog stručnog štaba.

Za to su, izgleda, igrači, ali ne i klupsko rukovodstvo i navijači. Kako se čini, ni Nikolić nije spreman ostati na kormilu, sudeći prema izjavama koje je sam davao za medije. Druga varijanta je povratak na kormilo Denijala Pirića. Čini se i vjerovatnija. Kako nezvanično saznajemo, zvanični prijedlog Predsjedništvu je upravo izbor Pirića. Ukoliko bi se nekadašnji igrač Sarajeva i Dinama vratio (nakon 1996) na klupu bordo tima, ostalo bi upražnjeno mjesto direktora, za koje, opet, kao najozbiljniji kandidat figurira Sabahudin Rešić, član Predsjedništva (inače, direktor marketinške agencije Euromedia, koja je jedan od glavnih sponzora kluba).

OSMI MEMORIJALNI TURNIR FK VRATNIK

Sjeća nje na Ferhatovića

Fudbalski klub Vratnik po osmi put organizira malonogometni turnir posvećen uspomeni na veliku nogometnu legendu

Asima Ferhatovića (1933-1987), asa sa Koševa koji je svoj život proveo u poznatom sarajevskom kvartu. Tim povodom u srijedu je u prostorijama Vratnika održan sastanak Inicijativnog odbora, na kome je bilo riječi o svim pojedinostima. Igrat će se 22. i 23. januara 2000, a lista učesnika bit će definitivno potvrđena na sljedećem sastanku organizatora, 5. januara. Na listi učesnika su, inače, osim kluba - organizatora još i Željezničar, Sarajevo, Velež, Iskra i Čelik (svi potvrdili nastup), te Vardar iz Skoplja i Spartak iz Subotice (njihove potvrde su u očuvanju). Učešće skopskog i subotičkog

predstavnik je u ingerenciji Nogometnog saveza BiH koji je i generalni pokrovitelj ove spomen-manifestacije. Sve pojedinosti se zapravo još utvrđuju, pa će 5. januara biti poznato i ko će biti drugi generalni sponzor (osim Fabrike duhana), po kojem će se sistemu igrati (najverovatnije "na ispadanje"), ko će biti ostali sponzori, kako će izgledati sastav žirija za izbor najboljih...Po svoj prilici igrat će se u Maloj dvorani Skenderije, čime će se na simboličan način podsjećati na ratno vrijeme, kada se u vrijeme opsade Sarajeva turnir priredjivao u istoj dvorani.

IZ ATLETSKOG SAVEZA BIH

Nema Sidneja bez pomoći države

Iako je održana praktično na kraju godine u kojoj su, uprkos brojnim teškoćama, ostvareni izvanredni rezultati (šest medalja sa međunarodnih takmičenja i deset oborenih državnih rekorda), proširena sjednica Izvršnog odbora Atletskog saveza BiH nije imala svečarski karakter. Naprotiv, članovi IOASBiH su najveći dio vremena posvetili aktuelnim problemima i neposrednim zadacima koji stoje pred atletskom organizacijom. U centru pažnje su bile pripreme atletičara, kandidata za Olimpijske igre u Sidneju naredne godine. Ocijenjeno je da se one odvijaju uz dosta poteškoća, a prisutni treneri nekih od kandidata iznijeli su i konkretne primjere. Elvir Krehmić nema uslova za odgovarajući trening u Zenici, kao ni Salihović i Koječeva u Tuzli, gdje je atletska staza u Izgradnji. Uslovi u kojima živi Salih Keljalić, koji studira u Sarajevu (stipendija od 200 KM i smještaj u četvorokrevetnoj sobi studentskog doma) daleko su onih koji odgovaraju potrebama vrhunskog sportiste. Istovremeno blokada računa AK Sarajevo onemogućava Edhema Kačevića da koristi

sredstva koja su mu uplatili sponzori "Logosoft" i "Roling". U diskusiji je ocijenjeno da je rješenje ovih i brojnih drugih problema, te ostvarenje cilja svakog od ovih sportista, odlazak u Sidnej, moguće samo u koordiniranoj i kontinuiranoj podršci Olimpijskog komiteta BiH, ASBiH, državnih organa klubova i drugih subjekata zainteresovanih za uspješnu realizaciju ovog zadatka. Zato su izostanci pozvanih predsjednika AK Sarajevo i AK Sloboda Tuzla ocijenjeni kao neodgovorni i zabrinjavajući postupci. S obzirom da je projekat priprema ovih kandidata zasnovan najvećim dijelom na obećanoj pomoći iz Međunarodnog olimpijskog komiteta, trenutna suspenzija ove pomoći ocijenjena je kao izuzetan povod da članovi IOASBiH zahtijevaju hitno održavanje sjednice OK BiH na kojoj bi se utvrdili razlozi i odgovornost za ovu suspenziju, kao i putevi njenog što bržeg ukidanja. Zaključeno je, takodje, da se usvim klubovima iz kojih dolaze kandidati održe sjednice uprava, proširene sa predstavnicima nadležnih kantonálnih ministarstava i

opštinskih sekretarijata, kako bi se utvrdile mogućnosti i načini podrške državnih organa na ovim nivoima. Uz konstataciju da je ASBiH, uprkos činjenici da u ovoj godini nije dobio nikakvu potporu od državnih organa sa bilo kog nivoa, uredno izvršio sve obaveze prema ovim kandidatima, izraženo je očekivanje da će se i on intenzivirati aktivnosti na stvaranje uslova za pripreme i odlaske na tamičenja ovih i drugih reprezentativnih kandidata, posebno na marketinškom planu. Izvršena je kraća analiza realizacije kalendara i primjene pravila o organizaciji takmičenja u tekućoj godini i predložene neke izmjene koje bi trebale da ih unaprijede i još bolje prilagode aktuelnim potrebama i mogućnostima bh. atletike. Donesene su i odgovarajuće odluke koje se tiču realizacije tradicionalnog zimskog pripremnog kampa, koji će se i ove godine održati u drugoj polovini januara u Makarskoj i na kojem će učestvovati kandidati za reprezentativne nastupe na međunarodnim takmičenjima u 2000. godini.

BUDITE
OBAVJEŠTENI
ČITAJTE
SabaH

Uplaćen dio duga Evropskoj federaciji

OSBiH izbjegao suspenziju

Uplaćivanjem dijela duga OSBiH spriječio suspenziju

* Očekuje se pismena saglasnost iz sjedišta CEV

Odbojkaški savez BiH jučer je na račun Evropske odbojkaške federacije (CEV) uplatio 5.000 švajcarskih franaka, što predstavlja polovinu kazne zbog otkazivanja učešća na Spring kupu. Nakon sastanka sa predsjednikom Skupštine OS BiH Rasimom Gačanovićem, Izvršni odbor obezbijedio je još 3.000 franaka što će, nakon dospjeća na račun Saveza, biti proslijeđeno CEV-u. Nakon uplate dijela duga, proslijedili smo potvrdu o uplati i kontaktirali vicepredsjednika CEV Andre Mejera. Izložili smo cjelokupnu situaciju, plan i rokove za izmirenje kompletnog duga. Dobili smo načelnu, a očekujemo i pismenu saglasnost iz sjedišta Evropske kuće odbojke da ostatak možemo izmiriti i

poslije 31. decembra. Ovim otpada svaka mogućnost suspenzije - kaže generalni sekretar Nuriya Hasagić.

Ništa nije alarmantno

Hilmo Bjelopoljak, predsjednik IO OS BiH je mišljenja da situacija oko potraživanja CEV-a nije alarmantna: - To su uobičajene stvari. I drugi savezi imaju dugovanja. Kraj je godine i svi žele raščistiti račune, ne znam zašto se o tome toliko priča bez potrebe. Pozicija našeg Saveza nije nijednog trenutka ugrožena niti je upitno prijavljivanje reprezentacije - rekao je Bjelopoljak.

Aktivni odmor u Veležu
Ne računaju
na nova imena

Ima nagovještaja da bi neki igrači proljeće mogli dočekati u novim sredinama

Fudbaleri Veleža nalaze se na aktivnom odmoru. Dva puta sedmično se sastaju i odrade lagani trening. Prozivka igrača, saznajemo od Sedina Tanovića, šefa Stručnog štaba "rođenih", zakazana je za 10. januar, kada će i zvanično početi pripreme za proljetni dio nogometnog prvenstva. Do sada u redovima Mostaraca nema niti novih imena, koji trebali pojačati ekipu. Međutim, veliko je pitanje da li će Velež moći zadržati sve svoje igrače, koji su iznijeli teret jesenjeg dijela prvenstva. Naime, ima nagovještaja od pojedinih igrača da bi proljeće mogli dočekati u novim sredinama. U Upravi kluba još zvaničnih nagovještaja za to nema. Stručni štab je od Uprave zatražio da se igrački sastav pojača sa par igrača, koji nedostaju Veležu. Prije svega se misli na golmana, napadača, te jednog odbranbenog igrača.

Spisak rukometne reprezentacije
Efendić i Šabanović
na vratima

Planirano da se sa Hrvatskom odigraju dvije utakmice

Jučer je u kancelariji RS BiH sačinjen generalni spisak reprezentativaca za susrete sa Hrvatskom. Na put kreće petnaest rukometaša: Amir Efendić, Adnan Šabanović, Mahir Džudžo, Denis Muhić, Bilal Šuman, Nermin Bašić, Faruk Vračić, Fuad Malagić, Mustafa Kamarić, Almir i Damir Doborac, Salem Dobojač, Sanin Efendić, Almir Kahrman i Mehmed Greda. Put Rovinja će još i Ramo Kujundžić, Fadil Pitić, Meho Bašić, Samir Maslić, Edin Salihbašić, Esad Filipović i Mato Džaković. Planirano je da se sa Hrvatskom odigraju dvije utakmice, a našem protivniku će ovo biti posljednje provjere pred početak EP, koje se igra u Zagrebu i Rijeci.

BELLA ADELINA'S

Vlasnici: braca Radoncic

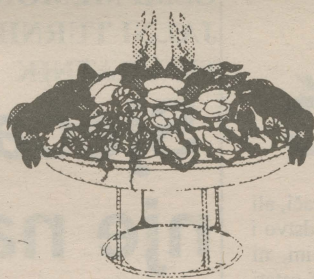
RESTAURANT
62 CHURCH AVE
Brooklyn, NY

Tel: 718-851-8550

Otvoreno-7 dana u nedelji
Po' Ut' Sr' Ce od 8am do 1am
Pe' Su' Ne od 8am do 3am

Nudimo sve vrste jela iz
asortimana domace kuhinje
od pasulja, preko pita do
ribljih specijaliteta

Suljo Subrahimovic
*Kuhar-Specijalista
Sa 15 godina iskustva

BUREKDZINICA DUKAGJINI

758 Lydig Av.

Bronx, NY 10462

TEL. (718) 822-8955**SVE VRSTE BUREKA**

SA MESOM SA SIROM SA SPINACEM

7 DANA U NEDJELJI**HALEDON TRAVEL & TOURS**

343 Belmont Ave. Haledon, NJ 07508

DODAKNITE SVJET

PUTUJTE SA NAMA I NAJBOLJIM KOMPANIJAMA U EUROPU

1-800-565-4440

Radno vrijeme:

Radnim danom od 9 do 7:30

Vikendom od 9 do 6

Tel.(973) 904-0333

Fax.(973) 942-1059

Cijene od 1. Novembra do 1. Marta

Sarajevo-\$500**Zagreb-\$450****Dubrovnik-\$490****Zadar-\$490****Pula-\$490****Tirana-\$560**

Nazovite nas iz cijele Amerike na naš besplatni broj telefona
za sve ostale specijalne usluge
kao sto su prevodi, garancije ili imigracija

Auto Care**PUTICA LTD.**196-41 Northern Blvd.
Flushing, New York 11360**(718) 357-3950**

COMPLETE AUTO SERVICE & REPAIRS
COMPUTER DIAGNOSTICS, A/C, INSPECTION

RADIO
GLAS BOSNE I HERCEGOVINE

Svake Subote**FM91.5 Mz****od 11:30 - 12 Sati**

P.O Box 8091

Paramis NJ 07653-8091

Phone/Fax: 201 670-0759

Email: Voice/BH@yahoo.com

Tax ID: 22-3332195

HALAL MEAT
JEZERO
GROCERY & MEAT

* Halal meat
* Suno meso
* Sve vrste sira
* Razne poslastice *

2323 65 street
Brooklyn, NY 11204

Tel Fax: (718) 375-6999

Sijerčić Idriz

Alba Productions

Professional Video & Photography

Vasa najdraza veselja
zaslužuju biti u rukama
profesionalaca...

za povoljne cijene pozovite
AMIR SUKALIC

718 769-1409
917 439-4971

PAN LINE TRAVEL

41-04 30.th Avenue
ASTORIA, NY 11103
Tel: (718) 278-8395
Fax: (718) 278-8396

PAN LINE
TRAVEL

NE LI PUTOVATI U DOMOVINU
PO NAJPOVOLJNIJIM CIJENAMA
OBRAZITE SE NAMA

ZENIDA RADONCIC
(718) 278-8395

SAVRSENA USLUGA NA
MATERNJEM JEZIKU

SARAJEVO • MOSTAR • ZAGREB • PODGORICA

Samo sa
SabaH-om ste
istovremeno u
Bosni i
Americi!

MAJKO

Sutra kad svane rumena zora
kad isplovni Sunce jarko,
Iz tamne čudljive noći
sutra me nemoj buditi majko.

Pusti da sanjam daleke snove
što su mi odnijeli osmijeh s
lica,
Ne želim čuti nikakve zvuke
ni žagor djece ni cvrkut ptica.

Pusti da prođe bar jedno
jutro
bez tamne sjene na licu sreće,
Vjeruj da neću žaliti majko
ništa mi novo donijeti neće.

Ništa mi novo donijeti neće
večeri i jutra minuti sati,
Valjda će ovaj košmar da
prođe
sutra me nemoj buditi mati.

Saka Purišić

BOSANSKO DISCO ZABAVNO VECE

UDITE U NOVI MILENIUM SA NAMA

Subota, 15. Januara 2000 u 8:00 p.m. do 3:00 a.m.

"GOLDEN PHEASANT"

32-08 Broadway, Astoria N.Y

Za Informacije Nazovite (718) 575-3587

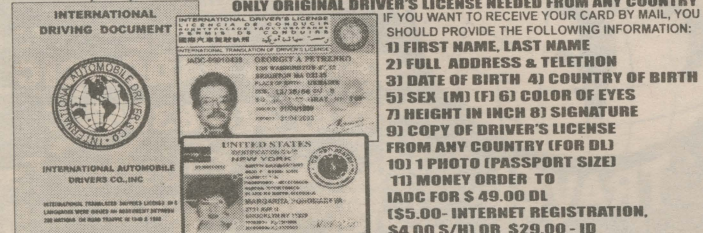
Butite sa nama, obecavamo veliku zabavu ! !

Provjerite svoje znanje

1. - Kontraalt je najviši ženski pjevački glas?
2. - Armater je radnik betonirac koji radi sa armaturom?
3. - Princeps je naziv za cara u starom Rimu?
4. - Ist River je zapadni krak rijeke Hadson u Njujorku?
5. - Ekloga je pastirska pjesma, pjesma iz prirode?
6. - Jedan je kralj pop muzike. S obzirom da je na cjelokupnom svjetskom tržištu imao preko 170 hitova na singl-pločama i preko 80 albuma na prvim mjestima prodajnih lista, počev od 1956. godine, što se nastavlja i poslije njegove smrti, može se pretpostaviti da je upravo on naslijedio Binga Krozbijsa. Znate li njegovo puno ime?
7. - Mohikanci su sjevernoameričko indijansko pleme iz algonkijske grupe. Živjeli su na obalama rijeke Hadson u XVII vijeku?
8. - Mošus je veoma brza životinja, srodna jelenu, malog rasta bez rogova. Živi na planinama centralne Azije od Tibeta do Sibira?
9. - Toreutika je umjetnička obrada metala rezbarenjem?
10. - Darije je stari fenički kralj?
11. - Jonatan je vrsta sočnih i mirisnih jabuka?
12. - Akvitanija je istorijska pokrajina u Belgiji?
13. - Montekopter je novo univerzalno vozilo, istovremeno helikopter, motorni čamac i automobil?
14. - Valensija je vrsta jake zimske tkanine u Španiji?
15. - Hirologija je nauka koja se bavi pojavom hirovitosti kod čovjeka?

International Driver's License \$40.00 ANY STATE ANY COUNTRY PHOTO I.D.\$25-00

Translated from your original driver's license by IADC. International Driver's License is issued according to Geneva Convention on Road Traffic. ONLY ORIGINAL DRIVER'S LICENSE NEEDED FROM ANY COUNTRY

IF YOU WANT TO RECEIVE YOUR CARD BY MAIL, YOU SHOULD PROVIDE THE FOLLOWING INFORMATION:
1) FIRST NAME, LAST NAME
2) FULL ADDRESS & TELEPHONE
3) DATE OF BIRTH 4) COUNTRY OF BIRTH
5) SEX (M) (F) 6) COLOR OF EYES
7) HEIGHT IN INCH 8) SIGNATURE
9) COPY OF DRIVER'S LICENSE FROM ANY COUNTRY (FOR DL)
10) 1 PHOTO (PASSPORT SIZE)
11) MONEY ORDER TO IADC FOR \$49.00 DL (\$5.00- INTERNET REGISTRATION, \$4.00 S/H) OR \$29.00- ID

IF YOU'D LIKE TO GET SOCIAL SECURITY SUBSTITUTION, I.E. TAXPAYER IDENTIFICATION NUMBER, YOU HAVE TO ADD THE FOLLOWING:
MONEY ORDER FOR \$70.00 and:
1) NOTARY CERTIFIED PHOTOCOPY OF YOUR PASSPORT (OR DL, OR BIRTH CERTIFICATE, OR MILITARY ID, OR INS DOCUMENTATION, ETC.)
2) ADDRESS IN YOUR NATIVE COUNTRY 3) FATHER'S LAST AND FIRST NAMES 4) MOTHER'S MAIDEN LAST AND FIRST NAMES
5) COUNTRY OF CITIZENSHIP 6) TYPE OF US VISA (IF ANY) AND EXPIRATION DATE (OPTIONAL)

JOBS!!! JOBS!!! JOBS!!!
2000 POSITION ARE WAITING FOR YOU NOW!
ALL SORTS OF SAILORS' SEA CREW JOBS AVAILABLE
ALASKA - MANY PROFESSIONS ARE NEEDED
2701 AVE U, Brooklyn NY 11229
Tel.: (718) 891-8159
Office hours Monday-Friday 10-6 Saturday-Sunday 10-3 train D to "AVE U" bus #3 to EAST 27 str
SPECIAL PRICE FOR AGENT HTTP://WWW.IADC-USA.COM

S
a
b
a
H

TRANSLATIONS NEEDED For U.S. Army in the Balkans

TRW S&ITG has a contract with the US Army to provide linguists to support peacekeeping forces in the Balkans. Currently, we have a need to identify additional individuals who meet the requirements and are willing and able to deploy to the Balkans.

Requirements:

1. US citizenship
2. Near native or native proficiency in Bosnian/Croatian/Serbian, excellent English skills (*language tests will be given*)
3. Good physical condition (*medical exams will be given*)
4. Must undergo and pass a detailed security background check

Individuals who meet the requirements will be offered one-year linguist agreements. The pay is \$4,000 per month, plus a \$2,000 bonus every six months. Your transportation costs, housing, food and medical and life insurance will be provided. If you are interested in working as an interpreter in the Balkans, feel you meet our requirements and are able to deploy in the near future, please fax your resume to (703) 968-1276.

For additional information, call (703) 968-1263

ODGOVORI: 1. Ne, već najdublji, 2. Ne, to je gusarska lada, 3. Da, 4. Ne, već istočni, 5. Da, 6. Elvis Aron Pristi, 7. Da, 8. Da, 9. Da, 10. Ne, već persijski, 11. Da, 12. Ne, već u Francuskoj, 13. Da, 14. Da, 15. Ne, već nacin sporazumijevanja gluhih.

Call Bosnia for only

32c per minute!!!

- * 24 hours a day, 7 days a week
- * No fees, minimums or any other surcharges
- * No need to change your distance company

Call 1-888-950-9501 to sing up!

International Telephone, Inc.

P.O.Box 927900

San Diego, CA 92192

SABAH VAM POMAŽE**Pripremio: Muhamed Kopic**

Oni koji koriste ovu SabaH-ovu akciju, mogu da odahnu "Još malo pa nestalo". Pametniji su sve lijepo izrezivali sa prethodnih stranica i slagali u korice neke stare knjige. Oni koji uvijek misle: "Lahko ćemo", nađu se u nevolji tek kada stignu pred zid i najčešće, poput ovna, glavom u zid i udare. Nije bitno ko je i kada rekao, a rekao je pošteno: - Učiti i samo učiti!

Ima i ona naša narodna: "Čovjek uči dokle je živ i opet umre budalast!" Svo znanje ovog dunjaluka ne može ni kompjuter pokupiti a kamo li čovječiji um...

Part I:**CITIZENSHIP QUESTIONS****Section B: OUR GOVERNMENT****QUESTIONS:**

- 76. - What are the two houses of Congress called?
- 77. - How many senators are there in the Senate?
- 78. - For how long do we elect each senator?
- 79. - How many times can a U.S. senator be re-elected?
- 80. - Why are there 100 senators in the US Senate?
- 81. - Who are the two senators from New York State?
(Ovo pitanje odnosi se na onu državu u kojoj ko živi)
- 82. - How many representatives are there in The House of Representatives?
- 83. - For how long we elect each representatives?
- 84. - How many times may a representatives be re-elected?
- 85. - Who is the US Congressional Representative from this area?

ANSWERS:

- 76. - The Senate and The House of Representatives.
- 77. - 100.
- 78. - Six (6) years.
- 79. - Unlimited.
- 80. - Two (2) senators from each state.
- 81. - Chuck Schumer and Patrick Moynihan.
- 82. - 435.
- 83. - Two (2) years.
- 84. - Unlimited.
- 85. - Sherwood Boehlert.

Nastavak sa idućim SabaH-om.

WORLD:**ENTOMBED IN THE MUD**

The floods and mud slides that have devastated Venezuela - and that may have killed as many as 30,000 people - were an all too foreseeable tragedy. Millions of people inhabit Caracas' ranchos, the squalid shantytowns that cling to both sides of the 6,000-ft. mountains ringing the capital. And for decades those people have fought a Sisyphean battle to keep their rickety tin, cardboard and clay-block houses from tumbling down the washed-out slopes during heavy rains. Hundreds have died in past downpours, but as los ranchos kept swelling in size and population, it was only a matter of time before a deluge claimed thousands of lives.

Last week that deluge came and it wrought what may have been Latin America's deadliest natural

disaster of the 1900s, a grim closing note to the continent's century. Fewer than 2,000 bodies had been recovered as of late last week, and a reliable death roll was impossible to calculate as soldiers and rescue workers continued digging near the northern coastal town of La Guaira, just across Mount Avila from Caracas. Still, officials said the roll would certainly surpass 5,000 and could even reach 30,000. @ "There are bodies in the sea under mud, everywhere," said President Hugo Chavez, as corpses filled the tarmac at nearby Simon Bolivar Airport. "It's horrible." How horrible was evident in the spectral gaze of Alegra Rangel, who had seen her four small children buried alive, inside the family's car, by a roaring mud slide. "I got out for a moment to see what the

noise was," she said, still in shock, "and when I looked back they were gone."

The five days of relentless Caribbean storms left more than 150,000 people homeless amid billions of dollars in damage. Huge swaths of the northern coast, where Venezuela's chief ports and tourist resorts lie, are now uninhabitable. The devastation was doubly crushing because Venezuela is suffering one of its worst recessions ever. Decades of foul politics played just as large a role in this catastrophe as the week of foul weather. Venezuela has the hemisphere's largest oil reserves and is America's No. 1 foreign source of crude. But because a corrupt elite, los cogollos, has pillaged the country's oil wealth for generations, 80% of Venezuela's people live in pover-

ty- and each year, searching for jobs, they scratch their way onto Caracas' perilous mountainside real estate. In those vertical, collapsible slums, potable water is a luxury, and violent crime is among the worst in South America. "We live in a constant state of emergency," said one rancho community leader.

That is largely why Venezuelans last year elected the populist, corruptionbusting Chavez. A former army paratrooper colonel, he led a bloody but failed coup attempt in 1992 that was widely applauded by citizens fed up with cogollo rule. Many citizens complained that Chavez's government was initially slow to respond to the disaster. They conceded, however, that he was doing more than his effete predecessors would probably have done-dispatching troops

to set up relocation camps and touring the devastated areas in his trademark red beret. On Dec. 15, the day the flooding began, voters approved his new federal constitution, which is intended to make Venezuela a more equitable democracy.

But the character also gives the fiery and authoritarian Chavez sweeping new executive powers. That is a concern for U.S. officials, who are worried about his leftist and often anti-Yenkee bent (as well as his warm relations with dictators like Cuba's Fidel Castro). And it's big reason why oilconscious Washington was quick to send millions in rescue and relief aid to Venezuela last week-hoping to help shore up the country's fragile democracy as well as its collapsing mountainsides.

CAFE "BUMERANG"**Astoria, New York****Tel: 718-777-7702****želi svim svojim****mušterijama****sretnu i****berićetnu novu****2000-tu godinu**

CRYSTAL PALACE

**31-09 BROADWAY
ASTORIA, NY**

Tel: (718) 545-8402

(718) 545-2990

Fax: (718) 545-9275

ZAŠTO LUTATE?

Kad dobro znate da je
Crystal Palace
najljepše i najpovoljnije
mjesto za svadbena veselja,
kane, rođendane,
zabavne večeri, koncerte.....

**RASPOLAZEMO SA
NEKOLIKO
DVORANA I
ZADOVOLJAVAMO
POTREBE NASIH
KLIJENATA OD
50 DO 1.200
GOSTIJU**

ADRIATIC STUDIO

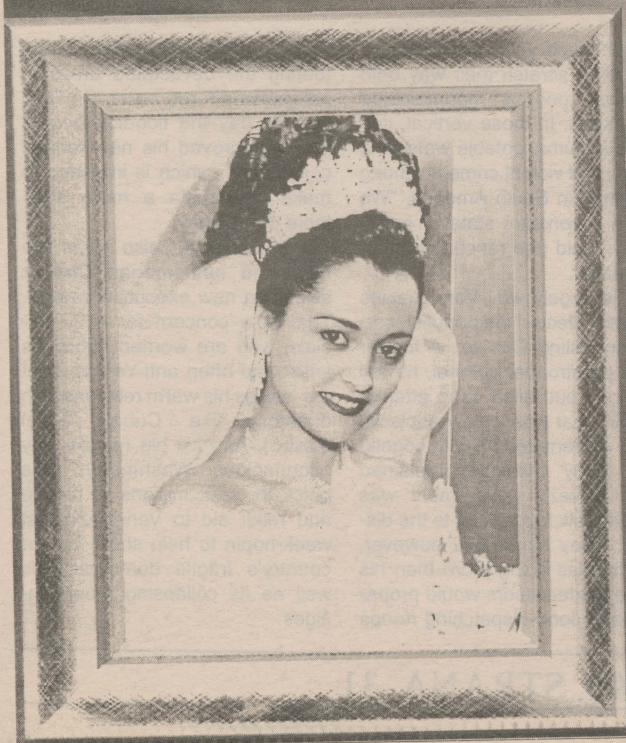
**17-11 65. Street
(Između 17. i 18. Ave.)**

Brooklyn, New York

Tel. (718) 816-8130

Tel. (718) 234-5210

***** NAJO I ANA SPAHIĆ *****

**NAJVAŽNIJE
TRENUTKE
VAŠEG ŽIVOTA
POVJERITE
PROFESIONALCIMA
SA 15 GODINA
ISKUSTVA**

